

ODNOSI V ZAKONSKI ZVEZI IN DRUŽINI

VODIČ ZA UDELEŽENCE

ODNOSI V ZAKONSKI ZVEZI IN DRUŽINI

VODIČ ZA UDELEŽENCE

Izdala
Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni
Salt Lake City, Utah

Pripombe in predlogi

Cenili bomo vaše pripombe in predloge glede vodiča. Prosimo, da jih pošljete na:

Curriculum Planning
50 East North Temple Street, Floor 24
Salt Lake City, UT 84150-3200
USA

E-pošta: cur-development@ldschurch.org

Prosimo, pripišite svoje ime, priimek, naslov, oddelek in okoliš. Ne pozabite navesti naslova vodiča. Nato napišite, kaj vam je v vodiču všeč in kaj je potrebno izboljšati.

© 2000 Intellectual Reserve, Inc.

Vse pravice pridržane.

Printed in Germany.

V angleščini odobreno: 8/97

Prevod odobren: 8/97

Prevod *Marriage and Family Relations: Participant's Study Guide*

Slovene

VSEBINA

»Družina: Razglas svetu«	iv
Uvod	v
Pregled programa Odnosi v zakonski zvezi in družini	vii

DEL A: OKREPIMO ZAKONSKO ZVEZO

1. »Družina je v središču Stvarnikovega načrta«	3
2. Razvijanje enotnosti v zakonski zvezi	8
3. Negovanje ljubezni in prijateljstva v zakonski zvezi	12
4. Soočanje z izzivi v zakonski zvezi	16
5. Z izzivi se soočamo s pozitivnim sporazumevanjem	18
6. Zakonsko zvezo krepimo z vero in molitvijo	21
7. Zdravilna moč odpuščanja	25
8. Vodenje družinskih financ	28

DEL B: STARŠI SO ODGOVORNI, DA KREPIJO DRUŽINO

9. »Otroci so Gospodova dediščina«	35
10. Sveti vlogi očeta in matere (1. del: Očetova vloga)	39
11. Sveti vlogi očeta in matere (2. del: Materina vloga)	43
12. Poučevanje otrok z zgledom in napotki	48
13. Poučevanje otrok o evangelijskih načelih (1. del)	54
14. Poučevanje otrok o evangelijskih načelih (2. del)	58
15. Vodenje otrok pri sprejemanju odločitev	64
16. Družinska molitev, družinsko preučevanje svetih spisov in družinski večer	68

DRUŽINA

RAZGLAS SVETU

PRVO PREDSEDSTVO IN SVET DVANAJSTIH APOSTOLOV
CERKVE JEZUSA KRISTUSA SVETIH IZ POSLEDNJIH DNI

PRVO PREDSEDSTVO in Svet dvanajstih apostolov Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni svečano razgllašamo, da je zakon med mošcem in ženo odrejen od Boga in da je družina osrednji del v Stvarnikovem načrtu za večno usodo njegovih otrok.

VSI LJUDJE – moški in ženske – so ustvarjeni po Božji podobi. Vsak je ljubljeni duhovni sin ali hči nebeških staršev in kot tak ima vsak božansko naravo in usodo. Spol je bistvena značilnost posameznikove predzemeljske, zemeljske in večne identitete ter namena.

V PREDZEMELJSKEM OBSTOJU so duhovni sinovi in hčere poznali in častili Boga kot svojega večnega Očeta in sprejeli so njegov načrt, po katerem njegovi otroci lahko prejmejo fizično telo, si pridobijo zemeljske izkušnje in tako napredujejo k popolnosti in na koncu uresničijo svojo božansko usodo dediča večnega življenja. Božanski načrt sreče omogoča, da se družinski odnosi nadaljujejo tudi po smrti. Svete uredbe in zaveze, ki so na voljo v svetih templjih, posameznikom omogočajo, da se vrnejo v Božjo prisotnost, družinam pa, da so združene za večno.

PRVA ZAPOVED, ki jo je Bog dal Adamu in Evi, se je nanašala na njuno zmožnost, da kot mož in žena postaneta starša. Izjavljamo, da Božja zapoved njegovim otrokom, naj se množijo in napolnijo zemljo, še vedno velja. Nadalje izjavljamo, da je Bog zapovedal, da sveto zmožnost ustvarjanja življenja lahko uporabljata le moški in ženska, ki sta zakonito poročena kot mož in žena.

IZJAVLJAMO, da je način, na katerega se na zemlji ustvarja življenje, določil Bog. Potrjujemo svetost življenja in njegovo pomembnost v Božjem večnem načrtu.

MOŽ IN ŽENA imata svečano odgovornost, da ljubita ter skrbita drug za drugega in za svoje otroke. »Glej, dar Gospodov so sinovi« (Psalm 127:3). Starši imajo sveto dolžnost, da svoje otroke vzgajajo v ljubezni in

pravičnosti, da poskrbijo za njihove fizične in duhovne potrebe, da jih učijo medsebojne ljubezni in služenja, izpolnjevanja Božjih zapovedi in pokoravanja zakonom države, kjerkoli že živijo. Mošče in žene – matere in očetje – bodo pred Bogom odgovorni za izpolnjevanje teh obveznosti.

DRUŽINO je odredil Bog. Zakon med mošcem in ženo je bistveni del njegovega večnega načrta. Otroci imajo pravico, da se rodijo znotraj zakonskih vezi in da jih vzgajata oče in mati, ki spoštujeta zakonske obljube s popolno zvestobo. Srečo v družinskem življenju bomo najverjetneje dosegli, ko bo le-to temeljilo na naukih Gospoda Jezusa Kristusa. Uspešni zakoni in družine so osnovani in vzdrževani na načelih vere, molitve, kesanja, odpuščanja, spoštovanja, ljubezni, sočutja, dela in koristnih rekreativnih dejavnosti. Po Božjem načrtu očetje svojim družinam predsedujejo v ljubezni in pravičnosti in so odgovorni, da poskrbijo za življenjske potrebe in zaščito svojih družin. Matere so prvenstveno odgovorne, da skrbijo za svoje otroke. Očetje in matere so kot enakopravni partnerji obvezani, da si medsebojno pomagajo pri izpolnjevanju teh svetih odgovornosti. Invalidnost, smrt, ali druge okoliščine včasih zahtevajo prilagajanje posameznikovih vlog. Ko je to potrebno, bi morali pomagati tudi ostali sorodniki.

TISTE POSAMEZNIKE, ki kršijo zaveze čistosti, zlorablajo zakonca ali naraščaj, ali ne izpolnjujejo družinskih obveznosti, opozarjamo, da bodo nekega dne za to odgovorni pred Bogom. Nadalje opozarjamo, da bo razpad družine posameznikom, skupnostim in narodom prinesel nadloge, ki so jih napovedovali starodavni in sodobni preroki.

VSE ODGOVORNE državljane in vladne uslužbence vsepovsod pozivamo, da podprejo in posredujejo ukrepe, ki so bili izdelani za vzdrževanje in krepitev družine kot osnovne enote družbe.

Razglas je prebral predsednik Gordon B. Hinckley kot del svojega sporočila na Generalnem sestanku Društva za pomoč 23. septembra 1995 v Salt Lake Cityju, v zvezni državi Utah.

UVOD

Namen programa

Program bo članom v Cerkvi pomagal, da bodo okrepili zakonsko zvezo in družino ter našli radost v družinskih odnosih. Razdeljen je na dva dela. Del A — Okrepimo zakonsko zvezo — je namenjen predvsem zakonskim parom in članom, ki se pripravljajo na poroko. Del B — Starši so odgovorni, da krepijo družino — je staršem in starim staršem v pomoč pri njihovih prizadevanjih, da otroke »vzgajajo v Gospodovi vzgoji in opominjanju« (Pismo Efežanom 6:4).

Program temelji na naukih in načelih iz svetih spisov ter poučevanj prerokov in apostolov. Poseben poudarek je na razglasu "Družina: Razglas svetu«, ki je na voljo na strani iv v tem vodiču.

Pregled programa je na straneh vii–viii. S pomočjo pregleda pogosto obnovite nauke in načela, ki ste se jih naučili, in se pripravite na naslednjo lekcijo.

Sodelovanje v programu glede na vaše potrebe

V programu lahko sodelujete glede na svoje potrebe. Na primer, poročeni starši, ki nimajo otrok, lahko sodelujejo v prvih osmih lekcijah, ne pa tudi v naslednjih osmih. Samski starši bodo morda sodelovali le v delu B.

Sodelovanje v programu

Z udeležbo na tečaju ste pokazali, da želite okrepiti svojo družino. Da bi vam program v celoti koristil, morate sodelovati v razgovorih med udeleženci, uporabljati ta vodič in si prizadevati udejanjati naučene nauke in načela.

Sodelovanje v razgovorih med udeleženci

Ko boste skupaj z drugimi udeleženci sodelovali v razgovorih, boste medse privabili Svetega Duha in se medsebojno poučevali. Gospod je dejal, naj pokličemo učitelja in naj ne govorijo vsi hkrati, ampak naj govori vsak posebej, ostali pa naj prisluhnejo govorniku. Ko bodo vsi spregovorili, bodo vsi prejeli poduk od vseh in vsak bo imel enako pravico (gl. NaZ 88:122).

Vsi, ki sodelujejo v programu, se lahko ne glede na zakonske in starševske izkušnje učijo drug od drugega. Ko boste govorili o svojih izkušnjah, ki se na-

vezujejo na lekcijo, in spoštljivo prisluhnili drugim v razredu, boste veliko pridobili. Ko boste pričevali o resnicah, o katerih se boste pogovarjali, boste okrepili svoje pričevanje in pričevanje drugih. Vendar pa se ne pogovarjajte o zasebnih ali svetih izkušnjah, ki ne sodijo v lekcijo. Prav tako upoštevajte časovne omejitve lekcije in bodite uvidevni do učitelja in drugih udeležencev.

Uporaba vodiča

Med tednom s pomočjo vodiča preglejte to, kar ste se naučili na nedeljski lekciji. Vodič vsebuje »Zamisli za udejanjanje«, kjer boste našli predloge za udejanjanje načel, ki ste se jih naučili med lekcijo. Poleg tega sta v vsaki lekciji eden ali dva navedka generalnih osebnosti. Če ste poročeni, lahko veliko pridobite, če članke berete in preučujete skupaj z zakoncem.

Nekateri članki so iz govorov z generalnih konferenc in drugih prireditvev, drugi pa so bili napisani za cerkvene revije. Ker so bili izbrani iz različnih publikacij, jih je bilo potrebno prilagoditi formatu vodiča. Na primer, iz izvirnih konferenčnih nagovorov smo izločili nekatere uvodne pripombe in spremenili nekatere naslove in navedke. Poučevanja ostajajo nespremenjena.

Udejanjanje naučenih naukov in načel

Ni dovolj, da se le učimo o evangeliju. Da bi evangelij učinkoval v vašem življenju, morate živeti v skladu z naučenim. Predsednik Harold B. Lee, 11. predsednik Cerkve Jezusa Kristusa, je svetoval:

»Vsa evangelijska načela in uredbe pravzaprav le vabijo k učenju evangelija z udejanjanjem njegovih naukov. Nihče ne pozna načela desetine, dokler je ne plača. Nihče ne pozna načela Besede modrosti, dokler je ne spolnjuje. Zato se otroci in celo odrasli ne spreobrnejo v desetini, Besedi modrosti, posvečevanju nedelje ali molitvi zgolj s tem, da slišijo o njih. Evangelija se naučimo tako, da po njem živimo. [...]

O evangelijskih naukih resnično ničesar ne vemo, dokler ne izkusimo blagoslovov, ki izhajajo iz posameznega načela.« (*Stand Ye in Holy Places*, 1974, str. 215)

Dodatni viri

V naslednjih cerkvenih virih boste našli dodatne podatke o témah v tem priročniku. Na voljo so v cerkvenih prodajnih središčih. Lahko jih naročite in jih uporabite doma.

- *Družinski vodič* (31180 177). Opisuje organizacijo družine, vsebuje podatke o poučevanju evangelija doma in opisuje postopke za izvajanje duhovniških uredb in blagoslovov.
- Članki o zakonski zvezi in družini v cerkvenih revijah.
- *Family Home Evening Resource Book* (31106). Knjiga je staršem in otrokom v pomoč pri pripravi lekcij za družinske večere (strani 3–160, 173–232). Vsebuje zamisli za uspešne družinske večere (strani 163–170), predloge za poučevanje otrok o posameznih načelih in odgovornostih (strani 235–262) in zamisli za družinske aktivnosti (strani 265–340).
- *Teaching, No Greater Call* (36123). Vsebuje načela in praktične predloge, ki so članom Cerkve v pomoč pri poučevanju evangelija. Del D, "Teaching in the Home" (»Poučevanje doma«, strani 125–148) je namenjen zlasti staršem.
- *Vodič za poučevanje* (34595 177). Vsebuje predloge za boljše poučevanje in učenje o evangeliju.
- *Za moč mladih* (34285 177). Knjižica opisuje cerkvena merila glede zmenkov, oblačenja in zunanjega videza, prijateljevanja, poštenja, izražanja, sredstev obveščanja, umskega in telesnega zdravja, glasbe in plesa, spolne čistosti, nedeljskega obnašanja, kesanja, dostojnosti in služenja.
- *A Parent's Guide* (31125). Vsebuje predloge, kako lahko starši otroke poučijo o spolni intimnosti.
- »*One for the Money: Guide to Family Finance*«, *Liahona*, april 2000. Starešina Marvin J. Ashton iz zbora dvanajstih apostolov v svojem članku navaja praktične predloge o vodenju družinskih financ.

PREGLED PROGRAMA ODNOSI V ZAKONSKI ZVEZI IN DRUŽINI

DEL A: OKREPIMO ZAKONSKO ZVEZO

1. LEKCIJA: »DRUŽINA JE V SREDIŠČU STVARNIKOVEGA NAČRTA«

Preroki svetih iz poslednjih dni razglašajo pomembnost večne zakonske zveze in družine.

Večna zakonska zveza prinaša radost in velike blagoslove tako v tem življenju kot v večnosti.

S pomočjo programa Odnosi v zakonski zvezi in družini bomo našli radost v družinskih odnosih.

Naš dom je lahko "košček nebes", če ga gradimo "na Odkupiteljevi skali".

2. LEKCIJA: RAZVIJANJE ENOTNOSTI V ZAKONSKI ZVEZI

Gospod je možem in ženam zapovedal, naj bodo eno.

Možje in žene naj se cenijo kot enakovredni partnerji.

Mož in žena bi morala dopustiti, da se dopolnjujeta v lastnostih in sposobnostih.

Mož in žena morata biti zvesta eden drugemu.

3. LEKCIJA: NEGOVANJE LJUBEZNI IN PRIJATELJSTVA V ZAKONSKI ZVEZI

Mož in žena morata negovati medsebojno ljubezen.

Ljubezen in prijateljstvo v zakonski zvezi ohranjamo z izrazi naklonjenosti in prijaznostjo.

Primerna intimnost v zakonski zvezi je izraz ljubezni.

Poročeni pari bi si morali prizadevati za dobrotljivost in čisto Kristusovo ljubezen.

4. LEKCIJA: SOOČANJE Z IZZIVI V ZAKONSKI ZVEZI

Vsak zakonski par se bo soočil z izzivi.

Mož in žena lahko premagata vse izzive, če na zakonsko zvezo gledata kot na zavezo.

Ko se soočamo z izzivi, se lahko odločimo, da bomo raje potrpežljivi in ljubeči kot pa nestrpni in jezni.

5. LEKCIJA: Z IZZIVI SE SOOČAMO S POZITIVNIM SPORAZUMEVANJEM

Vsak zakonski par se bo včasih razhajal v mnenju.

Mož in žena bi morala drug pri drugem iskati občudovanja vredne lastnosti.

S pozitivnim sporazumevanjem preprečimo in razrešimo težave.

6. LEKCIJA: ZAKONSKO ZVEZO KREPIMO Z VERO IN MOLITVIJO

Mož in žena bi si morala skupaj prizadevati, da bi pridobila večjo vero v Jezusa Kristusa.

Mož in žena sta blagoslovljena, ko molita skupaj.

7. LEKCIJA: ZDRAVILNA MOČ ODPUŠČANJA

V razmerju, v katerem sta mož in žena pripravljena odpuščati, vlada mir, zaupanje in varnost.

Mož in žena bi si morala prizadevati, da partnerju odpustita slabosti, in se iskreno truditi, da bi postala boljša.

Mož in žena bi se morala truditi odpuščati drug drugemu.

8. LEKCIJA: VODENJE DRUŽINSKIH FINANC

Primerno vodenje financ je osnovnega pomena za srečno zakonsko zvezo.

Mož in žena bi morala skupaj slediti osnovnim načelom upravljanja z denarjem.

9. LEKCIJA: »OTROCI SO GOSPODOVA DEDIŠČINA«
Nebeški Oče svoje duhovne otroke zaupa zemeljskim staršem.

Starši bi si morali prizadevati zadostiti potrebam vsakega otroka.

Otroci imajo pravico do ljubečega odnosa s starši
Zloraba otrok je žalitev za Boga.

Otroci v življenje staršev prinesejo veliko radosti.

**10. LEKCIJA: SVETI VLOGI OČETA IN MATERE
(1. DEL: OČETOVA VLOGA)**

Oče in mati bi morala otrokom s skupnimi prizadevanji zagotoviti ščit vere.

Oče naj predseduje v ljubezni in pravičnosti.

Oče družino oskrbuje z osnovnimi življenjskimi potrebščinami in jo ščiti.

**11. LEKCIJA: SVETI VLOGI OČETA IN MATERE
(2. DEL: MATERINA VLOGA)**

Mati sodeluje v Božjem delu.

Mati je prvenstveno odgovorna, da skrbi za svoje otroke.

Oče in mati si medsebojno pomagata kot enakopravna partnerja.

12. LEKCIJA: POUČEVANJE OTROK Z ZGLEDOM IN NAPOTKI

Starši so odgovorni za poučevanje svojih otrok.

Starši lahko prejmejo navdih pri poučevanju otrok.

Starši otroke poučujejo z zgledom in napotki.

**13. LEKCIJA: POUČEVANJE OTROK O
EVANGELIJSKIH NAČELIH (1. DEL)**

Nauki staršev lahko otrokom pomagajo, da ostanejo močni v veri.

Starši naj otroke poučujejo o prvih evangelijskih načelih in uredbah.

Starši naj »otroke učijo moliti in hoditi pokončno pred Gospodom«.

**14. LEKCIJA: POUČEVANJE OTROK O
EVANGELIJSKIH NAČELIH (2. DEL)**

Starši kažejo ljubezen do svojih otrok, ko jih poučujejo.

Starši morajo otroke učiti sočutja in služenja.

Starši morajo otroke učiti poštenja in spoštovanja do tujega imetja.

Starši morajo otroke učiti o nagradah poštenega dela.

Starši morajo otroke učiti o moralni čistosti.

**15. LEKCIJA: VODENJE OTROK PRI SPREJEMANJU
ODLOČITEV**

Otroci potrebujejo vodstvo pri odločanju.

Starši lahko otrokom pomagajo, da pravično udeležajo svobodno voljo.

Starši bi morali otrokom dovoliti, da se učijo iz posledic svojih nespametnih odločitev.

Starši bi morali otrokom, ki zaidejo s poti, izkazovati neomajno ljubezen.

**16. LEKCIJA: DRUŽINSKA MOLITEV, DRUŽINSKO
PREUČEVANJE SVETIH SPISOV IN DRUŽINSKI VEČER**

Družine svetih iz poslednjih dni naj največji pomen pripisujejo družinski molitvi, družinskemu preučevanju svetih spisov in družinskim večerom.

Družine so obilno blagoslovljene, ko skupaj molijo.

Družinsko preučevanje svetih spisov družinam pomaga, da se približajo Bogu.

Družinski večeri družinam pomagajo, da se okrepijo pred posvetnimi vplivi.

DEL A OKREPIMO ZAKONSKO ZVEZO

»DRUŽINA JE V SREDIŠČU STVARNIKOVEGA NAČRTA«

1

ZAMISLI ZA UDEJANJANJE

Glede na svoje potrebe in okoliščine sledite enemu ali obema predlogoma.

- Preberite »Družina: Razglas svetu« (str. iv). Razmislite, kako boste bolje sledili tem preroškim nasvetom.
- V cerkvenem prodajnem središču kupite plakat »Družina: Razglas svetu« (35602 ali 35538). Doma ga razobesite na vidno mesto.

BRALNA NALOGA

Preučite naslednji članek. Če ste poročeni, ga preberite skupaj z zakoncem in se pogovorite o vsebini.

ZA ČAS IN VEČNOST

starešina Boyd K. Packer
iz zбора dvanajstih apostolov

Veliki načrt sreče

Dragi bratje in sestre, odlomki iz svetih spisov in poučevanja apostolov ter prerokov nas učijo, da smo se v predzemeljskem življenju imenovali sinovi in hčere, Božji duhovni otroci. Že pred rojstvom na Zemlji smo se razlikovali po spolu².

Na velikem posvetu v nebesih³ je bil predstavljen Božji načrt,⁴ načrt odrešitve,⁵ načrt odkupitve,⁶ načrt sreče⁷. Načrt omogoča preizkus, vsi moramo namreč izbirati med dobrim in zlim.⁸ Njegov načrt omogoča Odkupitelja, odkupno daritev, vstajenje in, če smo poslušni, tudi vrnitev v Božjo navzočnost.

Nasprotnik se je uprl in tudi sam izdelal načrt.⁹ Tisti, ki so mu sledili, niso prejeli umrljivega telesa.¹⁰ Naša navzočnost na Zemlji je dokaz, da smo sprejeli Očetov načrt¹¹.

Edini načrt, ki ga ima Lucifer, je nasprotovati velikemu načrtu sreče, pokvariti najbolj čiste, najlepše in najprivlačnejše življenjske izkušnje: romanco, ljubezen, zakonsko zvezo in starševstvo.¹² Povsod ga spremljajo srčna bolečina in krivda¹³ v različnih oblikah. Le kesanje ozdravi rane, ki nam jih prizadene.

Za izpolnitev Božjega načrta sta potrebna zakonska zveza in družina

Za izpolnitev načrta sreče je potrebna pravična združitev moškega in ženske, moža in žene.¹⁴ Nauki nas učijo, kako naj se odzovemo na mamljive naravne nagibe, ki vse prepogosto obvladujejo naše vedenje.

Adam je prejel telo, ki je bilo ustvarjeno po Božji podobi, in postavljen je bil v Vrt.¹⁶ Sprva je bil sam. Imel je duhovništvo,¹⁷ vendar sam ni mogel uresničiti namena stvaritve¹⁸.

Z moškimi jih ne bi mogel uresničiti. Adam ni mogel napredovati niti sam niti z drugimi moškimi. Eva pa ne bi mogla napredovati z žensko. Tako je bilo takrat in tako je tudi danes.

Ustvarjena je bila družica, Eva. Ustvarjena je bila zakonska zveza,¹⁹ kajti Adamu je bilo zapovedano, naj bo zvest svoji ženi (ne le ženski) in »nobeni drugi.«²⁰

Eva je bila tako rekoč zadolžena, da izbira.²¹ Morali bi jo hvaliti zaradi njene odločitve. Nato je »Adam padel, da bi ljudje bili.«²²

Starešina Orson F. Whitney je padec opisal kot »potovanje navzdol, vendar naprej. Človeka je privedel na svet in ga postavil na pot napredka.«²³

Bog je blagoslovil Adama in Evo in jima dejal: »Bodita rodovitna in množita se.«²⁴ In tako je bila ustanovljena družina.

Bog enakovredno ceni tako moške kot ženske

V razodetjih ni nič takšnega, kar bi kazalo na to, da Bog moške ceni bolj kot ženske ali da so mu sinovi dragocenejši od hčera.

Vse vrednote, ki so opisane v svetih spisih — ljubezen, radost, mir, vera, pobožnost, dobrotljivost — posedujejo tako moški kot ženske²⁵ in najvišje duhovniške uredbe v zemeljskem življenju prejmeta le moški in ženska skupaj.²⁶

Po padcu je daljnosežno suverenost nad zemeljskim rojstvom prevzel naravni zakon. Po besedah predsednika J. Reubena Clarka ml. pa obstajajo t. i. »potegavščine narave«,²⁷ ki so vzrok različnim ab-

normalnostim, pomanjkljivostim in deformacijam. Čeprav se nam morda zdijo krivične, nekako ustrezajo preizkusu, ki ga je Gospod pripravil za človeštvo.

V naukih evangelija Jezusa Kristusa so vključeni in odobreni odzivi na primerne nagibe in na vsak pravičen podnet ter sklenitev vsakršnega vzvišenega človeškega odnosa. Varujejo jih zapovedi, ki jih je razodel svoji Cerkvi.

Vlogi moškega in ženske

Če Adam in Eva po naravi ne bi bila različna, se ne bi mogla množiti in napolniti Zemlje.²⁸ Razlike, v katerih se dopolnjujemo, so poglobitve za načrt sreče.

Nekatere vloge bolje ustrezajo moški naravi, druge ženski naravi. Tako v svetih spisih kot po naravi je moški zaščitnik in oskrbovalec.²⁹

Te duhovniške odgovornosti, ki zadevajo vodenje Cerkve, je včasih potrebno opravljati tudi zunaj doma. Bog jih je zaupal moškim. Tako je že od začetka, saj je Gospod razodel, da »je bilo določeno, da se ta duhovniški red predaja od očeta do sina. [...] Ta red je bil ustanovljen v Adamovem času.«³⁰

Moški, ki ima duhovništvo, pri izpolnjevanju pogojev za povzdignjenje nima prednosti pred žensko. Ženska je po svoji naravi soustvarjalka z Bogom in je prvenstveno odgovorna za to, da skrbi za otroke. Vrline in lastnosti, od katerih sta odvisna popolnost in povzdignjenje, so ženski prirojene, izpopolni pa jih v sklopu zakonske zveze in materinstva.

Duhovništvo prejmejo le vredni moški, kar je v skladu z Očetovim načrtom sreče. Zaradi zakonov narave in razodete Božje besede, ki delujejo skladno, je to najboljši način za dosego cilja.

Z duhovništvom prejmemo neverjetno odgovornost. »Moči ali vpliva *ne moremo* in ne smemo vzdrževati z vrlino duhovništva, temveč le s prepričevanjem, vztrajnostjo, blagostjo, krotkostjo in iskreno ljubeznijo, s prijaznostjo in čistim znanjem.«³¹

Če moški »izvaja nadzor, nadvlado ali prisilo [...] s kakršno koli mero nepravčnosti«³², s tem krši »prisego in zavezo, ki pripada duhovništvu«³³. »Nebesa se odmaknejo in Gospodov Duh je užaloščen.«³⁴ Če se ne pokesa, izgubi svoje blagoslove.

Medtem ko so različne vloge moškega in ženske določene v vzvišenih celestialnih razglasih, jih najboljše izvajamo v najbolj praktičnih, povsem običajnih, stvarnih izkušnjah družinskega življenja.

Pred kratkim sem slišal, kako je neki govornik na zakramentnem sestanku potožil, da ne razume, zakaj njegovi vnuki vedno rečejo, da gredo *k babici* in ni-

koli, da gredo k dedku. Razkril sem mu to veliko skrivnost: Dedki ne pečejo pit!

Naravni in duhovni zakoni so večni

Naravni in duhovni zakoni, ki usmerjajo življenje, so bili sprejeti že pred stvarjenjem sveta.³⁵ So večni, kakor so večne posledice poslušnosti in neposlušnosti tem zakonom. Nanje ne vplivajo družbene ali politične razmere. Ni jih moč spreminjati. Ne popuščajo pritiskom, protestom ali zakonodajam.

Pred leti sem nadziral indijanske seminarje. Med obiskom šole v Albuquerqueju mi je ravnatelj povedal o pripetljaju, ki se je zgodil v prvem razredu.

Med uro se je v razred prikradla majhna muca in zmotila malčke. Prinesli so jo pred razred, da bi jo lahko vsi videli.

Eden od malčkov je vprašal: »Ali je muc ali muca?«

Učiteljica, ki ni bila pripravljena na takšen pogovor, je odvrnila: »Saj ni pomembno, to je le mucek.«

Toda otroci so vztrajali in eden od dečkov je dejal: »Vem, kako lahko vemo, ali je muca ali muc.«

Učiteljica je v zadregi dejala: »Prav, le povej nam, kako lahko ugotovimo, ali je muca ali muc.«

Deček je odgovoril: »Lahko glasujemo!«

Nekaterih stvari ne moremo spremeniti. Naukov ne moremo spremeniti.

Predsednik Wilford Woodruff je dejal: »Načela, ki so bila razodeta za odrešitev in povzdignjenje človeških otrok [...] so načela, ki jih ne moremo izničiti. *To so načela, ki jih ne more uničiti nobena skupina ljudi, žensk ali moških.* To so nesmrtna načela. [...] Človek jih ne more niti nadzorovati niti uničiti. [...] Niti ves svet nima moči, da bi jih uničil. [...] Niti ena pičica in pika teh načel ne bo nikoli izbrisana.«³⁶

Med drugo svetovno vojno so moške vpoklicali v bojne vrste. V izrednem stanju je na delovna mesta odšlo več žena in mater kot kdaj koli poprej. Vojna je najbolj uničevalno vplivala na družino. Posledice čutimo še danes.

Množita se in napolnita Zemljo

Prvo predsedstvo je na generalni konferenci oktobra 1942 »vsem svetim v vseh deželah in na vseh koncih sveta« posredovalo sporočilo, v katerem je izjavilo: »S polnomočjem, ki ga imamo kot prvo predsedstvo Cerkve, svarimo naše ljudstvo.«

Dejali so: »Gospod je v eni prvih zapovedi Adamu in Evi dejal: »Množita se in napolnita Zemljo.« To zapoved je ponovil tudi v današnjem času. V tem

zadnjem razdobju je ponovno razodel načelo, da je zakonska zveza večna zaveza. [...]

Gospod nam je povedal, da je dolžnost vsakega moža in žene poslušnost zapovedi, ki jo je prejel Adam, naj se množita in napolnita Zemljo, da bodo na Zemljo lahko prišle legije izbranih duš, ki čakajo na svoj tabernakelj iz mesa, in po Božjem načrtu napredovale k popolnosti, kajti brez tabernaklja iz mesa ne morejo napredovati k usodi, ki jo je zanje pripravil Bog. Zatorej bi morala vsak mož in vsaka žena postati oče in mati v Izraelu otrokom, ki se rodijo v sveti in večni zavezi.

Ko oče in mati na Zemljo privedeta te izbrane duše in izkoristita priložnost, najsvetejšo obveznost, ki jima jo je dal Gospod, prevzameta odgovornost zanje in do samega Gospoda, saj so usoda te duše v večnosti, njeni blagoslovi oziroma kazni v svetu po tem v veliki meri odvisni od vzgoje, naukov in usposabljanja, ki jih bodo duši nudili njeni starši.

Nobeden od staršev ne more ubežati tej obveznosti, odgovornosti in primernemu izpolnjevanju le-te. Za to bomo odgovarjali pred Gospodom. Smrtniki nimamo veličastnejše dolžnosti.«

Sveta narava materinskega poklica

Prvo predsedstvo je o materah dejalo: »Materinstvo je torej sveto, sveta predanost, da izpolnimo Gospodove načrte, vdano vzgajamo in negujemo, telesno, umsko in duhovno hranimo tiste, ki so obdržali svoje prvo stanje in ki so na Zemljo prišli, da bi pridobili svoje drugo stanje, »da bi videli, ali bodo naredili vse, kar jim bo zapovedal Gospod njihov Bog« (Abraham 3:25). Materina naloga je usmerjati otroke, da obdržijo svoje drugo stanje, in »tisti, ki obdržijo svoje drugo stanje, bodo nad svojo glavo prejeli slavo na vekov veke.« [Abraham 3:26]

Božansko služenje materinstva lahko opravijo le matere. Ne morejo ga preložiti na druge. Ne morejo ga opravljati ne medicinske sestre, ne vzgojiteljice v javnih vrtcih, ne varuške — le mati lahko ob ljubeči pomoči moža, sinov in hčera nudi vso potrebno varstvo in nego.«

Prvo predsedstvo nas je opomnilo, »naj si mati, ki svojega otroka zaupa v varstvo drugim, da lahko opravlja delo, ki ni povezano z materinstvom, najsi bo za zlato, slavo ali civilno služenje, zapomni, da otrok, ki je prepuščen samemu sebi »dela sramoto materi« (Pregovori 29:15). Gospod je v današnjem času dejal, da je v primeru, da starši svojih otrok ne učijo naukov Cerkve, greh nad glavo staršev« (NaZ 68:25).

Materinstvo nas približa božanski vlogi. To je najvišja in najsvetejša oblika služenja, ki ga lahko opravljamo ljudje. Ta, ki spoštuje svoj poklic in služenje, se povzpne med angele.«³⁷

Sporočilo in svarilo prvega predsedstva danes potrebujemo še bolj kot v času, ko je bilo izdano, in ne manj. In ni glasu iz katere koli organizacije v Cerkvi na kateri koli ravni uprave, ki bi se lahko primerjal z glasom prvega predsedstva.³⁸

»Nobena duša, ki po naravi oziroma zaradi okoliščin ni deležna blagoslovov zakonske zveze in starševstva ali mora sama vzgajati in preživljati svoje otroke, v večnosti ne bo prikrajšana za blagoslove — če bo seveda spolnjevala zapovedi.«³⁹ Predsednik Lorenzo Snow je obljubil: »To je nedvomno res.«⁴⁰

Prilika o zakladu in ključih

Zaključil bom s priliko.

Nekoč je nek moški podedoval dva ključa. Povedali so mu, da prvi ključ odpira trezor, ki ga mora varovati za vsako ceno. Drugi ključ je odpiral sef znotraj trezorja, v katerem je bil neprecenljiv zaklad. Povedali so mu, da lahko odpre sef in uporabi dragocenost, ki je bila zaprta v njem. Posvarili so ga, da ga bodo mnogi poskušali oropati dediščine. Obljubili so mu, da bo, če bo zaklad uporabil v prave namene, še pomnožil bogastvo, ki nikoli ne bo presahnilo. Prestati bo moral preizkus. Če ga bo uporabil v korist drugih, bo pomnožil svoje blagoslove in radost.

Mož se je sam odpravil k trezorju. S prvim ključem je odprl prva vrata. Z drugim ključem je poskušal odpreti sef, vendar mu to ni uspelo, kajti na sefu sta bili dve ključavnici. Njegov ključ ni bil dovolj. Čeprav se je zelo trudil, mu ni uspelo. Bil je zmeden. Dali so mu ključ. Vedel je, da zaklad pripada njemu. Sledil je vsem navodilom, vendar sefa ni mogel odpreti.

Sčasoma je v trezor prišla ženska. Tudi ona je imela ključ. Bil je opazno drugačen od ključa, ki ga je imel on. Njen ključ se je prilegal drugi ključavnici. Čutil je ponižnost, saj je spoznal, da brez nje ne more prejeti svoje dediščine.

Zavezala sta se, da bosta skupaj odprla zaklad in upoštevala navodila, da bo on pazil na trezor in ga ščitil, ona pa bo pazila na zaklad. Ni je skrbelo to, da ima kot skrbnik dva ključa, kajti skrbel je le za njeno varnost, medtem ko je ona varovala to, kar jima je bilo najbolj dragoceno. Skupaj sta odprla sef in bila deležna svoje dediščine. Veselila sta se, kajti zaklad se je pomnožil, kakor jima je bilo obljubljeno.

Z velikim veseljem sta spoznala, da ga lahko preneseta na svoje otroke, vsak od njih ga bo deležen v celoti. Ostal bo neokrnjen do zadnjega rodu.

Morda nekateri od njunih potomcev ne bodo našli družabnika, ki bi imel ključ, ki bi se skladal z njihovim, in bi tako lahko spolnjeval zaveze, ki so povezane z zakladom. Če bodo spolnjevali zapovedi, ne bodo prikrajšani niti za najmanjši blagoslov.

Ker so ju nekateri skušali, da bi svoj zaklad napačno uporabljala, sta otroke pazljivo poučila o ključih in zavezah.

Ščasoma so bili med njunim potomstvom nekateri, ki so bili zaslepljeni, ljubosumni ali sebični, ker so nekateri imeli dva ključa, drugi pa le enega. »Zakaj« so se spraševali sebični, »ne morem zaklada uporabljati tako, kot želim sam?«

Nekateri so poskušali svoj ključ preoblikovati tako, da bi bil podoben drugemu ključu. Morda so mislili, da se bo tako prilegal obema ključavnicama. Vendar niso mogli odpreti sefa. Njihovi predelani ključji so bili neuporabni, zato so izgubili svojo dediščino.

Tisti, ki so zaklad prejeli hvaležno in so bili poslušni zakonom, ki so bili povezani z njim, so spoznali brezmejno radost za čas in vso večnost.

O Očetovem načrtu za srečo pričujem v imenu njega, ki je opravil odkupno daritev, da bi se načrt lahko izpolnil.

Iz govora starešine Packerja z generalne konference Cerkev oktobra 1993 (gl. Conference Report, okt. 1993, str. 27–31 ali *Ensign*, nov. 1993, 21–24)

OPOMBE

1. Gl. Nauk in zaveze 76:24; gl. tudi Numeri 16:22; Pismo Hebrejcem 12:9.
2. Gl. Nauk in zaveze 132:63; prvo predsedstvo, "The Origin of Man" (nov. 1909), v *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 knjig, zbral James R. Clark, (1965–75), 4:203; gl. tudi "The Blessings and Responsibilities of Womanhood" Spencerja W. Kimballa, *Ensign*, mar. 1976, str. 71, Gordon B. Hinckley v Conference Report, okt. 1983, str. 115 ali *Ensign*, nov. 1983, str. 83.
3. Gl. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, zbral Joseph Fielding Smith, 1976, str. 348–349, 357, 365.
4. Gl. Abraham 3:24–27.
5. Gl. Jarom 1:2; Alma 24:14; 42:5; Mojzes 6:62.
6. Gl. Jakob 6:8; Alma 12:25–36; 17:16; 18:39; 22:13–14; 39:18; 42:11, 13.
7. Alma 42:8.
8. Gl. Alma 42:2–5.
9. Gl. 2. Nefi 9:28; Alma 12:4–5; Helaman 2:8; 3. Nefi 1:16; Nauk in zaveze 10:12, 23; Mojzes 4:3.
10. Gl. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, str. 181, 297.
11. Gl. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, str. 181.
12. Gl. 2. Nefi 2:18; 28:20.
13. Gl. Alma 39:5; Moroni 9:9.
14. Gl. Nauk in zaveze 130:2; 131:2; 1. pismo Korinčanom 11:11; Pismo Efežanom 5:31.
15. Gl. Mojzes 6:8–9.
16. Gl. Mojzes 3:8.
17. Gl. Mojzes 6:67.
18. Gl. Mojzes 3:18.
19. Gl. Mojzes 3:23–24.
20. Nauk in zaveze 42:22.
21. Gl. Mojzes 4:7–12.
22. 2. Nefi 2:25.
23. *Cowley and Whitney on Doctrine*, zbral Forace Green, 1963, str. 287.
24. Mojzes 2:28; gl. tudi Geneza 1:28; 9:1.
25. Gl. Galačanom 5:22–23; Nauk in zaveze 4:5–6; Alma 7:23–24.
26. Gl. Nauk in zaveze 131:2.
27. Gl. "Our Wives and Our Mothers in the Eternal Plan" (govor z generalne konference Društva za pomoč, 3. okt. 1946), v *J. Reuben Clark: Selected Papers on Religion, Education, and Youth*, uredil David H. Yarn ml. 1984, str. 62.
28. Gl. Geneza 1:28.
29. Gl. Nauk in zaveze 75:28; 1. pismo Timoteju 5:8.
30. Nauk in zaveze 107:40–41; gl. tudi Nauk in zaveze 84:14–16.
31. Nauk in zaveze 121:41–42; poševni tisk dodan.
32. Nauk in zaveze 121:37.
33. Nauk in zaveze 84:39.
34. Nauk in zaveze 121:37.
35. Gl. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, str. 308, 367.
36. *The Discourses of Wilford Woodruff*, zbral G. Homer Durham, 1946, str. 25–26; poševni tisk dodan.
37. V Conference Report, okt. 1942, str. 7, 11–12.
38. Gl. Nauk in zaveze 107:8–9, 22, 91.
39. Gl. Nauk in zaveze 137:7–9.
40. "Discourse by President Lorenzo Snow", *Millennial Star*, 31. avg. 1899, str. 547.

RAZVIJANJE ENOTNOSTI V ZAKONSKI ZVEZI

2

ZAMISLI ZA UDEJANJANJE

Glede na svoje potrebe in okoliščine sledite enemu ali obema predlogoma..

- Preberite naslednje odlomke iz svetih spisov o enotnosti: 1. pismo Korinčanom 1:9–10; Pismo Filipljanom 1:27; Mozija 18:21; Nauk in zaveze 38:27. Razmislite, kako se nanašajo na odnos med možem in ženo.
- Z zakoncem se pogovorite o opravih, ki jih imata na urniku, vključno z družbenimi in poklicnimi

obveznostmi ter obveznostmi v skupnosti in Cerkvi. Vzemite si čas in poskušajte razumeti potrebe svojega zakonca in poskrbita, da vaju obveznosti ne bodo ovirale pri izkazovanju medsebojne vdanosti.

BRALNA NALOGA

Preučite naslednji članek. Če ste poročeni, ga preberite skupaj z zakoncem in se pogovorite o vsebini.

BODIMO ENO

starešina Henry B. Eyring
iz zbora dvanajstih apostolov

»Če niste eno, niste moji«

Jezus Kristus, Odrešenik sveta, je o tistih, ki bi postali del njegove Cerkve, dejal: »Bodite eno in če niste eno, niste moji.« (NaZ 38:27) Ob stvaritvi moški in ženska enotnosti v zakonski zvezi nista prejela kot upanje, ampak kot zapoved! »Zaradi tega bo mož zapustil očeta in mater in se pridružil ženi in bosta eno meso.« (Geneza 2:24) Nebeški Oče želi, da se naša srca združijo. Ta ljubezenska zveza ni le ideal, ampak potreba.

Zahteva, naj bomo eno, se ne nanaša le na to življenje. Nadaljuje se v neskončnost. Prvo poroko je izvedel Bog v vrtu, ko sta bila Adam in Eva nesmrtna. V moškemu in ženski je zanetil željo, da se za večno združita kot mož in žena in živita v družini v popolni, pravični zvezi. V svojih otrocih je zanetil željo, da živijo v miru z vsemi okoli sebe.

Toda s padcem je postalo jasno, da ne bo lahko živeti v slogi. Kmalu je prišlo do tragedije. Kajn je ubil svojega brata Abla. Adamovi in Evini otroci so postali dovzetni za Satanove skušnjave. Satan si spretno, sovražno in pretkano prizadeva za uresničitev svojega cilja, ki je v nasprotju z namenom nebeškega

Očeta in Odrešenika. Želita, da si ustvarimo popolno zvezo in postanemo deležni večne sreče. Satan, njun in naš sovražnik, je načrt spoznal že pred stvarjenjem. Ve, da se lahko sveti in radostni družinski odnosi ohranijo le v večnem življenju. Satan nas želi ločiti od najdražjih in nas onesrečiti. V srcu ljudi zaneti razprtije v upanju, da nas bo razdvojil in ločil.

Vsi smo že bili deležni občutkov, ki jih izkusimo ob zvezi, kakor tudi občutkov, ki jih izkusimo ob ločitvi. V družini ali morda tudi drugje smo že bili priče temu, da je nekdo želje drugega ljubeče in požrtvovalno postavil pred svoje. Vsi poznamo žalost in osamljenost, ki ju izkusimo, ko se razidemo ali smo sami. Pri izbiri ne potrebujemo pomoči. To že vemo. Toda potrebujemo upanje, da lahko v tem življenju izkusimo enotnost in jo za večno obdržimo v svetu, ki sledi. Vedeti moramo, kako lahko prejmemo ta blagoslov, da bi lahko vedeli, kaj naj delamo.

Enotnost je mogoča zaradi Odrešenika

Odrešenik sveta je govoril o enotnosti in kako naj se spremenimo, da jih bomo deležni. O tem je jasno učil v molitvi, ki jo je izrekel na zadnjem srečanju s svojimi apostoli pred svojo smrtjo. Ta čudovita vzvišena molitev je zapisana v Janezovem evangeliju. Bil je na tem, da se sooči s strašno žrtvijo, s katero nam je omogočil večno življenje. Nameraval je zapustiti apostole, ki jih je posvetil, ki jih je imel rad in ki jim

je zapustil ključ za upravljanje svoje Cerkve. Tako je popolni Sin molil k svojemu Očetu, popolnemu staršu. Iz njegove molitve je razvidno, kako bodo eno postale tako družine kot tudi otroci nebeškega Očeta, ki sledijo Odrešeniku in njegovim služabnikom:

»Kakor si mene poslal na svet, sem tudi jaz njih poslal v svet in zanje se posvečujem, da bi bili tudi oni posvečeni v resnici.

Toda ne prosimo samo za te, ampak tudi za tiste, ki bodo po njihovi besedi verovali vame, da bi bili vsi eno, kakor si ti, Oče, v meni in jaz v tebi, da bi bili tudi oni v naju, da bo svet veroval, da si me ti poslal.« (Evangelij po Janezu 17:18–21)

S temi besedami je pojasnil, kako srca postanejo eno preko evangelija Jezusa Kristusa. Tisti, ki bodo verjeli resnici, ki jo je učil, bodo lahko sprejeli uredbe in zaveze, ki nam jih nudijo njegovi pooblašteni služabniki. Če bodo poslušni tem uredbam in zavezam, se bodo spremenili. Odrešenikova odkupna daritev nam omogoča, da se na ta način očistimo. Nato lahko živimo v slogi. To tudi moramo, če želimo v življenju izkusiti mir in v večnosti živeti z Očetom in njegovim Sinom.

Poslanstvo apostolov in prerokov je bilo takrat enako kot je danes — Adamove in Evine otroke privedi do edinosti vere v Jezusa Kristusa. Glavni cilj njihovih nauk in naših poučevanj je združevanje družin: moža, žene, otrok, vnukov, prednikov in nazadnje vseh Adamovih in Evinih potomcev, ki se bodo za to odločili.

Duh nas navdaja z občutki medsebojne povezanosti

Spomnite se, da je Odrešenik, ko je govoril o apostolih, molil: »Zanje se posvečujem, da bi bili tudi oni posvečeni v resnici.« (Evangelij po Janezu 17:19) Sveti Duh nas očisti. Lahko je naš družabnik, ker je Gospod preko preroka Josepha Smitha obnovil Melkizedekovo duhovništvo. Danes imamo na Zemlji ključ duhovništva. Z njegovo močjo lahko sklenemo zaveze, ki nam omogočajo stalno spremstvo Svetega Duha.

Kjer so ljudje deležni Duha, lahko pričakujemo složnost. Duh nam v srce vtisne pričevanje, kar združuje tiste, ki imajo isto pričevanje. Božji Duh nikoli ne povzroča prepirljivosti (gl. 3. Nefi 11:29). Nikoli ne povzroča občutkov, ki bi ljudi navajali na nesložnost (gl. Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5. izdaja, 1939, str. 131). Navdaja nas z duševnim mirom in občutki medsebojne povezanosti. Povezuje duše.

Povezanost družine, povezanost Cerkve in mir v svetu so odvisni od povezanosti duš.

Spolnjevanje obljub iz zakramentne molitve

Celo otrok razume, kaj mora narediti, da bi obdržal Svetega Duha. O tem govori zakramentna molitev. To slišimo vsak teden na zakramentnem sestanku. V teh svetih trenutkih obnovimo svoje krstne zaveze. Gospod nas opomni na obljubo, ki smo jo prejeli, ko smo bili potrjeni za člane Cerkve — obljubo, da lahko prejmemo Svetega Duha. Zakramentna molitev se glasi: »Da so voljni nase prevzeti ime tvojega Sina in se ga vselej spominjati in spolnjevati njegove zapovedi, ki jim jih je dal, da bodo lahko vselej imeli njegovega Duha ob sebi.« (NaZ 20:77)

Njegovega Duha prejmemo, ko spolnjevamo to zavezo. Prvič, obljubimo, da bomo nase prevzeli njegovo ime. To pomeni, da se moramo imeti za njegove. V našem življenju bo na prvem mestu. Želeli bomo, kar želi on, in ne, kar želimo sami ali kar nas uči svet. Dokler nam bodo posvetne stvari ljubše, ne bomo izkusili duševnega miru. Če se družina ali narod tolažita z materialnimi dobrinami, bosta na koncu razdvojena (gl. Harold B. Lee, *Stand Ye in Holy Places*, 1974, str. 97). Če bomo drug za drugega delali to, kar želi Gospod, kar je naravni korak po tem, ko nase prevzamemo njegovo ime, lahko dosežemo duhovno raven, ki je košček nebes na Zemlji.

Drugič, obljublamo, da se ga bomo vedno spominjali. To delamo vsakič, ko molimo v njegovem imenu. Še posebej se ga spominjamo, ko prosimo, naj nam odpusti. To bi morali pogosto početi. Takrat se spominjamo, da njegova žrtev omogoča kesanje in odpuščanje. Ko ga rotimo, se ga spominjamo kot svojega zagovornika pri Očetu. Ko izkusimo občutke odpuščanja in miru, se spominjamo njegove potrpežljivosti in neskončne ljubezni. Ko se spominjamo, nam srce navda ljubezen.

Svojo obljubo, da se ga bomo spominjali, izpolnimo tudi takrat, ko z družino molimo in beremo svete spise. Pri zajtrku bo v družinski molitvi eden od otrok morda molil za to, da bi bil nekdo deležen blagoslovov, da bo ta dan dobro opravil preizkus znanja ali katero drugo nalogo. Ko bo otrok prejel blagoslove, se bo spominjal jutranje ljubezni in prijaznosti Zagovornika, v čigar imenu je bila molitev izrečena. Srca bodo povezana v ljubezni.

Ko družinske člane zberemo, da bi skupaj brali svete spise, spolnjevamo zaveze, da se ga bomo spominjali. Pričujejo o Gospodu Jezusu Kristusu, kajti o tem vedno so in vedno bodo govorili preroki. Tudi

če si otroci ne bodo zapomnili besed, si bodo zapomnili pravega Početnika, Jezusa Kristusa.

Spolnajte vse zapovedi

Tretjič, ko vzamemo zakrament, obljubimo, da bomo spolnjevali vse njegove zapovedi. Predsednik J. Reuben Clark ml. nas je v govoru z generalne konference svaril, naj ne izbiramo, čemu bomo poslušni. Dejal je: »Gospod nam ni dal ničesar, kar bi bilo neuporabno ali nepotrebno. V svete spise je dal zapisati to, kar naj delamo, da bomo pridobili odrešitev.«

Predsednik Clark je dejal še: »Ko vzamemo zakrament, se zavežemo, da bomo poslušni njegovim zapovedim in da jih bomo spolnjevali. Pri tem ne bi smeli delati izjem. Ni odstopanj ali razlik.« (V Conference Report, apr. 1955, str. 10–11.) Predsednik Clark je učil, da prav kakor se pokesamo vseh grehov in ne le enega, se zaobljubimo, da bomo spolnjevali vse zapovedi. Čeprav zveni težko, je preprosto. Preprosto se predamo Odrešenikovemu polnomočju in obljubimo, da bomo poslušni vsem njegovim zapovedim (gl. Mozija 3:19). Ko se bomo predali polnomočju Jezusa Kristusa, bomo lahko povezani kot družine, kot Cerkev in kot otroci nebeškega Očeta.

Gospod je to polnomočje preko svojega preroka podelil ponižnim služabnikom. Z vero svoj poklic hišnega učitelja oziroma obiskujoče učiteljice spremenimo v nalogo, ki nam jo je zaupal Gospod. Na njegovo zapoved gremo v njegovem imenu. Povsem običajen mož in njegov najstniški družabnik med hišnim poučevanjem obiščeta domove in pričakujeta, da jima bodo sile z nebes pomagale združiti družine in da ne bo trdosrčnosti, laži, ogovarjanja ali zlonamerne govornje. Če bomo verovali, da Gospod pokliče služabnike, bomo lahko prezrli njihove slabosti, ko nas bodo grajali. Izpostavili bomo njihov dober namen in ne njihovih človeških slabosti. Verjetneje se ne bomo počutili užaljene, ampak bomo hvaležni Učeniku, ki jih je poklical.

Dobrotljivost je nujno potrebna za enotnost

S kršitvijo nekaterih zapovedi uničimo enotnost. Nekatero so povezane z izrečenim, druge z odzivi na izrečeno. O drugih ne smemo govoriti nič slabega. V drugih moramo videti dobro in ko to lahko, moramo o njih govoriti lepo (gl. David O. McKay, v Conference Report, okt. 1967, str. 4–11).

Hkrati pa se moramo upreti tistim, ki prezirljivo govorijo o svetih stvareh, saj je gotova posledica takšne žalitve užaljenost Duha in s tem prepirljivost ter zmeda. Predsednik Spencer W. Kimball nam je pokazal, kako to lahko naredimo brez prepirljivosti, ko je

ležal v bolnišnici in je strežnika, ki je v jezi omalovaževalno izgovoril Gospodovo ime, prosil: »Prosim! Prosim! Žalite mojega Gospoda.« Sledila je smrtna tišina, nato je strežnik z mirnim glasom zašepetal: »Žal mi je.« (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, uredil Edward L. Kimball, str. 1982, str. 198) Navdihnjena graja, ki jo ljubeče izrečemo, je lahko povabilo k enotnosti. Če je ne izrečemo, ko nas k temu spodbudi Sveti Duh, nastopi nesložnost.

Če želimo biti enotni, moramo v svojih občutkih spolnjevati določene zapovedi. Tistim, ki so nas užalili, moramo odpustiti in se osvoboditi zamere. Zgled naj nam bo Odrešenik, ki je na križu dejal: »Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo.« (Evangelij po Luku 23:34) Ne vemo, kaj je v srcu tistih, ki so nas užalili. Niti ne poznamo vira naše lastne jeze in bolečine. Apostol Pavel nam je povedal, kako naj izkazujemo ljubezen v svetu nepopolnih ljudi, kakršni smo tudi sami: »Ljubezen je potrpežljiva, dobrotljiva je ljubezen, ni nevoščljiva, ljubezen se ne ponaša, se ne napihuje, ni brezobzirna, ne išče svojega, ne da se razdražiti, ne misli hudega.« (1. pismo Korinčanom 13:4–5) Nato pa nas je resno posvaril, naj se ne odzovemo na napake drugih in naj ne pozabimo na lastne napake: »Zdaj gledamo z ogledalom v uganke, takrat pa iz obličja v obličje. Zdaj spoznavamo deloma, takrat pa bom spoznal, kakor sem bil spoznan.« (1. pismo Korinčanom 13:12)

Ostanite čistega srca in varujte se ponosa

Zakramentna molitev nas lahko vsak teden opomni, kako bomo s poslušnostjo zakonom in uredbam evangelija Jezusa Kristusa deležni daru enotnosti. Ko bomo spolnjevali svoje zaveze tako, da bomo nase prevzeli njegovo ime, se ga vedno spominjali in spolnjevali vse njegove zapovedi, bomo deležni spremstva njegovega Duha. Srce se nam bo omehčalo in postali bomo enotni. Vendar pa s to obljubo prejmemo dve svarili.

Prvič, Svetega Duha bomo obdržali le, če ostane čisti in če ne bomo vzljubili posvetno. Z nečisto stjo bomo odgnali Svetega Duha. Duh biva le s tistimi, ki Gospoda postavijo pred svet. »Bodite čisti« (3. Nefi 20:41; NaZ 38:42) in imejte radi svojega Gospoda z vsem »srcem, [...] silo, umom in močjo« (NaZ 59:5) nista predloga, ampak zapovedi. Če želimo spremstvo Duha, brez katerega ne moremo biti enotni, ju moramo spolnjevati.

Drugo svarilo je, naj se varujemo ponosa. Enotnost, ki so je deležni družinski člani ali ljudje, ki jih je omehčal Duh, bo prinesla veliko moči, z njo pa priznanje v svetu. Če takšno priznanje obrodi

hvalo ali zavist, v nas lahko vzbudi ponos. S tem bi užalili Duha. Pred ponosom, tem gotovim virom neenotnosti, pa se lahko zaščitimo. Uvideti moramo obilje, ki ga na nas izlije Bog, ne le kot znak, da smo mu pogodu, ampak kot priložnost, da se s tistimi okrog nas združimo v večjem služenju. Mož in žena se naučita biti eno, ko s pomočjo skupnih značajskih potez poskušata razumeti drug drugega in se s pomočjo razlik dopolnjujeta v medsebojnem služenju in v služenju drugim. Prav tako lahko postanemo enotni s tistimi, ki ne sprejemajo naših naukov,

ampak želijo, kakor mi, blagosloviti otroke nebeškega Očeta.

Postanemo lahko mirovniki, ki so vredni, da se imenujejo blagoslovljeni in Božji otroci (gl. Evangelij po Mateju 5:9).

Bog, naš Oče, živi. Njegov ljubljene Sin, Jezus Kristus, je na čelu te Cerkve in vsem, ki to sprejmejo, nudi mir.

Iz govora starešine Eyringa z generalne konference Cerkve aprila 1998 (gl. Conference Report, apr. 1998, str. 85–89 ali *Ensign*, maj 1998, str. 66–68)

NEGOVANJE LJUBEZNI IN PRIJATELJSTVA V ZAKONSKI ZVEZI

3

ZAMISLI ZA UDEJANJANJE

Glede na svoje potrebe in okoliščine sledite enemu ali obema predlogoma.

- Preučite Moronija 7:45–48. Naredite seznam do-
brotnih lastnosti, ki so omenjene v odlomku.
Obvežite se, da se boste v njih izboljšali.
Razmislite, kako so lahko možu in ženi v pomoč
pri negovanju medsebojne ljubezni in prijateljstva.
- Z zakoncem načrtujte, da bosta vsak teden preži-
vela nekaj časa skupaj. Morda bo potrebno, da
dan in uro vpišete na koledar ali v beležko.

BRALNA NALOGA

Preučite naslednji članek. Če ste poročeni, ga preberite skupaj z zakoncem in se pogovorite o vsebini.

ENOTNOST V ZAKONSKI ZVEZI

predsednik Spencer W. Kimball
12. predsednik Cerkve

Častivreden, srečen in uspešen zakon je zagotovo glavni cilj vsakega običajnega človeka. Zakonska zveza je verjetno najpomembnejša odločitev in ima najbolj daljnosežne posledice, saj ne vpliva le na trenutno srečo, ampak tudi na večno radost. Ne vpliva le na zakonca, ampak tudi na družino in predvsem na njune otroke, vnuke in na bodoče rodove.

Da bi se pri izbiri življenjskega in večnega družabnika pravilno odločili, bi morali pazljivo načrtovati, razmišljati, moliti in se postiti. V pravi zakonski zvezi morata biti zakonca tako enotnih misli kot enotnega srca. Odločitve ne smejo biti v celoti osnovane na čustvih. Če pa bodo osnovane tako na razumu kot na občutkih in če jih bomo podkrepili še s postom, molitvijo in resnim premislekom, bomo imeli največjo možnost za zakonsko srečo. To pa pomeni, da bodo potrebne žrtve, razdajanje in velika nesebičnost.

Veliko televizijskih serij in izmišljenih zgodb se konča s poroko: »In živela sta srečno do konca svojih dni.« Prišli smo do spoznanja, da sam poročni obred ne pripomore k zakonski sreči in uspešnosti zakonske zveze. Sreče nismo deležni s pritiskom gumba, kot se to zgodi v primeru električne luči. Sreča je stanje zavesti in izvira iz nas samih. Moramo si jo prislužiti. Ne moremo je kupiti z denarjem, ne smemo je podcenjevati.

Nekateri mislijo, da je sreča blesteče življenje v la-
godnosti, razkošju in stalnih razburljivih izkušnjah,
vendar prava zakonska zveza temelji na sreči, ki je
več kot to. Takšna sreča izvira iz dajanja, služenja,
razdajanja, žrtvovanja in nesebičnosti.

Zakonca, ki izhajata iz različnih družin, se kmalu
po obredu soočita s togo resničnostjo. Sanjsko ali na-
mišljeno življenje izgine, spustiti se moramo z obla-
kov in se postaviti na trdna tla. Prevzeti moramo
odgovornosti in nove dolžnosti. V marsičem se mora-
mo odreči osebni svobodi in se nesebično prilagoditi.

Kmalu po poroki ugotovimo, da ima zakonec sla-
bosti, ki jih prej nismo opazili. Vrline, ki smo jih v
času dvorjenja neprestano poveljevali, se sedaj zdijo
precej manjše, slabosti, ki so se v času dvorjenja zde-
le zanemarljive, pa se znatno povečajo. Nastopil je
čas, da postanemo razumevajoči, da ocenimo sebe,
uporabimo zdrav razum in presojo ter da načrtuje-
mo. Na dan pridejo stare navade; zakonec je morda
skopuški ali zapravljen, len ali marljiv, veren ali neve-
ren in jezen, zahteven ali uslužen, sebičen ali pa se
podcenjuje. V ospredje stopijo težave z zakončevimi
starši in odnos, ki ga ima zakonec z njimi, postane
še izrazitejši.

Pogosto se zakonci niso pripravljani ustaliti in
prevzeti velike odgovornosti, ki nastopijo. Nekateri
se ne morejo odvaditi zapravljenosti in mladi se vse
prepogosto trudijo, da bi imeli dobrine, ki jih imajo
drugi. Pogosto se niso pripravljani finančno prilago-
diti. Mlade žene pogosto zahtevajo, da bi tudi v svo-

jem novem domu uživale v razkošju, ki so ga uživale v domu svojega uspešnega očeta. Nekatero od njih so pripravljene finančno doprinesiti k razkošnemu življenju, zato po poroki še naprej hodijo v službo. Zaradi službe zapustijo dom, kjer so njihove dolžnosti in si prizadevajo za poklicni oziroma poslovni uspeh. Finančno se ustalijo in se le težka odločijo za normalno družinsko življenje. Ker oba zakonca delata, v družini ne vlada sodelovanje, ampak tekmovalnost. Utrujena delavca se domov vrneta razdražena, pojavijo se ponos, povečana neodvisnost in nerazumevanje. Neznatna trenja prerastejo v velike spore.

Čeprav je zakonska zveza zahtevna in so neskladne in neuspešne zakonske zveze pogoste, lahko dosežemo večjo radost kot si jo sploh lahko predstavljamo. To lahko doseže vsak par in vsak posameznik. »Sorodne duše« so izmišljotina in iluzija in čeprav bodo mladeniči in mladenke nadvse marljivo in v duhu molitve iskali partnerja, s katerim si bodo ustvarili skladno in lepo življenje, lahko vsak dober moški in dobra ženska najdeta srečo in imata uspešno zakonsko zvezo, če sta oba pripravljena plačati ceno.

Obstaja nezmotljiva formula, ki bo vsakemu paru zagotovila srečno in večno zakonsko zvezo, toda kot pri vseh formulah ne smemo pozabiti na glavne sestavine, niti jih ne smemo zmanjšati oziroma omejiti. Prav tako je pomembno, kako izbiramo v času dvorjenja in da tudi po poroki nadaljujemo z dvorjenjem, vendar to ni pomembnejše od same zakonske zveze. Uspešnost zakonske zveze je odvisna od obeh posameznikov — ne le od enega, ampak od obeh.

Zakonske zveze, ki se začne na predhodno omejenih sprejemljivih merilih in temelji na le-teh, ne morejo uničiti nobene sile, razen sil, ki jih posedujeta zakonca. Za to sta odgovorna zakonca sama. Drugi ljudje in ustanove lahko nanju dobro ali slabo vplivajo. Nanju vplivajo finančne, družbene, politične in druge okoliščine, toda zakonska zveza je vedno odvisna od zakoncev, ki lahko z odločnostjo, nesebičnostjo in pravičnostjo vedno poskrbita za uspešno in srečno zakonsko zvezo.

Formula je preprosta, sestavin je malo, vendar pa so potrebne temeljite obdelave.

Prvič, k zakonski zvezi morata primerno pristopiti, kar pomeni, da morata izbrati partnerja, ki se v vseh zadevah, ki so pomembne za posameznike, čim bolj približata popolnosti. Nato pa morata partnerja v templju pristopiti k oltarju in se zavedati, da si morata oba prizadevati za uspešno skupno življenje.

Drugič, biti morata zelo nesebična, pozabiti morata nase ter družinsko življenje in vse, kar se nanaša na to, usmerjati družini v prid in se ji podrediti.

Tretjič, še naprej si morata dvoriti in drug drugemu izkazovati naklonjenost, prijaznost ter negovati in razvijati ljubezen.

Četrtič, v celoti morata spolnjevati Gospodove zapovedi, kakor so določene v evangeliju Jezusa Kristusa.

Če te sestavine pravilno združita in z njimi pravilno upravljata, ne moreta biti nesrečna in med njima ne prihaja do nesporazumov ali sporov. Odvetniki, ki obravnavajo ločitve, bi se potemtakem morali prekvalificirati, sodišča pa bi zaklenili.

Posameznika, ki pristopita k poročnemu oltarju, bosta imela srečen zakon, če se zavedata, da zakonska zveza ni le pravna obveza, ampak da pomeni žrtvovanje, razdajanje in celo omejevanje osebne svobode. Pomeni preiščeno varčevanje. Pomeni otroke, ki s seboj prinašajo finančna bremena, bremena služenja, vzgoje in skrbi, vendar tudi najgloblja in najslajša čustva.

Pred sklenitvijo zakonske zveze lahko posameznik prihaja in odhaja po svoji želji, svoje življenje organizira in načrtuje kot se mu zdi najboljše in se neomejeno odloča. Preden zaljubljenca izmenjata zaobljube, se morata zavedati, da mora vsakdo sprejeti dejstvo, da ima dobrobit njune male družine vedno prednost pred dobrobitjo katerega koli od zakoncev. Besedi »jaz« in »moje« morata potemtakem zamenjati z »midva« in »najino«. Zavedati se morata, da bo vsaka odločitev vplivala na dva ali več. Žena bo pri sprejemanju pomembnih odločitev upoštevala, kako bodo le-te vplivale na starše, otroke, dom in njihovo duhovno življenje. Mož bo pri izbiri poklica, družabnega življenja, prijateljev in karšnega koli zanimanja upošteval, da je del družine in da mora misliti na vse družinske člane.

V zakonski zvezi ne gre vedno vse gladko in brez zapletov, vendar pa lahko izkusimo velik mir. Par morda izkusi revščino, bolezen, razočaranje, neuspehe in celo smrt v družini, toda kljub temu lahko čutita mir. Zakonska zveza je lahko uspešna le ob odsotnosti sebičnosti. Če starša ne bosta sebična, bo vez med njima v težavah postala nezlomljiva. Med gospodarskim pomanjkanjem v tridesetih letih so znali znaten upad števila ločitev. Revščina, neuspehi in razočaranje so povezali starše. Težave in preizkušnje lahko okrepijo razmerja, medtem ko jih izobilje lahko uniči.

Zakonska zveza, ki temelji na sebičnosti, je obsojena na propad. Tisti, ki se poročijo zaradi bogastva, ugleda ali položaja, bodo skoraj zagotovo razočarani. Tisti, ki se poročajo, da bi zadostili svoji nečimrnosti, ponosu ali iz kljubovalnosti ali da bi se dokazali drugim, slepijo le sebe. Toda tisti, ki se poročijo, da bi

osrečevali in bili srečni, da bi služili in bili deležni pomoči, in ki skrbijo za zakonca in otroke, ko se rodijo, imajo veliko možnosti za srečen zakon.

Ljubezen je kot cvetlica, ki jo moramo kakor telo redno hraniti. Telo bi hitro oslavelo in umrlo, če ga ne bi redno hranili. Nežna cvetlica bi brez hrane in vode ovenela in se posušila. Tako tudi ne moremo pričakovati, da bo ljubezen večna, če je ne bomo redno negovali z ljubeznijo, z izkazovanjem spoštovanja in občudovanja, izrazi hvaležnosti in nesebičnosti.

Popolna nesebičnost je še en pomemben dejavnik v uspešni zakonski zvezi. Če si vedno prizadevamo za izpolnitev zakončevih zanimanj, za njegovo udobje in srečo, bo ljubezen, ki jo odkrijemo med dvorjenjem in ki se utrdi v zakonski zvezi, neizmereno zrasla. Mnogi pari dopustijo, da njihova zakonska zveza postane dolgočasna in da se njihova ljubezen ohladil kot star kruh, izrabljene šale ali hladna omake. Prav gotovo so za ljubezen najpomembnejši uvidevnost, prijaznost, pozornost, skrb, izrazi naklonjenosti, hvaležni objemi, občudovanje, ponos, družabništvo, zaupanje, vera, partnerstvo, enakopravnost in vzajemna odvisnost.

Za resnično srečo v zakonski zvezi je potrebna stalna poslušnost Gospodovim zapovedim. Nihče, najsi bo samski ali poročen, ni nikoli resnično srečen, če ni pravičen. Obstajajo trenutna zadoščenja in varljivi trenutki, toda trajna in popolna sreča je posledica čistosti in dostojnosti. Nekdo, ki živi verno in ima globoka verska prepričanja, nikoli ne bo srečen, če v življenju ni aktiven. Neprestano ga bo preganjala vest, razen če se že dolgo ni menil zanjo, v tem primeru pa je zakonska zveza že v nevarnosti. Zaradi slabe vesti je življenje lahko precej nevzdržno. Neaktivnost uničuje zakonsko zvezo, zlasti ko se zakonca razlikujeta v stopnji neaktivnosti.

Verske razlike predstavljajo največji izziv, ki ga je najtežje rešiti.

Zakon je posvetil Bog. Ni le družbeni običaj. Če ne sklenemo primerne in uspešne zakonske zveze, ne moremo prejeti povzdignjenja. Berite Gospodove besede, ki je dejal, da je prav in primerno, da se poročimo.

Ker je to res, bodo preudarni in pametni sveti iz poslednjih dni previdno načrtovali svoje življenje, da ne bodo naleteli na ovire. Če zagrešimo resno napako, si na pot postavimo oviro, ki je morda ne bomo mogli nikoli odstraniti in nam bo preprečila, da bi dosegli večno življenje in postali kot Bog oziroma da bi dosegli svojo končno usodo. Če pa Gospoda ljubi bolj kot lastno življenje, če drug drugega ljubita

bolj kot lastno življenje, če skupaj sodelujeta v popolnem sožitju in delujeta v okviru evangelija, bosta zagotovo deležna te velike sreče. Če mož in žena pogosto skupaj obiskujeta sveti tempelj, če doma skupaj z družino poklekmeta v molitvi, z roko v roki obiskujeta verske sestanke, če sta v življenju povsem čista, tako umsko kot telesno, da se v mislih in željah in težnjah osredotočita le na enega, svojega družabnika, in če skupaj prispevata h gradnji Božjega kraljestva, potem izkusita največjo srečo.

Včasih se zakonca okleneta drugih reči navkljub Gospodovim besedam: »Ženo ljubi z vsem srcem in trdno se je drži in nikogar in ničesar drugega.« (NaZ 42:22)

To pa pomeni tudi naslednje: »Moža ljubi z vsem srcem in trdno se ga drži in nikogar in ničesar drugega.« Pogosto se nekateri še vedno oklepajo svoje matere, očeta ali svojih prijateljev. Matere se včasih ne bodo odrekle vplivu, ki ga imajo na svoje otroke, zato se možje kakor tudi žene vračajo k materi in očetu po nasvete in se jim zaupajo, vendar pa bi se morali okleniti žene in vse intimnosti zaupno varovati pred drugimi.

Dobro je, če pari takoj najdejo svoj dom stran od staršev. Dom utegne biti zelo skromen in preprost, vendar ste tu popolnoma neodvisni od drugih. Vaše zakonsko življenje naj bo neodvisno od vaših oziroma njegovih/njenih staršev. Imejte jih nadvse radi, spoštujte njihove nasvete, bodite hvaležni za njihovo družbo, vendar živite po svoje, ženejo naj vas lastne odločitve, ki jih boste sklenili potem, ko boste prejeli njihov nasvet, nato pa razmislili in molili. Trdno se držati ne pomeni le, naj se nahajamo v istem domu, pomeni tudi, naj bomo bolj vdani in naj držimo skupaj:

»Zatorej je zakonito, da [...] bosta eno meso in vse to, da se bo na Zemlji izpolnilo stvarjenje in da se bo napolnila z ljudmi v skladu s stvarjenjem pred nastankom sveta.« (NaZ 49:16–17)

Bratje in sestre, pravim vam, da je to Gospodova beseda. Je zelo, zelo resna in nihče ne bi smel ugovarjati Gospodu, ki je ustvaril Zemljo in ljudi. Pozna pogoje. Zastavil je program in nismo dovolj modri ali pametni, da bi mu ugovarjali glede teh pomembnih reči. Ve, kaj je prav in kaj je res.«

Prosimo vas, da razmislite o tem. Prepričajte se, da imate urejeno zakonsko zvezo. Prepričajte se, da imate urejeno življenje. Prepričajte se, da ustrezno izpolnjujete svoj del v zakonski zvezi.

Iz revije *Ensign*, marec 1977, str. 3–5.

SOOČANJE Z IZZIVI V ZAKONSKI ZVEZI

4

ZAMISLI ZA UDEJANJANJE

Glede na svoje potrebe in okoliščine sledite enemu ali obema predlogoma.

- V bralni nalogi spodaj starešina Lynn G. Robbins opiše »recept za katastrofo«. Preberite opis na tej strani. Nato sestavite recept za složnost v domu. Ugotovite, katere »sestavine« bi vključili v recept.
- Obvežite se, da se na izzive ne boste odzivali z jezo, ampak potrpežljivo in ljubeče. Ugotovite, kako se lahko pogosto opomnite na to obvezo. Na primer, v čevlji lahko položite kovanec ali kateri drug majhen predmet ali pa si napišite sporočilo in ga dajte v žep.
- Če je na voljo *Family Home Evening Resource Book* (31106), preberite poglavje "Resolving Conflicts in Marriage" (Reševanje sporov v zakonski zvezi) na straneh 240 in 241. Če ste poročeni, gradivo preglejte z zakoncem in se pogovorite o vsebini.

BRALNA NALOGA

Preučite naslednji članek. Če ste poročeni, ga preberite skupaj z zakoncem in se pogovorite o vsebini.

SVOBODNA VOLJA IN JEZA

starešina Lynn G. Robbins
od sedemdeseterih

Satan v družinah podžiga jezo

»Na Zemlji imam družino *in dobri z mano so*.« Upanje vseh otrok se odraža v besedah ene naših hvalnic (»Družine so lahko skupaj za večno«, *Hymns*, št. 300; poševni tisk dodan).

V razglasu o družini izvemo, da je »družina v središču Stvarnikovega načrta« in da imata »mož in žena svečano odgovornost, da ljubita in skrbita drug za drugega« in »sveto odgovornost, da ljubeče in pravično vzgajata svoje otroke« (»Družina: Razglas svet«, *Ensign*, nov. 1995, str. 102).

Družina pa je tudi Satanova glavna tarča. Bojuje se zoper njo. Eden od njegovih prikritih in pretkanih načrtov je, da se pritihotapi izza sovražnikovih vrst in vstopi v naš dom in naše življenje.

Družinam škoduje in jih pogosto uniči znotraj njihovega doma. Njegov strateški načrt je podžigati jezo v odnosih med družinskimi člani. Satan je »oče prepira in podžiga človeška srca, da se med seboj prepirajo v jezi« (3. Nefi 11:29; poševni tisk dodan). Glagol *podžigati* ima prizvok katastrofe: razdraženost pogrejte na srednji temperaturi, primešajte nekaj izbranih besed in zavrite, mešajte, dokler se ne zgosti, ohladite, nekaj dni pustite, da se čustva ohladijo, postrezite hladno, pustite veliko ostankov.

Lahko se odločimo, da se ne bomo razjezili

Satan nas s svojim pretkanim načrtom želi prepričati, da jeza in svobodna volja nista povezani in da smo žrtev čustev, ki jih ne moremo nadzorovati. Mnogi pravijo: »Izgubil sem živce.« Zanimiv izbor besed, ki so postale povsem običajen izraz. »Izgubiti« namiguje, da je dejanje nenamerno oziroma naključno, neprostovoljno in da zanj ne odgovarjamo. Pomeni, da je morda celo nepremišljeno, a zanj ne odgovarjamo.

»Razjezil me je.« Še en izraz, ki ga slišimo in prav tako namiguje na pomanjkanje nadzora in odsotnost svobodne volje. To je mit, ki ga je potrebno ovreči. Nihče nas ne ujezi. Drugi nas ne morejo razjeziti. Nimajo posebne moči. Jeza je stvar zavestne odločitve, zato se lahko odločimo, da se ne bomo razjezili. *Mi smo tisti, ki se moramo odločiti!*

Tistim, ki pravijo: »Ne morem si pomagati«, avtor William Wilbanks odgovarja: »Nesmisel.

Nasilnost, [...] prikrivanje jeze, pogovor o njej, kričanje in vpitje« so znani načini obravnavanja jeze. »Izberemo tistega, ki se nam je v preteklosti najbolje obnesel. Ste kdaj opazili, kako redko izgubimo nadzor, ko nas razjezi šef in kako pogosto ga izgubimo, ko nas razdražijo prijatelji in družinski člani?« ("The New Obscenity", *Reader's Digest*, dec. 1988, str. 24; poševni tisk dodan)

Wilbanks se je v drugem letniku srednje šole potegoval za članstvo v košarkaški skupini in to mu je

tudi uspelo. Prvi dan treninga ga je trener prosil, naj igra še z enim članom moštva, medtem ko so drugi opazovali. Ko je zgrešil lahek met, se je razjezil, udaril ob tla in se začel pritoževati. Trener je stopil do njega in mu dejal: »Še enkrat naredi kaj takega, pa ne boš nikoli več igral v mojem moštvu.« V naslednjih treh letih ni nikoli več izgubil nadzora. Ko se je leta pozneje spomnil tega dogodka, je spoznal, da ga je trener tistega dne naučil načela, ki je spremenilo njegovo življenje: jezo lahko nadzorujemo (gl. "The New Obscenity", str. 24).

Gospodovi nauki

Pavel v Pismu Efežanom v prevodu Josepha Smitha 4:26 postavi vprašanje: »Mar ste lahko jezni in ne grešite?« Gospod je o tem jasno povedal:

»Kdor ima duha prepira, ni od mene, pač pa je od hudiča, ki je oče prepira in podžiga človeška srca, da se med seboj prepirajo v jezi.

Glejte, ni moj nauk, da bi človeška srca podžigal k medsebojni jezi; pač pa je moj nauk, da bi morale biti take reči odpravljene.« (3. Nefi 11:29–30)

Ta Gospodov nauk oziroma zapoved predpostavlja svobodno voljo in je poziv razumu, naj se odloči. Gospod od nas pričakuje, da se bomo odločili, da se *ne* bomo razjezili.

Nič ne upravičuje jeze. Gospod v petem poglavju Evangelija po Mateju v 22. verzju pravi: »Jaz pa vam pravim: Vsak, kdor se [v angl. Svetem pismu je dodan izraz *brez razloga*] jezi na svojega brata, bo kriv pred sodbo.« (poševni tisk dodan) Zanimivo je, da v navdihnjem prevodu Josepha Smitha (gl. Evangelij po Mateju 5:24) in v 3. Nefiju 12:22 ne najdemo izraza »brez razloga«. Ko Gospod izloči izraz »brez razloga«, nam ne daje nobenega izgovora. »Pač pa je moj nauk, da bi morale biti take reči odpravljene.« (3. Nefi 11:30) Jezo lahko »odpravimo«, kajti tako nas je učil in nam zapovedal.

Ko smo jezni, podležemo Satanovemu vplivu

Ko se jezimo, predamo nadzor nad samimi sabo in podležemo Satanovemu vplivu. Greh v mislih vodi do sovražnih čustev ali do sovražnega vedenja.

Je vzrok slabega vedenja voznikov na avtocesti, izbruhov v športnih dvoranah in nasilja v družini.

Nenadzorovana jeza je lahko vzrok krutih besed in drugih oblik čustvene zlorabe, ki lahko prizadenejo nežno srce. Odrešenik je dejal, da »človeka omadežuje, [...] kar prihaja iz ust« (Evangelij po Mateju 15:11).

David O. McKay je dejal: »Mož in žena naj se nikoli ne pogovarjata glasno, ›razen če gori hiša.« (Stepping Stones to an Abundant Life, zbral Llewelyn R. McKay, str. 1971, str. 294)

Telesna zloraba je posledica nenadzorovane jeze. Nikoli ni opravičila zanjo in vedno je nepravilna.

Jeza je nevljuden poskus, da v drugih vzbudimo občutke krivde ali krut način grajanja. Pogosto jo napačno označijo kot vzgojni ukrep, vendar skoraj nikoli ne obrodi sadov. Od tod svarila v svetih spisih: »Možje, ljubite svoje žene in ne bodite osorni do njih« in »očetje, ne grenite svojih otrok, da ne zapadejo v malodušje« (Pismo Kološanom 3:19, 21).

»Nikoli več se ne bom razjezil«

Odločitev in odgovornost sta neločljivo povezani načeli. Ker je jeza odločitev, v Razglasu najdemo strogo opozorilo, »da bodo posamezniki, [...] ki zlorablajo zakonca ali otroke, [...] nekega dne odgovorni pred Bogom.«

Razumevanje povezanosti svobodne volje in jeze je prvi korak pri odstranitvi jeze iz našega življenja. Lahko se odločimo, da se ne bomo razjezili. To odločitev lahko sprejmemo še danes, ta trenutek: »Nikoli več se ne bom razjezil.« Razmislite o tej odločitvi.

V 121. razdelku Nauka in zavez se najbolje poučimo o pravih načelih vodenja. 121. poglavje se naša predvsem na zakonca in starše. Družino bi morali voditi s prepričevanjem, vztrajnostjo, blagostjo, prijaznostjo, krotkostjo in neomajno ljubeznijo (gl. NaZ 121:41–42).

Naj se uresničijo sanje vseh otrok, da bi njihova družina na Zemlji dobro ravnala z njimi.

Iz govora starešine Robbinsa z generalne konference Cerkve aprila 1998 (gl. Conference Report, apr. 1998, str. 105–106 ali *Ensign*, maj 1998, str. 80–81).

Z IZZIVI SE SOOČAMO S POZITIVNIM SPORAZUMEVANJEM

5

ZAMISLI ZA UDEJANJANJE

Glede na svoje potrebe in okoliščine sledite enemu ali obema predlogoma.

- V bralni nalogi spodaj starešina Joe J. Christensen ugotavlja: »Malokdo se je izboljšal zaradi neprestanega grajanja ali nerganja. Če ne pazimo, dobronamerno *konstruktivno* opominjanje postane *destruktivno*. Včasih je bolje, da kaj ostane neizrečeno.« (gl. str. 19) V naslednjem tednu
- bodite pozorni na svoje misli o drugih in besede, ki jim jih namenjate. Potrudite se, da bodo vaše besede prijazne in spodbudne.
- Pri zakoncu iščite občudovanja vredne lastnosti. Oblikujte seznam teh lastnosti in mu ga pokažite.

BRALNA NALOGA

Preučite naslednji članek. Če ste poročeni, ga preberite skupaj z zakoncem in se pogovorite o vsebini.

ZAKONSKA ZVEZA IN VELIKI NAČRT SREČE

starešina Joe J. Christensen
od sedemdeseterih

Z Barbaro sva blagoslovljena s šestimi otroki. Pred leti, ko sem jih odpeljal na obisk k njihovim starim staršem, mi je oče dejal: »Joe, mislim, da sta z Barbaro začela nekaj, česar ne moreta ustaviti.«

V tem velikonočnem času vsemu svetu razglašamo, da Jezus je Kristus in da preko njegovega svetega duhovništva in moči pečatenja zakonske zveze in družine ne bodo nikoli prekinjene, nikoli se ne bodo končale.

Danes bi vam rad govoril o naših zakonskih zvezah. Navedel bom osem uporabnih predlogov, s katerimi bomo sedaj in v prihodnje lahko okrepili zakonsko zvezo.

Ne pozabite, kako pomembna je zakonska zveza

1. Ne pozabite, kako zelo pomembna je vaša zakonska zveza. Prisluhnite besedam starešine Bruce R. McConkieja o tem, kako pomembna je zakonska zveza v »velikem načrtu sreče« (Alma 42:8), ki ga je za nas pripravil Oče v nebesih:

»Od trenutka, ko se rodimo v to življenje, pa vse do časa, ko se poročimo v templju, nas evangelij pripravlja in usposobi, da sklenemo sveto zvezo, s katero postanemo mož in žena v tem življenju in v svetu, ki sledi. [...]

Na tem svetu ni nič pomembnejše od ustvarjanja in izpopolnjevanja družinskih enot.« (”Salvation Is a Family Affair”, *Improvement Era*, junij 1970, str. 43–44)

Molite za uspešnost zakonske zveze

2. Molite za uspešnost zakonske zveze. Pred leti, ko je bilo povsem običajno, da so generalne osebnosti potovale po misijonih in opravljale razgovore z misijonarji, je starešina Spencer W. Kimball, ki je bil takrat član zbora dvanajsterih, imel razgovor s starešino, ki je bil tik pred zaključkom misijona.

»Starešina, kakšne načrte imaš po razrešitvi?«

»Nameravam se vrniti na univerzo.« Nato pa je smehljaje dodal: »Potem pa upam, da se bom zaljubil in se poročil.«

Starešina Kimball mu je dal naslednji moder nasvet: »Vendar ne bi smel le moliti, da se boš poročil z dekletom, ki ga boš ljubil. *Namesto tega moli, da boš ljubil dekle, s katero se boš poročil.*«

Morali bi moliti, da bi postali bolj prijazni, uslužni, ponižni, potrpežljivi, odpuščajoči in *predvsem* manj sebični.

Da bi prepoznali svoje osebne težave ali slabosti, ki nam preprečujejo, da bi postali boljši zakonci, moramo moliti h Gospodu in biti deležni koristne moške obljube v Mormonovi knjigi: »In če bodo ljudje prišli k meni, jim bom pokazal njihovo šibkost. [...] Kajti, če bodo pred menoj ponižni in bodo vame verovali. Potem bom njihove šibkosti spremenil v njihovo moč.« (Eter 12:27)

Zato moramo moliti. Mnogi cerkveni voditelji in zakonski svetovalci ugotavljajo, da zakonci nimajo resnih težav, če še naprej vsak dan molijo skupaj. Ko nastopijo težave in je zakonska zveza v nevarnosti, je skupna molitev verjetno najpomembnejše zdravilo.

Prisluhnite zakoncu

3. Prisluhnite. Vzemite si čas, da prisluhnete zakoncu. Načrtujte, da mu boste redno prisluhnili. Pogovarjajta se in ocenita, kakšna sta kot partnerja.

Brat Brent Barlow je skupino bratov z duhovništvom vprašal: »Kdo izmed vas bi rad prejel razodetje?« Vsi so dvignili roke. Nato jim je predlagal, naj gredo domov in ženo vprašajo, kako bi lahko postali boljši soprogi. Dodal je: »Sledil sem svojemu nasvetu in tisto popoldne [z ženo] Susan imel zelo poučen in več kot uro dolg pogovor!« ("To Build a Better Marriage", *Ensign*, sept. 1992, str. 7) Takšen pogovor bi lahko vsem nam veliko razodel.

Bratje, vas je žena kdaj vprašala, tako kot je pred kratkim mene: »Joe, poslušaj?« Ni bila edina, ki se je spraševala, ali jo poslušam. Nekoč sem dremal, ko se mi je približala moja vnukinja Allison, mi dvignila veko in vprašala: »Dedek, si tu?« Morali bi biti »tu« in se odzivati na svojega partnerja.

Izogibajte se neprestanega zbadanja

4. Izogibajte se »neprestanega zbadanja«. Ne bodite preveč kritični do partnerjevih napak. Zavedajte se, da nihče ni popoln. Vsem še veliko manjka, da postanemo podobni Kristusu, k čemur nas spodbujajo voditelji.

»Neprestano zbadanje«, kot se je izrazil predsednik Spencer W. Kimball, lahko uniči skoraj vsako zakonsko zvezo ("Marriage and Divorce," *1976 Devotional Speeches of the Year*, 1977, str. 148) Običajno se vsi zelo dobro zavedamo svojih slabosti in ne potrebujemo, da nas nekdo neprestano opominja nanje. Malokdo se je izboljšal zaradi neprestanega grajanja ali nerganja. Če ne pazimo, dobronamerno *konstruktivno* opominjanje postane *destruktivno*.

Včasih je bolje, da kaj ostane neizrečeno. Sestra Lola Walters je kot mladoporočenka v reviji prebrala, da zakonsko zvezo okrepimo z rednimi odkritimi pogovori, v katerih naštejemo vse navade, ki nas motijo pri zakoncu. Zapisala je:

»Vsak od naju bi moral naštetih pet stvari, ki naju motijo. Začela sem jaz. [...] Povedala sem mu, da mi ni všeč, kako je grenivko. Olupil jo je in jo jedel kot pomarančo. Nihče drug, ki sem ga poznala, ni tako jedel grenivke. Mar naj dekle vse življenje in celo vso večnost gleda, kako njen mož grenivko je kot pomarančo? [...]

Ko sem končala z naštevanjem, je bil on na vrsti, da mi pove, kaj ga moti pri meni. Dejal je: »No, draga, če povem po resnici, me na tebi nič ne moti.«

Zajela sem sapo.

Hitro sem se obrnila, ker nisem hotela pojasnjevati solz, ki so mi napolnile oči in polzele po licu.«

Sestra Walters je zaključila: »Ko slišim, da se zakonca ne moreta uskladiti, se vedno sprašujem, če ne trpita za tako imenovanim grenivkinim sindromom.« ("The Grapefruit Syndrome", *Ensign*, apr. 1993, str. 13)

Da, včasih je bolje, da kaj ostane neizrečeno.

Še naprej si dvorita

5. Še naprej si dvorita. Načrtujta čas, ki ga bosta sama preživela skupaj. Čeprav je pomembno, da sta z otroki kot družina, morata vsak teden najti tudi čas, ko sta lahko sama drug z drugim. Če bosta vnaprej določila dan, bodo otroci vedeli, da vama je zakonska zveza tako pomembna, da jo morata gojiti. Za to je potrebna predanost in načrtovanje.

Ni potrebno, da za to porabita veliko denarja. Najpomembnejše je, da sta skupaj.

Nekoč ko se je moj tast po kosilu vračal na polje, je njegova žena dejala: »Albert, takoj pridi nazaj in mi povej, da me ljubiš.« Nasmehnil se je in v šali dejal: »Elsie, ko sva se poročila, sem ti povedal, da te ljubim in če se to kdaj spremeni, ti bom sporočil.« Besed »ljubim te« ne moremo nikoli dovolj pogosto izgovoriti. Izgovorite jih vsak dan.

Ne oklevajte z opravičilom

6. Ne oklevajte z opravičilom. Čeprav je težko in čeprav ne boste povsem krivi, ne omahujte z besedami: »Opravičujem se in prosim, odpusti mi.« Pravo ljubezen razvijejo tisti, ki so pripravljeni priznati svoje napake in prestopke.

Ko vendarle pride do nasprotnih stališč, je pomembno, da se o njih znamo pogovoriti in jih razrešiti, včasih pa je najbolje, če ne naredimo ničesar. Pomembno je, da se ugriznemo v jezik in štejemo do deset ali celo do sto. Občasno pomaga že, če pustimo, da nad našo jezo zaide sonce, zjutraj pa se spočiti in mirni vrnemo k težavi in jo lažje razrešimo.

Občasno slišimo pripombe, kot je: »Poročena sva že petdeset let in nikoli se nisva razhajala v mnenju.« Če je res tako, potem eden od zakoncev preveč prevladuje nad drugim ali pa mu je, kot je nekdo pripomnil, resnica tuja. Vsi razumni zakonci se bodo včasih razhajali v mnenju. Naš izziv je, da vemo, kako jih uskladimo. To je del postopka izboljševanja zakonske zveze.

Živite v okviru svojih finančnih zmožnosti

7. Naučite se živeti v okviru svojih finančnih zmožnosti. Nekateri največji izzivi v zakonski zvezi so finančne narave. »Ameriška zveza odvetnikov [...] je ugotovila, da so razlog za 89 odstotkov ločitev prepiri in obtožbe glede denarja.« (Marvin J. Ashton, "One for the Money", *Ensign*, julij 1975, str. 72)

Preložite ali opustite nekatere nakupe, da ne prekoračite svojega proračuna. Najprej plačajte desetino in se izognite dolgovom, če je le mogoče. Ne pozabite, če boste porabili petdeset dolarjev manj na mesec kot zaslužite, boste srečni, če pa boste porabili petdeset dolarjev več, boste nesrečni. Morda je prišel čas, da vzamete škarje in svoje kreditne kartice in izvedete to, kar je starešina Jeffrey R. Holland imenoval »plastična operacija« (”Things We Have Learned — Together”, *Ensign*, June 1986, str. 30).

Delita si gospodinjske in družinske odgovornosti

8. Bodite pravi partner v gospodinjskih in družinskih odgovornostih. Ne bodite kot moški, ki doma ves dan le posedajo in pričakujejo, da jim bodo drugi stregli, misleč, da je služenje denarja njihov del in da je za hišo in vzgojo otrok odgovorna le žena. Skrb za dom in družino ni le odgovornost ene osebe.

Ne pozabite, da sta skupaj v tem partnerstvu. Z Barbaro sva ugotovila, da lahko zjutraj v manj kot minuti posteljeva posteljo in nama tega ni potrebno početi čez dan. Pravi, da mi dovoli, da ji pomagam, da bi se ves dan počutil bolje glede sebe. Mislim, da bo to držalo.

Najdita čas za skupno preučevanje svetih spisov in sledite modremu nasvetu predsednika Kimballa: »Ko gresta mož in žena pogosto skupaj v sveti tempelj, doma skupaj z družino poklekmeta v molitvi, z roko v roki obiskujeta verske sestanke, sta v življenju povsem čista, tako umsko kot telesno, [...] in če skupaj prispe-

vata h gradnji Božjega kraljestva, potem izkusita največjo srečo.« (*Marriage and Divorce*, 1976, str. 24)

Skratka:

- Ne pozabite, kako zelo pomembna je vaša zakonska zveza.
- Molite, da bi bila uspešna.
- Prisluhnite.
- Izogibajte se »neprestanega zbadanja«.
- Še naprej si dvorita.
- Ne omahujte z opravičilom.
- Naučite se živeti v okviru svojih finančnih zmožnosti.
- Bodite pravi partner v gospodinjskih in družinskih odgovornostih.

Pričujem, da Jezus je Kristus, da je bila njegova grobnica tretji dan prazna in da »kakor v Adamu namreč vsi umirajo, tako bodo v Kristusu tudi vsi oživiljeni« (1. Korinčanom 15:22). Tako lahko s hvaležnostjo za moč pečatenja znotraj obnovljenega evangelija Jezusa Kristusa skupaj s pesnico rečemo: »Po smrti te le še bolj bom ljubila.« (Elizabeth Barrett Browning, *Sonnets from the Portuguese*, št. 43, 14. vrstica)

Iz govora starešine Christensena z generalne konference Cerkve aprila 1995 (gl. Conference Report, apr. 1995, str. 84–87 ali *Ensign*, maj 1995, 64–66).

ZAKONSKO ZVEZO KREPIMO Z VERO IN MOLITVIJO

6

ZAMISLI ZA UDEJANJANJE

Glede na svoje potrebe in okoliščine sledite enemu ali obema predlogoma.

- Odločite se, kaj lahko naredite, da bi okrepili svojo vero v nebeškega Očeta in Jezusa Kristusa.
- Določite čas, ko boste vsak dan molili z zakoncem.

BRALNA NALOGA

Preučite naslednji članek. Če ste poročeni, ga preberite skupaj z zakoncem in se pogovorite o vsebini.

NAJDITE RADOST V ŽIVLJENJU

starešina Richard G. Scott
iz zbora dvanajstih apostolov

Raznolikost sredi stanovitnosti

Pred kratkim sem stal na severni obali otoka v Tihem oceanu in ob zori opazoval sončni vzhod. Očarali so me velikanski valovi, ki so neprestano pljuskali na obalo. Spominjali so me na doslednost Gospodovega načrta z njegovimi ustaljenimi in večnimi zakoni, z varnostjo trajne pravice in blagostjo milosti, ki si ju prislužimo s poslušnostjo. Opazil sem, da so se valovi dvignili na različnih točkah na obzorju in našli svojo edinstveno pot do obale. Nekateri so se razlili po skalah in oblikovali potoke peneče se bele vode. Drugi so se na obali razlili v posebnih vzorcih. Na vlažen pesek so se pognali s penastimi vrhovi, nato pa se spremenili v mehurčke in v majhnih vrtincih izginili v morje.

Pomislil sem na neskončne možnosti, ki nam jih je omogočil Gospod. Imamo toliko svobode, toliko priložnosti, da razvijamo svoje edinstvene značaje in talente, da si ustvarimo spomine in da edinstveno prispevamo. Ker nisem utegnil še naprej opazovati veličastnega morja, sem si poskušal predstavljati veličasten prizor, ki bi ga pozneje ustvarilo lesketajoče se sonce. Ko sem spoštljivo opazoval čudoviti prizor, so se oblaki razprli. Svetli žarki vzhajajočega sonca so prodrli skozi oblačno nebo in vse spremenili s svojim žarom, barvo in življenjem. Kot bi Gospod želel z nami deliti še dodaten blagoslov, simbol luči njegovih naukov, ki dajejo svetlost in upanje vsem, ki se jih dotakne. Na plan so mi privrele solze hvaležnosti za osupljiv svet, v katerem živimo, za izredno lepoto, ki jo nebeški Oče tako svobodno deli z vsemi, ki so jo pripravljene videti. Življenje je resnično lepo.

Cenite lepoto življenja

Ali si vzamete čas, da vsak dan odkrijete, kako lepo je lahko življenje? Kdaj ste nazadnje opazovali sončni zahod — pojemajoče žarke, ki oblake, drevesa, hribe in doline poljubljajo za lahko noč, včasih spokojno, drugič z živahnimi barvami in oblikami.

Kaj pa čudesa jasne noči, ko Gospod razkrije čudovitosti svojega neba — svetlikajoče se zvezde, lunin sij — in prebudi našo domišljijo s svojo veličino in slavo?

Kako nas prevzame, ko seme, ki je bilo posejano v rodovitno prst, zbere moč in požene drobceno in navidezno nepomembno kal. Potrpežljivo raste in razvije svoj značaj, vodi ga genska zasnova, ki jo je Gospod določil za njegov razvoj. Ob skrbni negi bo zagotovo postalo to, kar mu je usojeno: lilija, okronana z milino in lepoto, dišeča zelena meta, breskev, avokado ali lep cvet edinstvene nežnosti, edinstvenega barvnega odtenka in vonja.

Kdaj ste nazadnje opazovali razcvet popka vrtnice? Vsak dan razvije nov in izrazit značaj in vsak dan bolj obeta lepoto, dokler se ne razcvete v veličastno vrtnico.

Ste med najplemenitejšimi Božjimi stvaritvami. Želi, da je vaše življenje nadvse lepo, ne glede na vaše okoliščine. Ko boste hvaležni in poslušni, boste lahko postali vse, kar vam je namenil Bog.

Radost je v življenju odvisna od zaupanja v Boga

Žalost, razočaranje in resni izzivi so *dogodki* v življenju in ne življenje samo. Nočem omalovaževati resnosti nekaterih preizkušenj. Trajajo lahko zelo dolgo, vendar ne smete dovoliti, da postanejo središče vašega življenja. Gospod je Lehija navdihnil, da je razglasil temeljno resnico: »Ljudje so, da bi imeli radost.«¹ To je pogojna izjava: »da *bi* imeli radost«. Ni pogojna za Gospoda. Želi, da najdemo radost. Ta iz-

java ne bo pogojna za vas, če boste poslušni zapovedim, če boste verovali Učeniku in delali to, kar morate, da bi imeli radost na Zemlji.

Vaša radost je v življenju odvisna od tega, ali zauzate v nebeškega Očeta in njegovega svetega Sina, oziroma od tega, ali ste prepričani da vam njun načrt sreče resnično lahko prinese radost. Če boste razmišljali o njunem nauku, boste uživali v lepotah Zemlje in obogatili svoje odnose z drugimi. Vodil vas bo do izkušenj, ki vam bodo v uteho in vas bodo okrepile, izkušenj, ki izhajajo iz molitev k Očetu v nebesih in odgovorov, ki nam jih daje v zameno.

Perspektiva in potrpežljivost

Kamenček, ki ga pridržimo pred očmi, se zdi velikanska ovira. Če ga vržemo na tla, ga vidimo s pravega vidika. Podobno moramo tudi na življenjske težave ali preizkušnje gledati z vidika nauka, ki ga najdemo v svetih spisih. V nasprotnem primeru lahko zasenčijo naš pogled, nas izčrpajo in prikrajšajo za radost in lepoto, ki nam ju je na Zemlji namenil Gospod. Nekateri ljudje so kot kamni, ki jih vržemo v morje težav. Utonejo v njih. Bodite kot pluta. Ko potonete v težavo, se borite, da bi splavali na površje in nadaljevali z radostnim služenjem.

Na Zemlji ste z božanskim namenom. Vaš namen ni neskončna zabava ali neprestane težnje po užitku. Tukaj ste, da prestanete preizkus, da se dokažete, da boste lahko prejeli dodatne blagoslove, ki jih Bog ima za vas. Za to je potrebna prekaljena potrpežljivost. Nekateri blagoslove boste prejeli v tem življenju, druge na drugi strani tančice.

Gospod želi, da rastete in se razvijate. Ta napredek pospešite, ko mu voljno dovolite, da vas vodi skozi vsako izkušnjo rasti, s katero se soočite, najsi vam je sprva všeč ali ne. Ko zauzate v Gospoda, ko se v srcu in mislih osredotočite na njegovo voljo in ko prosite, naj vas pri izpolnjevanju njegove volje vodi Duh, boste na poti zagotovo deležni največje sreče in dosežkov, ki vam bodo v tem življenju v veliko zadovoljstvo. Če dvomite v vse, kar vas prosi, in se pritožujete ob vsakem neprijetnem izzivu, Gospodu otežite, da bi vas blagoslovil.⁴

Svobodne volje oziroma pravice do odločanja nimate, da bi dobili, kar želite. Ta božanski dar imate, da bi izbrali to, kar za vas želi nebeški Oče. Tako vas lahko vodi, da postanete vse, kar vam je namenil.⁵ Ta pot vodi do veličastne radosti in sreče.

Živite radostno sredi preizkušenj

Učite se od navdihnenih posameznikov, ki so se pomirili s svojimi izzivi, in radostno živijo sredi preizkušenj. Čudovita ženska, ki je zbolela za hudo ne-

ozdravljivo boleznijo, je vedno našla radost v življenju. Razumela je načrt sreče, prejela je tempeljske uredbe in se po svojih najboljših močeh trudila, da bi bila vredna obljubljenih blagoslovov. V dnevnik je zapisala:

»Danes je lep jesenski dan. Vzela sem pošto in sedla na gugalnico. Bila sem srečna in zadovoljna na toplem soncu. Obdajal me je prijeten vonj nara-ve in dreves. Sedela sem in se veselila, da sem še vedno živa na tej čudoviti Zemlji. [...] Gospod je tako dober do mene. Kako hvaležna sem mu, da sem še vedno tu in da se počutim dobro. Tako zelo srečna sem, da bi najraje zaklicala in zaplesala po čudoviti hiši, medtem ko skozi velika okna sijajo sončni žarki. Rada živim.«

Mati, ki se je pogumno borila s težko boleznijo, je nešteto ur izdelovala veliko in zahtevno umetniško vezenino. Želela jo je podariti paru, ki se je soočal s preizkušnjami. Za par je to neprecenljiv zaklad, stalni opomin na dragoceni sad odločnih prizadevanj sredi preizkušenj, trajno sporočilo upanja, ki je izvezeno iz čiste ljubezni in voljnega služenja.

Najdite radost v tem, kar imate

Otroci nas učijo, kako lahko tudi v najtežjih okoliščinah najdemo radost. Niso se še naučili, kako naj bodo potrti zaradi stvari, ki jih nimajo. Radostijo se v tem, kar imajo. Spominjam se dečka, ki se je igral na rečnem bregu. Ribiško vrvico je razpel med zavrženima pločevinkama sode. Eno od pločevink je vrigel čez nogo in jo napolnil z vodo. Povlekel je drugo pločevinko, nato pa jo je spustil. Teža prve pločevinke je dvignila drugo in padla na tla. Smejal se je in radostno poplesaval.

Obdaja nas veliko preprostih in poživljajočih izkušenj. Lahko so varnostni ventili, ki zmanjšujejo napetost in razvedrijo našega duha. Ne osredotočajte se na to, česar nimate, ali na to, kar ste izgubili. Gospod je obljubil, da bodo poslušni z njim delili vse, kar ima. Morda v tem življenju živite v pomanjkanju, toda če se boste s pogumnim življenjem dokazali, da ste vredni, boste v naslednjem življenju prejeli vse blagoslove.

Ko vas Gospod v življenju prikrajša za nekaj, kar si zelo želite, najdite nadomestne blagoslove. Slepim in gluhim izostri druge čute. Bolnim nakloni potrpežljivost, razumevanje in povečano hvaležnost za prijaznost, ki jim jo izkazujejo drugi. Tistim, ki izgubijo ljubljene, poglobi vezi ljubezni, obogati spomine in jih navda z upanjem v ponovno združitev. Ko boste voljno sprejeli Gospodovo voljo in udeležili vero vanj, boste odkrili nadomestne blagoslove.⁶

Gospod je trpečemu Almovemu ljudstvu dejal:

»In olajšal bom tudi bremena, [...] da jih celo vi ne boste čutili na svojem hrbtu [...]; in to bom storil, da mi boste potem za priče in da boste z gotovostjo vedeli, da jaz, Gospod Bog, obiščem svoje ljudstvo v stiskah.

In [...] bremena so postala [...] lahka; da, Gospod jim je dal moč, da so bremena prenašali z lahkoto in vsej Gospodovi volji so se podvrgli veselo in s potrpežljivostjo.«⁷

Če boste ustvarjalni, boste bolj uživali v življenju

Poskušajte biti ustvarjalni zaradi radosti, ki jo ustvarjalnost prinaša. Sestre Camilla Kimball, Amelia McConkie in Helen Richards so se potem, ko so njihovi soprogi odšli v svoj večni dom, naučile slikati. Niso zapustile umetniške zapuščine, vendar je ta izkušnja spremenila njihov pogled na sončni zahod, obraz ali drevo. Sedaj zaznajo rahle barvne odtenke in oblike ter se veselijo v izobilju lepote, ki jih obdaja.

Izberite nekaj, kot je glasba, ples, kiparstvo ali poezija. Če boste ustvarjalni, boste bolj uživali v življenju. Z ustvarjalnostjo boste prebudili duha hvaležnosti. Razvijali boste prtajene talente, si izostri umske sposobnosti in sposobnosti za udejanjanje ter odkrili smisel življenja. Pregnali boste osamljenost in bolečino. Počutili se boste prerrojene, v vas bo vzplamtel zanos in navdušeni boste nad življenjem.

Služenje: ključ do sreče

Pripravljenost za služenje drugim je ključ do trajne sreče. Predsednik Spencer W. Kimball je dejal: »Bog nas opazi in bdi nad nami. Vendar pa našim potrebam ponavadi zadosti preko drugih ljudi. Zato je pomembno, da si medsebojno služimo.«⁸

Poznal sem žensko, ki je bila nadvse srečna. Vsako jutro je Očeta v nebesih prosila, naj jo vodi k nekemu, ki bi mu lahko pomagala. Vedno znova je odgovoril na njene iskrene molitve. Mnogim je lajšala bremena in jim razvedrila življenje. Gospod jo je stalno blagoslavljal, ker je bila orodje v njegovih rokah.

Težave lahko pripomorejo k rasti

Vem, da lahko Gospod vse življenjske težave, celo tiste, ki jih povzročimo s svojo malomarnostjo ali celo prestopkom, spremeni v izkušnje, ki nam pomagajo rasti, v stopničko, ki nas ponese više. Prestopkov prav gotovo ne priporočam kot pot do napredka. Povzročajo bolečino, težave in so povsem nepotrebni. Pametneje in veliko lažje je, če pravično napredujemo. Vendar pa lahko s primernim kesanjem, vero v Gospoda Jezusa Kristusa in s poslušno-

stjo njegovim zapovedim, celo razočaranje, ki ga povzroči prestopok, spremenimo v povratek k sreči.

Naredite seznam opravil, ki bi vas osrečila, kot so:

- Premišlujte o svetih spisih, da bi razumeli načrt sreče.
- Molite z vero v Jezusa Kristusa.
- Imejte radi druge in jim služite.
- Prejmite tempeljske uredbe. Tudi vi blagoslavlajte druge.
- Prisluhnite preroku in bodite poslušni njegovemu nasvetu.
- Bodite hvaležni za to, kar imate.
- Več se smehljajte.

Opravila s seznama bodo ključ do zadovoljstva in radosti.

Izziv je začasen, sreča pa je večna

Zelo znana brazilska pesem ponavlja lažno izjavo, ki ji mnogi verjamejo: »Žalost je večna, sreča pa ne.« Pričam, da je z vero v Odrešenika in poslušnostjo njegovim naukom sreča večna, žalost pa se konča.

Ne glede na to, s kako resnimi težavami se soočate vi ali vaši ljubljene, ne smejo prevzeti vašega življenja in biti v središču vaše pozornosti. Izzivi so priložnosti za rast, začasni prizori na ozadju prijetnega življenja. Ne dovolite, da vas en dogodek tako prevzame, da ne morete misliti na nič drugega, da ne morete skrbeti zase ali za tiste, ki so odvisni od vas. Ne pozabite, da je včasih za duhovno in čustveno ozdravitev, kot v primeru telesne ozdravitve, potrebno veliko časa.

Kajti Gospod je dejal: »Bodi potrpežljiv v preizkušnjah, kajti imel jih boš mnogo, vendar jih vzdrži, kajti s teboj sem vse do konca tvojih dni.«¹⁰ Če boste potrpežljivi, boste spoznali, kaj pomeni izjava »s teboj sem«. Božja ljubezen nas navdaja z mirom in radostjo.

Vera v Jezusa Kristusa daje življenju trajen pomen. Ne pozabite, da ste na poti k povzdignjenju. Včasih imate izkušnje, ki vas bolj osrečijo kot druge, toda Gospod v vsem pozna namen.

Kot Odrešenikova priča vas prosim, da odpustite vsem, ki so vas po vašem mnenju užalili. Če ste grešili, se pokesajte, da vas Učenik lahko ozdravi.

Očetu v nebesih in njegovemu ljubljenu Sinu se zahvalite za načrt sreče in evangelijska načela, na katerih je osnovan. Bodite hvaležni za uredbe in zaveze, ki sta nam jih omogočila. Svečano pričujem, da imajo moč, da vaše življenje okronajo z mirom in radostjo ter mu dajo smisel in namen. Spoznali boste,

da sta žalost in razočaranje le začasna. Sreča je večna zaradi Jezusa Kristusa. Svečano pričujem, da živi, da vas ima rad in da vam bo pomagal.

Iz govora starešine Scotta z generalne konference Cerkve aprila 1996 (gl. Conference Report, apr. 1996, str. 31–35 ali *Ensign*, maj 1996, str. 24–26).

OPOMBE

1. 2. Nefi 2:25.
2. Gl. Abraham 3:25.
3. Gl. Mozija 3:19.
4. Gl. 1. Nefi 3:7.
5. Gl. Nauk in zaveze 58:26–32.
6. Gl. Orson F. Whitney, navedeno v Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle*, 1972, str. 98.
7. Mozija 24:14–15.
8. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, uredil Edward L. Kimball, 1982, str. 252.
9. Gl. Izaija 40:31.
10. Nauk in zaveze 24:8.
11. Gl. Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5. izdaja, 1939, str. 177.

ZDRAVILNA MOČ ODPUŠČANJA

7

ZAMISLI ZA UDEJANJANJE

Glede na svoje potrebe in okoliščine sledite enemu ali obema predlogoma.

- Preučite primere odpuščanja v naslednjih odlomkih iz svetih spisov: Evangelij po Luku 23:33–34; Apostolska dela 7:58–60; 1. Nefi 7:8–21.
- Obvežite se, da boste bolj odpustljivi in bolj vredni odpuščanja drugih.

BRALNA NALOGA

Preučite naslednji članek. Če ste poročeni, ga preberite skupaj z zakoncem in se pogovorite o vsebini.

»OD VAS PA SE ZAHTEVA, DA ODPUŠČATE«

predsednik Gordon B. Hinckley
prvi svetovalec v prvem predsedstvu

Bistvo evangelija Jezusa Kristusa sta duh odpuščanja in ljubeč ter sočuten odnos do tistih, ki so nam morda storili krivico. Vsak od nas potrebuje tega duha. Ves svet ga potrebuje. Gospod je učil o njem. V tem nam je bil najboljši zgled.

V času muk na križu na Kalvariji je pred zlomernimi in sovražnimi tožniki, ki so ga privedli na križanje, zaklical: »Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo.« (Evangelij po Luku 23:34)

Od nikogar od nas se ne zahteva, da bi odpustili tako radodarno, toda Bog je vsakega od nas obvezal, naj oproščamo drugim in jim izkazujemo milost. Gospod je v razodetju izjavil: »V starodavnih časih so moji učenci drug v drugem iskali krivdo in v srcu niso odpuščali drug drugemu; in za to zlo so trpeli in bili resno grajani.

Zatorej, pravim vam, da morate odpuščati drug drugemu, kajti tisti, ki svojemu bratu ne odpusti njegovih prestopkov, je pogubljen pred Gospodom, kajti v njem ostaja večji greh.

Jaz, Gospod, bom odpustil, komur bom odpustil, toda od vas zahtevam, da odpustite vsem.

In v srcu bi morali reči — naj Bog sodi meni in tebi in te nagradi za tvoja dejanja.« (NaZ 64:8–11)

Kako zelo moramo udejanjati to Božje načelo in temu sorodno kesanje! Vidimo, da ga potrebujemo v domovih ljudi, kjer se majhni nesporazumi stopnjujejo v velike prepire. To vidimo med sosedi, kjer nepomembne razlike vodijo do večne zagrenjenosti. To vidimo med poslovnimi partnerji, ki se prepirajo in nočejo sklepati kompromisov in odpuščati, čeprav bi

zadevo lahko razrešili v blagoslov vseh, če bi se bili pripravljene sestati in se tiho dogovoriti. Namesto tega vse dni svojega življenja gojijo zamere in načrtujejo, kako se bodo maščevali.

Gospod je Josephu Smithu v prvem letu po organizaciji Cerkve, ko je bil prerok večkrat aretiran in so mu tisti, ki so mu želeli škoditi, sodili na osnovi lažnih obtožb, v razodetju dejal: »Kdor koli se bo pravdal proti tebi, bo preklet po postavi.« (NaZ 24:17) To sem videl tudi v današnjem času med tistimi, ki so v sebi gojili sovražne zamere. Zdi se, da tudi tisti, ki zmagajo v svojih tekmovanjih, niso deležni mirne vesti, in čeprav prislužijo veliko denarja, izgubijo nekaj precej dragocenejšega.

Ne bodite zagrenjeni

Guy de Maupassant, francoski pisatelj, pripoveduje zgodbo o kmetu Hauchecomu, ki je prišel na vaško tržnico. Ko je hodil po trgu, je na tlakovcih zagledal vrvico. Pobral jo je in jo dal v žep. To je videl vaški izdelovalec jermenov, s katerim se je pred tem sprl.

Pozneje so prijavi krajo denarnice. Hauchecoma so aretirali na osnovi obtožb izdelovalca jermenov. Odvedli so ga pred župana, kjer je trdil, da je nedolžen. Pokazal mu je vrvico, ki jo je pobral. Vendar mu niso verjeli in so se mu smejali.

Naslednji dan so našli izgubljeno denarnico in oprostili Hauchecoma. Toda ker je bil užaljen zaradi ponižanja, ki ga je utrpel zaradi lažnih obtožb, je postal zagrenjen in ni hotel pozabiti dogodka. Ker ni hotel odpustiti in pozabiti, je mislil in govoril le še o tem. Zanimaril je svojo kmetijo. Kamor koli je šel, je vsem povedal o krivici, ki se mu je zgodila. O tem je premleval noč in dan. Zaradi svoje obsedenosti je resno zbolel in umrl. Na smrtni postelji je v blodnjah mrmral: »Košček vrvice, košček vrvice.« (*The Works of Guy de Maupassant*, n. d., 34–38)

Zgodbo bi lahko ponovili tudi v današnjem času, spremenili bi morda le osebe in okoliščine. Kako težko je odpustiti tistim, ki so nas prizadeli. Vsi smo nagnjeni k temu, da premlevamo o krivici, ki se nam je zgodila. Premlevanje nas razjeda in uničuje. Ali je v našem času še kakšna vrlina, ki bi jo morali udejanjati bolj, kot sta odpuščanje in pozabljanje? Nekateri na odpuščanje gledajo kot na znak šibkosti. Je to res? Za to, da jezno premlevamo o krivicah, ki smo jih utrpeli, živimo v duhu maščevalnosti in svoje sposobnosti zapravimo za načrtovanje maščevanja, ne potrebujemo ne moči ne modrosti. V ohranjanju zamere ne bomo našli miru. V čakanju na dan »poravnave računa« ne bomo našli sreče.

Pavel govori o »slabotnih in bednih prvinah« v našem življenju (gl. Pismo Galačanom 4:9). Je še kaj bolj slabotnega ali bednega, kot je nagnjenost k zagrenjenim mislim in neskončnemu spletkarjenju proti tistim, ki so nas užalili?

Joseph F. Smith je Cerкви predsedoval v času velike zagrenjenosti do naših ljudi. Bil je tarča zlih obtožb in pravega navala kritik uredniških piscev iz svoje skupnosti. Sramotili so ga, ga karikirali in zasmehovali. Prisluhnite njegovemu odgovoru tistim, ki so ga za šalo poniževali: »Pustite jih pri miru! Pustite jih! Dajte jih svobodo govora, ki jo želijo! Naj povedo svojo zgodbo in si zapečatijo pogubo!« (*Gospel Doctrine*, 5. izdaja, 1939, str. 339) Nato pa je v radodarnem duhu odpuščanja in pozabljanja nadaljeval z velikim in pozitivnim delom vodenja Cerkve do nove rasti in izrednih dosežkov. Ko je umrl, so mnogi, ki so ga pred tem zasmehovali, o njem pisali pohvalno.

Spominjam se, da sem dolgo poslušal par, ki mi je sedel nasproti. Bila sta zagrenjena. Vem, da sta se nekoč resnično ljubila, toda oba sta se navadila iskati napake drug pri drugem. Nista si bila pripravljena odpuščati in pozabiti napak, ki jih delamo vsi, in nista hotela potrpežljivo vztrajati drug ob drugem. Zbadala sta se, dokler nista zadušila ljubezni, ki sta jo nekoč čutila. Spremenila se je v pepel. Zakonca sta se ločila pod pretvezo, da nihče od njiju ne nosi krivde zanjo. Ostala sta le osamljenost in medsebojno obtoževanje. Z gotovostjo lahko rečem, da bi bila še vedno skupaj in uživala v svoji zvezi, v kateri sta bila na začetku tako obilno blagoslovljena, če bi se vsaj malo pokesala in si odpustila.

Mir, ki smo ga deležni, če odpuščamo

»Če je kdo, ki v sebi goji sovraštvo do drugega, ga rotim, naj Gospoda prosi, naj mu nakloni moč za odpuščanje. Izraz želje po odpuščanju je bistvo vašega kesanja. Morda ne bo lahko in morda vam ne bo

takoj uspelo. Vendar boste odpustili, če si boste za to iskreno prizadevali in negovali duha odpuščanja. In čeprav vas tisti, ki ste mu odpustili, še naprej preganja in vam grozi, boste vedeli, da ste za pomiritev naredili vse, kar je bilo v vaši moči. V srcu boste občutili mir, ki ga drugače ne bi bili deležni. Prejeli boste mir, ki ga daje ta, ki je dejal:

»Če namreč odpustite ljudem njihove prestopke, bo tudi vaš nebeški Oče vam odpustil.

Če pa ljudem ne odpustite, tudi vaš Oče ne bo odpustil vaših prestopkov.« (Evangelij po Mateju 6:14–15)

Izgubljeni sin

V vsej Učenikovi literaturi ne poznam lepše zgodbe, kot je zgodba v petnajstem poglavju Evangelija po Luku. Govori o skesanem sinu in odpuščajočem očetu. Govori o sinu, ki je z razuzdanim življenjem zapravil svojo dediščino, zavrnil očetov nasvet in prizadel tiste, ki so ga imeli radi. Ko je porabil ves denar, je bil lačen in ostal je brez prijateljev. Ko se je »zazrl vase« (Evangelij po Luku 15:17), se je vrnil k očetu, ki je, ko ga je videl prihajati, »pritekel, ga objel in poljubil« (Evangelij po Luku 15:20).

Prosim vas, da preberete to zgodbo. Starši bi jo morali pogosto brati. Dovolj razsežna je, da se nanaša na vsako gospodinjstvo, in celo dovolj razsežna, da se nanaša na vse človeštvo, kajti mar nismo vsi izgubljeni sinovi in hčere, ki se morajo pokesati in morajo biti deležni odpuščajoče milosti nebeškega Očeta in slediti njegovemu zgledu?

Njegov ljubljeni Sin, naš Odkupitelj, nam odpuščajoče in milostno pomaga, vendar prav tako zapove, naj se pokesamo. To zahtevano kesanje pokažemo s pravim in velikodušnim duhom odpuščanja. Gospod je dejal — navajam razodetje, ki ga je prejel prerok Joseph:

»Zatorej, zapovedujem vam, da se pokesate — pokesajte se, da vas ne udarim s palico svojih ust, s svojim srdom in jezo, in vaše trpljenje bo hudo — ne veste še, kako hudo, kako ostro, da, ne veste, kako neznosno.

Kajti, glejte, jaz, Bog, sem to prestal za vse, da ne bi trpeli, če se bodo pokesali.

Toda če se ne bodo pokesali, morajo trpeti, prav kakor jaz.

Zaradi tega trpljenja sem, celo Bog, najmogočnejši od vseh, trepetal od bolečine, krvavel iz vsake pore in trpel tako telesno kot duševno. [...]

Učite se od mene in prisluhnite mojim besedam. Hodite v krotkosti mojega Duha in imeli boste mir v meni.« (NaZ 19:15–18, 23)

To je zapoved in obljuba, ki jo daje ta, ki je v svoji zgledni molitvi, rotil: »Oče, [...] odpusti nam naše dolge, kakor smo tudi mi odpustili svojim dolžnikom.« (Evangelij po Mateju 6:9, 12)

»Obvežite si [...] rane«

Mar niso besede, ki jih Abraham Lincoln izgovoril po državljanski vojni, resnično čudovite: »Z dobronamernostjo, dobrotljivostjo do vseh [...] si obvežimo [...] rane.« (V *Familiar Quotations* Johna Bartletta, [1968], str. 640.)

Bratje in sestre, obvežimo si rane — mnoge rane, ki so nam jih prizadejale ostre besede, zamere, ki smo jih gojili, in spletkarski načrti po maščevanju tistim, ki so nam storili krivico. Vsi imamo nekaj duha maščevalnosti. K sreči imamo moč, da se dvignemo nad to, če »se kot v plašč oblečemo v vez dobrotljivosti, ki je vez popolnosti in miru« (NaZ 88:125).

»Motiti se je človeško, odpuščati je božansko.« (*An Essay on Criticism*, Alexander Pope, 2:1711) Če pogrevamo bolečino starih ran, ne moremo čutiti miru. Če se pokesamo in odpustimo, izkusimo mir. Izkusimo prijeten mir, ki ga daje Kristus, ki je dejal: »Blagor tistim, ki delajo za mir, kajti imenovani bodo Božji sinovi.« (Evangelij po Mateju 5:9)

Iz revije *Ensign*, junij 1991, str. 2–5.

ZAMISLI ZA UDEJANJANJE

Glede na svoje potrebe in okoliščine sledite enemu ali obema predlogoma.

- Naredite seznam stvari, ki ste jih kupili pred kratkim. Pred vsakim predmetom, ki ste ga potrebovali, napišite črko *P*. Pred predmeti, ki ste jih želeli, vendar jih niste potrebovali, napišite črko *Ž*. S tem seznamom ocenite svoje nakupovalne navade. Če preveč denarja porabite za nepotrebne nakupe, razmislite, kako bi denar bolj modro porabili.
- Z zakoncem izdelajte proračun za naslednje obdobje enega ali dveh tednov. Uporabite lahko vzorec na strani 32. Skupaj si prizadevajta slediti proračunu, ki sta ga izdelala.

BRALNA NALOGA

Preučite naslednji članek. Če ste poročeni, ga preberite skupaj z zakoncem in se pogovorite o vsebini.

DOSLEDNOST SREDI SPREMEMB

predsednik N. Eldon Tanner
prvi svetovalec v prvem predsedstvu

Danes bi z vami rad spregovoril nekaj besed o nespremenljivih in temeljnih načelih, ki vam bodo v vsakršnih ekonomskih okoliščinah prinesla finančno varnost in mirno vest, če jim boste sledili.

»Iščite najprej Božje kraljestvo«

Najprej bi rad postavil temelj in predstavil perspektivo, v okviru katerih je potrebno udejanjati ta ekonomska načela.

Nekega dne mi je vnuk dejal: »Opazoval sem tebe in druge uspešne može in odločil sem se, da želim uspeti v življenju. Želim opraviti razgovore s čim več uspešnimi ljudmi, da bi odkril skrivnost njihovega uspeha. Dedek, glede na tvoje pretekle izkušnje, kaj je po tvojem mnenju najpomembnejši dejavnik uspešnosti?«

Povedal sem mu, da nam je Gospod dal najboljšo formulo za uspeh, ki jo poznam: »Iščite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost in vse to vam bo navrženo.« (Evangelij po Mateju 6:33)

Nekateri ugovarjajo, da finančno uspejo tudi tisti, ki najprej *ne* iščejo kraljestva. To je res. Toda Gospod nam ne obljublja le materialnega bogastva, če najprej iščemo kraljestvo. Iz izkušenj vem, da je tako. Henrik Ibsen je dejal: »Denar je morda lupina marsi-

česa, a nikoli jedro. Omogoča vam hrano, a ne teka, zdravila, a ne zdravja, poznanstva, a ne prijateljev, služabnike, a ne zvestobe, dneve radosti, a ne miru in sreče.« (V *The Forbes Scrapbook of Thoughts on the Business of Life*, 1968, str. 88.)

Materialni blagoslovi so del evangelija, če jih pridobimo na primeren način in s pravim razlogom. Spominjam se izkušnje predsednika Hugh B. Browna. Kot mlad vojak v prvi svetovni vojni je v bolnišnici obiskal ostarelega prijatelja, ki je bil večkratni milijonar in je pri osemdesetih letih ležal na smrtni postelji. Niti njegova bivša žena niti njegovih pet otrok ga ni želelo obiskati v bolnišnici. Ko je predsednik Brown učil o tem, kar je njegov prijatelj »izgubil, kar ni moč kupiti z denarjem, in se je zavedel njegovega tragičnega položaja in globine njegove nesreče«, je prijatelja vprašal, kaj bi spremenil, če bi lahko ponovno živel.

Stari gospod, ki je umrl nekaj dni za tem, je dejal: »Ko pomislim na preteklost, je najpomembnejše in najdragocenejše, kar sem morda imel, a izgubil med pridobivanjem milijonov, *preprosta vera, ki jo je moja mati imela v Boga in v nesmrtnost duše*.

[...] Vprašal si me, kaj je najdragocenejše v življenju. Najbolje ti bom odgovoril s pesnikovimi besedami.« Predsednika Browna je prosil, naj iz njegove torbe vzame majhno knjigo in prebere pesem z naslovom »Tujec«.

Tujec sem veri, o kateri me je učila mati,
tujec Bogu, ki je slišal materin jok,

tujec tolažbi ob otroški molitvi,
večnim rokam, ki so držale umirajočega očeta.
Ko me je poklical svet, zapustil sem vse in sledil,
zaslepljen izpustil sem njegovo roko,
od tedaj pa, prost omame, sem se naučil,
da slava je puhla in lažen sijaj ima zlato.
Na koncu zavrnil sem to, kar vse življenje sem iskal,
boril sem se in bil večkrat nagrajen,
a vse, slavo, bogastvo in užitke, vse bi dal,
da le imel bi vero moje matere, v kateri bil sem
vzgojen.

To je bilo pričevanje umirajočega, ki se je rodil v
Cerkvi, a se je oddaljil od nje. To je bil boleč klic
osamljenega moža, ki bi lahko kupil kar koli, a je za-
radi pridobivanja posvetnih dobrin izgubil najpo-
membnejše v življenju.« (*Continuing the Quest*, 1961,
str. 32–35; poševni tisk dodan)

Prerok Jakob nam v Mormonovi knjigi o tem
svetuje:

»Preden pa iščete bogastvo, iščite Božje kraljestvo.

In potem ko boste prejeli upanje v Kristusa, boste
prejeli bogastvo, če si boste zanj prizadevali; in iskali
ga boste z namenom, da boste delali dobro — da bo-
ste oblačili gole in hranili lačne in osvobajali ujete
in lajšali bolečine bolnim in prizadetim.« (Jakob
2:18–19)

Osnova in perspektiva sta naslednji: najprej mora-
mo iskati kraljestvo, preudarno delati, načrtovati in
trošiti, načrtovati za prihodnost in z bogastvom, s
katerim smo blagoslovljeni, graditi kraljestvo. Če nas
vodi ta večna perspektiva in če gradimo na njenem
trdnem temelju, lahko samozavestno opravljamo
svoja vsakdanja opravila in svoje življenjsko delo, ki
ga moramo skrbno načrtovati in marljivo izvajati.

V tem okviru bi rad pojasnil pet načel ekonomske
doslednosti.

Plačujte pošteno desetino

1. doslednost: plačujte pošteno desetino. Pogosto se
sprašujem, ali se zavedamo, da plačevanje desetine
ne pomeni darovanje Gospodu in Cerkvi. Plačevanje
desetine je izplačilo dolga Gospodu. Gospod je vir
vseh naših blagoslovov, vključno z življenjem sa-
mim.

Plačevanje desetine je zapoved, zapoved z oblju-
bo. Če smo ji poslušni, nam je obljubljen, da bomo
»uspevali v deželi«. To ne vključuje le materialnih
dobrin, ampak tudi dobro zdravje, duševno moč,

družinsko enotnost in duhovno rast. Upam, da boste
tisti, ki trenutno še ne plačujete polne desetine, našli
vero in moč za to. Ko boste izpolnili to obveznost do
Stvarnika, boste našli veliko radost, ki jo poznajo le
tisti, ki so zvesti tej zapovedi.

Živite varčno

2. doslednost: porabite manj kot zaslužite. Odkril
sem, da nikoli ne morete zaslužiti več, kot lahko po-
rabite. Prepričan sem, da posamezniku duševnega
miru ne prinese denar, ki ga zasluži, ampak to, kako
z njim *razpolaga*. Denar je lahko poslušen služabnik,
a strog nadzornik. Tisti, ki živijo tako, da prihranijo
nekaj denarja, nadzorujejo svoje okoliščine. Tisti, ki
porabijo več kot zaslužijo, so podložni svojim okoliš-
činam. Okoliščine jih zasužnjijo. Predsednik Heber J.
Grant je nekoč dejal: »Če je kaj takega, kar nas lahko
navda z mirom in osebnim in družinskim zadovolj-
stvom, potem je to življenje v skladu z našimi zmož-
nostmi. In če je kaj takega, kar nas lahko izmuči,
potre in nam jemlje pogum, potem so to dolгови in
obveznosti, ki jih ne moremo izpolniti.« (*Gospel
Standards*, zbral G. Homer Durham, 1941, str. 111)

Če želimo porabiti manj, kot pa zaslužimo, se mo-
ramo obvladovati. Vsi se moramo naučiti obvladova-
ti sebe, svoje poželenje in željo po denarju. Tisti, ki
se nauči trošiti manj, kot zasluži in nekaj prihrani za
deževne dni, je obilno blagoslovljen.

Naučite se razlikovati med potrebami in željami

*3. doslednost: naučite se razlikovati med potrebami in
željami.* Sla po potrošništvu je izumil človek. Naš te-
kmovalni trgovinski sistem proizvaja neomejeno šte-
vilo dobrin in uslug, s čimer v nas vzbuja željo po še
večjem udobju in razkošju. Ne kritiziram sistema ali
razpoložljivosti teh dobrin in uslug. Skrbi me le, ali
bodo naši ljudje nakupovali po zdravi presoji. Naučiti
se moramo, da je žrtvovanje pomemben del nepre-
stanega samoobvladovanja.

V tej in mnogih drugih deželah mnogi starši in
otroci, ki so se rodili po drugi svetovni vojni, pozna-
jo le čas obilja. Mnogi potrebujejo trenutna zado-
voljstva. Obstaja veliko delovnih priložnosti za vse,
ki lahko delajo. To, kar smo še včeraj obravnavali kot
razkošje, danes obravnavamo kot potrebo.

To je značilno za mlade pare, ki pričakujejo, da
bodo svoj dom opremili in se obdali z razkošjem že
na *začetku* zakonske zveze, kar je njihovim staršem
uspelo šele po mnogih letih truda in žrtvovanja.
Mladi pari v želji po tem, da bi dobili preveč pre-
kmalu, podležejo lahkim kreditnim načrtom in pri-
stanejo v dolgovih. Zato nimajo dovolj denarja, ki je

potreben, da bi sledili nasvetom Cerkve glede domače zaloge hrane in varnostnih programov.

Pretirano zapravljanje in slabo vodenje proračuna predstavljajo hudo breme za zakonske odnose. Zdi se, da večina zakonskih težav izvira iz denarnih težav — premajhnega družinskega dohodka ali nepravilnega razpolaganja z dohodkom.

Neki mladi oče je škofa prosil za finančni nasvet in mu povedal zgodbo, ki nam je vse preveč znana: »Škof, usposobil sem se za inženirja in dobro zaslužim. Zdi se, da sem se v šoli naučil, kako naj služim denar, nihče pa me ni naučil, kako naj z njim razpolagam.«

Medtem ko menimo, da je zaželeno, da se vsak študent udeleži predavanj o izobraževanju potrošnikov, so za izobraževanje prvenstveno odgovorni starši. Starši te pomembne izobrazbe ne smejo prepustiti naključju ali odgovornosti v celoti prenesti na javne šole in univerze.

Pomemben del tega usposabljanja je pojasnilo dolga. Večina nas pozna dve vrsti dolgov — potrošniški dolg in investicijski ali poslovni dolg. Potrošniški dolg se nanaša na kreditni nakup potrošniških dobrin, ki jih uporabljamo oz. porabimo v vsakdanjem življenju. Med primeri so obročno kupovanje oblek, naprav, pohištva itd. Potrošniški dolg obremeni naše prihodnje dohodke. To je lahko zelo nevarno. Če ostanemo brez dela, če ne moremo delati ali se soočimo z izrednimi razmerami, težko izpolnimo svoje obveznosti. Obročni nakupi so najdražji način nakupovanja. Stroškom nakupa dobrin dodajo še velike obresti in stroške usluge.

Zavedam se, da morajo mlade družine včasih kupovati na kredit. Toda opozarjamo vas, da ne kupujete več, kot je resnično pomembno, da bi dolgove odplačali v najkrajšem možnem času. Ko nimate veliko denarja, se izogibajte dodatnega bremena dodatnih obresti.

Poskrbeti bi morali, da z investicijskim dolgom ne boste ogrozili varnosti svoje družine. Ne vlagajte v nezanesljive posle. Tveganje nas lahko zasvoji. Mnogim se je sreča iztekla zaradi nenadzorovane slepe vedno večjem pridobivanju dobrin. Poučimo se iz preteklih bridkosti in izogibajmo se temu, da bi svoj čas, energijo in zdravje ogrozili s pohlepni željami po vedno večjem pridobivanju materialnih dobrin.

Predsednik Spencer W. Kimball nam je dal naslednji razmisleka vreden nasvet:

»Gospod nas je blagoslovil z obiljem, ki ga do sedaj ni bilo deležno še nobeno ljudstvo. Viri, s katerimi lahko razpolagamo, so dobri in potrebni za opravljanje našega dela na Zemlji. Toda bojim se, da so mno-

ge od nas prevzele črede, zemljišča, hlevi in bogastvo. Pričeli smo jih častiti kot lažne bogove in jim prepustili moč nad seboj. Mar imamo preveč dobrin, da naša vera tega ne vzdrži? Mnogi večino svojega časa preživijo tako, da gradijo na samopodobi, kar vključuje dovolj denarja, delnic, obveznic, investicijskih načrtov, imetja, kreditnih kartic, pohištva, avtomobilov in podobnega, s čimer upajo, da si bodo *zagotovili* meseno varnost za dolgo in srečno življenje. Pozabijo, da bi morali te vire uporabljati v družinah in zborih za gradnjo Božjega kraljestva.« (”The False Gods We Worship”, *Ensign*, junij 1976, str. 4)

Naj izjavi predsednika Kimballa dodam še svoje pričevanje. Ne vem, da bi bil kdo s prekomernim kopičenjem imetja, ki bi presegalo razumne želje in potrebe družine, deležen večje sreče in miru.

Bodite modri pri načrtovanju proračuna

4. doslednost: sestavite proračun in živite v skladu z njim. Prijateljeva hčerka v okviru študijskega programa fakultete BYU en semester študira v tujini. Neprestano mu je pisala, naj ji pošlje še več denarja. Tako zelo ga je skrbelo, da jo je poklical in jo vprašal, zakaj potrebuje toliko dodatnega denarja. V pogovoru mu je pojasnila: »Toda oče, natančno ti lahko povem, kako sem porabila vsak cent denarja!«

Odgovoril je: »Mislim, da ne razumeš. Zanima me proračun — načrt porabe — in ne to, kam je šel denar.

Morda bi morali starši zgledovati po očetu, ki mu je sin, ki je študiral na univerzi, poslal telegram: »Nimam cin cin, ni zabave, tvoj sin.« Oče mu je odgovoril: »Oh, siroče, smola, tvoj oče.«

Med razgovori, ki sem jih imel z ljudmi v vseh teh letih, sem ugotovil, da jih veliko ne izdela učinkovitega proračuna in vse preveč jih ne živi v skladu z omejitvami svojega proračuna. Mnogi mislijo, da jih proračun prikrajša za svobodo. Ravno nasprotno, uspešni ljudje so se naučili, da jim proračun zagotavlja ekonomsko svobodo.

Ni potrebno, da je načrtovanje proračuna in upravljanje z denarjem preveč zapleteno ali dolgotrajno. Poznamo zgodbo o priseljencu, ki je potrdila o izplačilih shranjeval v škatli za čevlje, potrdila o prejemkih na vretenu in gotovino v blagajni.

Sin mu je rekel: »Ne razumem, kako lahko tako vodiš posel. Kako veš, koliko zaslužiš?«

Odgovoril mu je: »Sin, ko sem stopil z ladje, sem imel le hlače, ki sem jih nosil. Sedaj je tvoja sestra učiteljica umetnosti, tvoj brat je zdravnik in ti si računovodja. Imam avto, dom in dobro podjetje. Vse sem izplačal. Pa sam seštej, odštej hlače in dobiš moj prihodek.

Modri finančni svetovalci učijo, da dober proračun vsebuje štiri dejavnike. *Prvič*, moramo poskrbeti za najnujnejše potrebščine, kot so hrana, oblačila itd., *drugič*, za dom, *tretjič*, za zagotavljanje varnosti v izrednih razmerah v obliki prihrankov, zdravstvene in življenjskega zavarovanja, in *četrtrič*, za modre investicije in zalogo.

Naj pojasnim dva od teh dejavnikov. V našem življenju ni nič bolj gotovega, ko je nepričakovano. Ob vedno večjih stroških zdravljenja je zdravstveno zavarovanje edini način, da se družine lahko soočijo z resnimi nesrečami, boleznijo ali porodniškimi stroški, predvsem v primeru prezgodnjih rojstev. Življenjsko zavarovanje zagotavlja dohodek v primeru smrti tistega, ki oskrbuje družino. Vsaka družina bi morala poskrbeti za primerno zdravstveno in življenjsko zavarovanje.

Ko zadostimo osnovnim potrebam, bi morali z varčnim upravljanjem denarja varčevati in priskrbeti sredstva za investiranje. Opazil sem, da je le malo-kdo lahko uspešen pri investiranju, če najprej ne razvije navade rednega varčevanja. Za to sta potrebna

samoobvladovanje in presoja. Investirate lahko na več načinov. Svetujem vam le, da modro izberete investicijske svetovalce. Prepričajte se, da so vredni vašega zaupanja, tako da uspešno beležijo investicije.

Bodite pošteni

5. doslednost: bodite pošteni v vseh denarnih zadevah. Ideal poštenosti ne bo nikoli zastaral. Nanaša se na vse, kar delamo. Kot voditelji in člani Cerkve bi morali biti poosebljenje poštenosti.

Bratje in sestre, s temi petimi načeli sem poskušal predstaviti t. i. pravi vzorec upravljanja z denarjem in drugimi viri.

Upam, da bodo koristili vsem, če jih bomo udeleževali. Pričujem, da je to pravi vzorec in da sta Cerkev in delo, ki ga opravljamo, prava.

Iz govora predsednika Tannerja z generalnega sestanka za socialno delo na oktobrski cerkveni generalni konferenci leta 1979 (gl. Conference Report, okt. 1979, str. 117–21 ali *Ensign*, nov. 1979, str. 80–82)

Proračun za obdobje od _____ do _____
 (datum) (datum)

DOHODEK	NAČRTOVANI	DEJANSKI
Osebni dohodek		
Drugi dohodki		
Skupni dohodek		
IZDATKI	NAČRTOVANI	DEJANSKI
Desetina		
Drugi cerkveni prispevki		
Dolgoročni prihranki		
Prihranki za izredna stanja		
Hrana		
Hipoteka oziroma najemnina		
Stroški vzdrževanja		
Prevoz		
Izplačilo dolgov		
Zavarovanje		
Zdravstveno zavarovanje in stroški zdravljenja		
Oblačila		
Drugo		
Drugo		
Drugo		
Skupni znesek izdatkov		

DEL B
STARŠI SO ODGOVORNI,
DA KREPIJO DRUŽINO

»OTROCI SO GOSPODOVA DEDIŠČINA«

9

ZAMISLI ZA UDEJANJANJE

Glede na svoje potrebe in okoliščine sledite enemu ali obema predlogoma.

- Obvežite se, da boste nekaj časa preživeli z vsakim od svojih otrok ali z otrokom iz vašega sorodstva. Ko se boste z njimi pogovarjali, ugotovite, kaj jih zanima, kaj potrebujejo in kakšni so njihovi izzivi.
- Vzemite si čas in se z zakoncem pogovorite o vajinih otrocih. Razmislite o vrlinah in izzivih posameznega otroka. Ugotovite, kako lahko zadostite njihovim potrebam.

BRALNA NALOGA

Preučite naslednji članek. Če ste poročeni, ga preberite skupaj z zakoncem in se pogovorite o vsebini.

DRAGOCENI OTROCI, BOŽJI DAR

predsednik Thomas S. Monson
prvi svetovalec v prvem predsedstvu

Iz Evangelija po Mateju izvemo, da so potem, ko so Jezus in njegovi učenci prišli z gore spremenitve, postali v Galileji in nato prišli v Kafarnaum. Učenci so Jezusa vprašali: »Kdo je potemtakem največji v nebeškem kraljestvu?

Tedaj pokliče k sebi otroka, ga postavi mednje in reče:

›Resnično vam povem: če se ne spreobrnete in ne postanete kakor otroci, ne pojdete v nebeško kraljestvo!

Kdor se torej poniža, da bo kakor ta otrok, bo največji v nebeškem kraljestvu, in kdor sprejme takega otroka v mojem imenu, mene sprejme.

Kdor pohujša enega od teh malih, ki vame verujejo, bi bilo zanj bolje, da mu obesijo mlinski kamen na vrat in se potopi v globino morja.«¹

Mislím, da je pomembno, da je Jezus ljubil te male, ki so pred kratkim zapustili predzemeljski obstoj, da bi prišli na Zemljo. Otroci so blagoslov in blagoslavljajo naše življenje, prižigajo našo ljubezen in nas spodbujajo k dobrim dejanjem.

Ali je presenetljivo, da pesnik Wordsworth o našem rojstvu govori takole: »Za oblaki slave smo prišli od Boga, ki je naš dom.«²

Večina teh malih se rodi staršem, ki z navdušenjem pričakujejo njihov prihod, materam in očetom, ki se veselijo, da so lahko del čudeža, ki ga

imenujemo rojstvo. Nobena žrtev ni prevelika, nobena bolečina prehuda, nobeno čakanje predolgo.

Ni čudno, da smo ogorčeni, ko slišimo novico iz mesta v Ameriki, ki nas obvešča, da »je novorojena deklica, ki je bila zavita v papirnato vrečko in odvržena v koš za smeti, na opazovanju v bolnišnici. Otroku gre dobro. ›Je resnično lep in zdrav dojenček,‹ je v sredo dejal predstavnik bolnišnice. Policija je dejala, da so dojenčka odkrili potem, ko so smetarji spraznili smeti v zadnji del svojega kamiona in videli, da se med ostanki nekaj premika. Pooblaščení iščejo mater.«

Naša svečana dolžnost, naša dragocena posebna pravica — celo naša sveta priložnost — je, da v svojem in svoje srce odprtih rok sprejmemo otroke, ki pridejo v naše življenje in ga blagoslovijo.

Naši otroci imajo tri učilnice, ki se med seboj precej razlikujejo. Govorim o učilnici v šoli, učilnici v cerkvi in učilnici, ki se imenuje dom.

Učilnica v šoli

Cerkev se je vedno zelo zanimala za javno izobrazbo in svoje člane spodbuja, naj sodelujejo pri aktivnostih, kjer starši sodelujejo z učitelji, in drugih dogodkih, katerih namen je izboljšati izobraževanje mladih.

Ni pomembnejšega pogleda na javno izobraževanje, kot je učitelj, ki ima priložnost, da ljubi, poučuje in navdihuje navdušene dečke, deklice, mladenke in mladeniče. Predsednik David O. McKay je dejal: »Poučevanje je najplemenitejši poklic na svetu. Od pravilne izobrazbe mladih so odvisni obstojnost in čistost doma, varnost in prihodnost naroda. Starši

dajo otroku priložnost za življenje; učitelj otroku omogoči, da živi dobro.«³ Upam, da bomo priznali, kako pomembni so in da imajo pomembno poslanstvo, tako da jim bomo priskrbeli zadostne ustanove, najboljše knjige in plače, ki bodo odraz naše hvaležnosti in zaupanja.

Vsak od nas se z naklonjenostjo spominja učiteljev iz mladosti. Zdi se mi zabavno, da je bila moja učiteljica glasbe v osnovni šoli gospodična Sharp. Imela je to sposobnost, da je v svojih učencih vzbudila ljubezen do glasbe, in učila nas je prepoznavati glasbila in njihove zvoke. Dobro se spominjam vpliva gospodične Ruth Crow, ki je učila zdravstveno vzgojo. Čeprav je bil to čas gospodarske krize, je poskrbela, da je imel vsak učenec šestega razreda zobozdravstveno kartoteko. Osebnost je zobozdravstveno pregledala vsakega učenca in preko javnih ali zasebnih sredstev poskrbela, da nihče od učencev ni ostal brez pravilne zobozdravstvene oskrbe. Gospodična Burkhaus, ki je poučevala zemljepis, je razgrnila zemljevide sveta in s palico pokazala glavna mesta narodov in značilnosti vsake države, jezika in kulture. Niti slutil nisem, da bom nekega dne obiskal te dežele in ljudi.

Oh, kako pomembni v življenju naših otrok so učitelji, ki povzdignejo njihovega duha, jim izostrijo um in jih motivirajo v življenje!

Učilnica v Cerkvi

Učilnica v šoli da poučevanju pomemben pogled na izobraževanje vsakega otroka in mladeniča ali mladenke. V tem okolju lahko vsaka učiteljica tistim, ki poslušajo njene lekcije in čutijo vpliv njene pričevanja, pomaga seči po nečem višjem. Na sestankih Osnovne, Nedeljske šole, Mladenk in Aronovega duhovništva se lahko dobro pripravljeno učitelji, ki so bili poklicani po Gospodovem navdihu, dotaknejo vsakega otroka, mladeniča ali mladenke in jih spodbujajo, naj iščejo besede modrosti iz najboljših knjig in se izražajo s preučevanjem in z vero.⁴ Spodbudna beseda tu in duhovna misel tam lahko vplivata na dragoceno življenje in na nesmrtni duši pustita neminljiv pečat.

Pred mnogimi leti smo na podelitvi nagrad, ki jo je priredila cerkvena revija, sedeli s predsednikom Haroldom B. Leejem in njegovo ženo. Predsednik Lee je najini hčerki, Ann, dejal: »Gospod te je blagoslovil z lepim obrazom in telesom. Naj tvoja notranjost ostane prav tako lepa kot zunanost in blagoslovljena boš z resnično srečo.« Ta veliki učitelj je Ann pustil navdihnjeno vodstvo nebeškega kraljestva našega nebeškega Očeta.

Ponižen in navdihnjen učitelj v učilnici v cerkvi lahko v svoje učence vsadi ljubezen do svetih spisov. Učitelj lahko starodavne apostole in Odrešenika sve-

ta pripelje ne le v učilnico ampak tudi v srce, um in dušo naših otrok.

Učilnica, ki se imenuje dom

Verjetno je dom najpomembnejša učilnica. Doma oblikujemo svoj odnos, svoja najgloblja verovanja. Doma se goji ali uniči upanje. Naš dom je laboratorij našega življenja. Kar počnemo tam, določi smer našega življenja, ko zapustimo dom. Dr. Stuart E. Rosenberg je v svoji knjigi *The Road to Confidence* zapisal: »Kljub novim izumom in sodobnim načrtom, modnim muham in fetišem ni še nihče in nihče nikoli ne bo izumil zadovoljivega nadomestka za svojo družino.«⁵

Srečen dom ni nič drugega kot zgodnja nebesa. Predsednik George Albert Smith je vprašal: »[Ali] želimo srečen dom? Če je temu tako, naj postane stalno mesto molitve, zahvaljevanja in hvaležnosti.«⁶

Obstajajo primeri, ko se otroci rodijo s telesnimi ali umskimi hibami. Pa naj še tako poskušamo, ne moremo vedeti, zakaj in kako pride do tega. Spoštujem starše, ki brez pritožb vzamejo takšnega otroka v svoje roke in v svoje življenje in se še dodatno žrtvujejo in ljubijo enega od otrok nebeškega Očeta.

Neko poletje sem v družinskem taboru Aspen Grove opazoval mater, ki je hranila svojo najstniško hčer, ki se je poškodovala ob rojstvu in je bila v celoti odvisna od svoje matere. Mati ji je dajala vsako žlico hrane, vsak požirek vode, medtem ko je hčeri trdno držala glavo in vrat. Tih sem pomislil: *17 let je mati tako in drugače služila svoji hčeri, ne da bi pomislila na svoje lastno udobje, svoje veselje, svojo lastno hrano.* Naj Bog blagoslovi takšne matere, očete in otroke! In jih tudi bo.

Nedolžnost otrok

Starši od vsepovsod spoznajo, da najmočnejšo mešanico čustev na svetu ne izzove veličasten vesoljski dogodek, niti je ne moremo najti v romanih ali zgodovinskih knjigah, ampak le starševski pogled na spečega otroka.

Ob tem pomislim na resničnost besed Charlesa M. Dickensa:

*So biseri dóma in srca,
angeli v probleki, poslani od Boga.
V njih še spijo žarki sonca,
njegova slava še sveti jim v očeh.
Popotniki z nebes in zdoma
omehčajo srca vseh.
Zato nas Jezus o kraljestvu učil je z naukom,
da biti moramo podobni otrokom.⁷*

V svojih vsakodnevnih izkušnjah z otroki ugotovimo, da so močno dojemljivi in pogosto izrečejo globoke resnice. Charles Dickens, avtor klasičnega dela

A *Christmas Carol* (Božična pesem), je to dejstvo nakažal, ko je opisal, kako se je družina Boba Cratchita ponižno zbrala na skromni, a dolgo pričakovani božični večerji. Oče Bob se je vrnil domov in na svoji rami nosil slabotnega sina mali Tima. Mali Tim je »nosil majhno berglo, noge pa mu je podpiralo železno ogrodje«. Žena ga je vprašala: »In kako se je vedel mali Tim?«

»Bil je dober kot zlato,« je dejal Bob, »in še boljši. Nekako postane zamišljen, saj veliko sedi sam in razmišlja o najbolj čudnih stvareh, kar si jih kdaj slišala. Na poti domov mi je dejal, da upa, da so ga ljudje opazili v cerkvi, ker je pohabljen, in jim bo morda prijetno, ko bodo na božični dan pomislili, kdo je pomagal shoditi hromim beračem in vrnil vid slepim.«⁸

Charles Dickens je sam dejal: »Ljubim te male ljudi in ni zanemarljivo, ko nas ljubijo ti, ki so bili še pred kratkim z Bogom.«

Otroci ljubezen izražajo na izvirne in iznajdljive načine. Pred kratkim mi je draga deklica za rojstni dan podarila svojo ročno izdelano voščilnico in v ovojnico priložila majhno otroško ključavnicico, ki ji je bila všeč in za katero je menila, da jo bom z veseljem sprejel v dar.

»Od vseh očarljivih prizorov na svetu ni lepšega kot je otrok, ki nekaj daje, pa naj bo to še takšna malenkost. Otrok vam daje ves svet. Svet vam odpre kot knjigo, ki je niste nikdar mogli prebrati. Toda ko je potrebno najti darilo, je to pogosto neka majhna nezaslišana stvar, ki je neenakomerno pritrjena, [...] angel, ki je podoben klovnu. Otrok ima le malo, kar lahko da, ker nikdar ne ve, da vam je dal vse.«⁹

Takšno je bilo zame Jennyino darilo.

Zdi se, da so otroci obdarjeni z neomajno vero v nebeškega Očeta in njegovo zmožnost in željo, da odgovori na njihove prisrčne molitve. Sam sem izkusil, da ko moli otrok, Bog posluša.

Naj vam povem o izkušnji Barryja Bonnella in Dalea Murphyja, dobro znanih poklicnih igralcev baseballa, ki sta igrala v baseballskem klubu Atlanta Braves. Oba sta spreobrnjenca v Cerkvi; Dalea Murphyja je krstil Barry Bonnell.

»Med sezono leta 1978 se je pripetilo nekaj, kar je Barry opisal kot »življenjsko pomembno«. Bil je v hudih težavah; imel je okoli 200 zadetkov. Zaradi svojega slabega nastopa je bil jezen nase in nesrečen. Ko ga je Dale Murphy prosil, naj gre z njim v bolnišnico, ni hotel iti, toda vseeno je šel. Tam je spoznal dečka Rickyja Littla, vnetega navijača baseballskega moštva Atlanta Braves, ki je bolehal za levkemijo. Očitno je bilo, da bo Rickey kmalu umrl. Barry si je močno želel, da bi se lahko domislil tolažilnih besed,

toda nič se mu ni zdelo primerno. Nazadnje je vprašal, če lahko kaj naredita. Deček se je obotavljal in nato prosil, če bi lahko med naslednjo tekmo zanj oba vrgla »home-run«. Barry je [pozneje] dejal: »Ta prošnja ni bila tako težka za Dalea, ki je tisto noč imel dva »home-run«, toda sam sem se boril na plošči in vse leto nisem vrgel »home-una«. Potem sem čutil, da me je preplaval topel občutek in Rickyju sem dejal, naj računa na to.« Tisto noč je Barry vrgel svoj edini »home-run« v sezoni.¹⁰ Otrokova molitev je bila uslišana, izpolnjena je bila otrokova želja.

Potreba po varnosti

Kako čudovit bi bil njihov svet, če bi vsi otroci imeli ljubeče starše, varen dom in skrbne prijatelje. Na žalost vsi otroci niso tako obilno blagoslovljeni. Nekateri so priče očetovemu surovemu pretepanju njihove matere, medtem ko so drugi zlorabljeni. Kakšna strahopetnost, kakšna izprijenost, kakšna sramota!

Krajevne bolnišnice vsepovsod sprejemajo te malčke, poškodovane, pretepe, ki jih spremljajo očitne laži o tem, kako se je otrok »zaletel v vrata« ali »padel po stopnicah«. Lažnivci, grobijani, ki zlorabljajo otroke, bodo nekega dne želi vihar svojih krivih dejanj. Tiha, oškodovana, prizadeta otroška žrtev zlorabe in včasih incesta mora prejeti pomoč.

Okrožni sodnik je v pismu, ki mi ga je poslal, izjavil: »Spolna zloraba otrok je ena najbolj izprijenih, uničljivih in nemoralnih zločinov civilizirane družbe. Število prijavljenih telesnih, psihičnih in spolnih zlorab se nevarno povečuje. Naša sodišča se polnijo s takšnim prisutnim vedenjem.«

Cerkev ne opravičuje takšnega krutega in zlobnega vedenja. Na najstrožji način obsojamo takšno ravnanje z dragocenimi Božjimi otroki. Otroka je potrebno rešiti, negovati, ljubiti in pozdraviti. Krivca je potrebno postaviti pred pravico, pred odgovornost za njegova dejanja in jih poklicno zdraviti, da bi ustavili takšno zlobno in peklensko vedenje. Če vemo za takšno vedenje. Če in ne ukrepamo, postanemo del težave. Del krivde je na naš. Izkusimo del kazni.

Upam, da nisem govoril prestrogo, toda ljubim te malčke in vem, da jih ljubi tudi Gospod. Ni bolj ganljivega zapisa te ljubezni, kot je izkušnja o tem, kako je Jezus blagoslovil otroke, ki je opisana v 3. Nefiju. Pripoveduje o tem, kako je Jezus zdravil bolne, poučeval ljudi in zanje molil k nebeškemu Očetu.

Jezus je vzel njihove otroke drugega za drugim, jih blagoslovil in zanje molil k Očetu.

Ko je to storil, je jokal, in govoril je množici in jim dejal, naj pogledajo svoje malčke.

Ko so ljudje v množici pogledali, da bi videli, so se ozrli k nebesom in videli, da so se odprla. Videli so, kako so se z nebes spustili angeli, kot da bi bili sredi ognja, in angeli so služili med otroki.¹¹

Morda se sprašujete: *Ali se to dogaja tudi danes?* Naj vam povem čudovito zgodbo o babici in dedku, ki sta pred leti služila misijon, in o tem, kako je bil blagoslovljen njun vnuk. Dedek, misijonar, je zapisal:

»Z ženo Deanno sedaj služiva misijon v Jacksonu v ameriški zvezni državi Ohio. Ko sva sprejela vpoklic na misijon, naju je najbolj skrbela najina družina. Ne bi jim mogla pomagati, če bi imeli težave.

Tik pred odhodom na misijon je moral najin vnuk, R. J., ki je bil star dve in pol leti, na operacijo zaradi poravnave očesa. Njegova mati me je prosila, naj grem z njimi, ker sva z R. J.-jem resnična prijatelja. Operacija je uspela, vendar je R. J. jokal pred in po operaciji, ker nihče od družine ni smel v operacijsko sobo, in bilo ga je strah.

Približno šest mesecev pozneje, ko sva bila še na misijonu, je moral R. J. na operacijo drugega očesa. Poklicala me je njegova mati in izrazila željo, da bi bil z njimi, ko bo odšel na operacijo. Seveda zaradi razdalje in misijona nisem mogel biti z njim. Z Deanno sva se postila in molila, da bi Gospod tolažil najinega vnuka med operacijo.

Poklicala sva kmalu po koncu operacije in izvedela, da se je R. J. spomnil prejšnje izkušnje in ni hotel zapustiti svojih staršev. Toda takoj, ko je vstopil v operacijsko sobo, se je pomiril. Legel je na operacijsko mizo in si sam snel očala in operacijo preстал z mirnim duhom. Bila sva zelo hvaležna; najine molitve so bile uslišane.

Nekaj dni pozneje sva poklicala svojo hčerko in povprašala po R. J.-ju. Dobro mu je šlo. Povedala nama je o tem, kaj se je zgodilo. Popoldne po operaciji se je R. J. zbudil in svoji materi dejal, da je bil med operacijo z njim dedek. Dejal je: »Dedek je bil tam in vse je bilo dobro.« Veste, Gospod je dečku pomagal, da je mislil, da je anesteziist njegov dedek, toda njegova dedek in babica sta bila na misijonu 2900 kilometrov stran.

»Dedek morda ni bil poleg tebe, R. J., toda bil si v njegovih molitvah in mislih. Pestovala te je Gospodova roka in blagoslovil te je Oče nas vseh.«

Moji dragi bratje in sestre, naj nas razveseljuje smeh otrok! Naj vera otrok miri našo dušo! Naj ljubezen otrok spodbuja naša dela! Otroci so Gospodov dar. Naj nebeški Oče vedno blagoslavlja te prisrčne duše, te posebne Učiteljeve prijatelje!

Iz revije *Ensign*, junij 2000, str. 2–5.

OPOMBE

1. Evangelij po Mateju 18:1–6.
2. »Ode: Intimations of Immortality from Recollections of Early Childhood«
3. *Gospel Ideals*, 1954, str. 436.
4. Gl. NaZ 88:118.
5. *The Road to Confidence* 1959, str. 121.
6. V Conference Report, april 1944, str. 32.
7. Iz pesmi *The Children*, zbirka *Best-Loved Poems of the LDS People*, urednik Jack M. Lyon in ostali, 1996, str. 21.
8. *A Christmas Carol and Cricket on the Hearth* (ni datuma), str. 50–51.
9. Margaret Lee Runbeck, *Bits & Pieces*, 20. september 1990.
10. James L. Ison, *Mormons in the Major Leagues*, 1991, str. 21.
11. 3. Nefi 17:21–24.
12. Psalm 127:3.

SVETI VLOGI OČETA IN MATERE

10

1. DEL: OČETOVA VLOGA

ZAMISLI ZA UDEJANJANJE

Glede na svoje potrebe in okoliščine sledite enemu ali obema predlogoma.

- Poučite se o vlogah očeta in matere, kot sta opisani v sedmem odstavku razglasa »Družina: Razglas svetu« (gl. str. iv). V duhu molitve razmislite, kako se nasvet nanaša na vaš dom in kako mu boste sledili.
- Napišite pismo svojemu očetu ali dedku.

BRALNA NALOGA

Preučite naslednji članek. Če ste poročeni, ga preberite skupaj z zakoncem in se pogovorite o vsebini.

IZRAELOVIM OČETOM

predsednik Ezra Taft Benson
13. predsednik Cerkve

Dragi bratje, hvaležen sem, da sem z vami na tem veličastnem zborovanju Božjega duhovništva. Molim, da bo medtem, ko bom govoril o zelo pomembni zadevi, prisoten Gospodov Duh. Nocoj bi rad govoril očetom, ki so se danes zbrali v tej dvorani in v Cerkvi povsod po svetu, o njihovem svetem poklicu.

Upam, da boste tudi mladeniči pazljivo prisluhnili, saj se sedaj pripravljate, da boste nekoč postali očetje v Cerkvi.

Večni poklic

Očetje imate večni poklic, katerega ne boste nikoli razrešeni. Poklice v Cerkvi, najsi bodo še tako pomembni, boste imeli le kratek čas, nato pa boste ustrezno razrešeni. Toda očetovski poklic je večni in je tako pomemben, da presega čas. To je poklic za čas in večnost.

Predsednik Harold B. Lee je dejal: »Očetje, najpomembnejše Gospodovo delo opravljate doma. Hišno poučevanje, delo škofa in druge cerkvene dolžnosti so pomembne odgovornosti, toda najpomembnejše delo opravljate doma.« (*Strengthening the Home*, zbiranka, 1973, str. 7)

Kaj je potemtakem očetova odgovornost v domu? Naj naštejemo dve osnovni odgovornosti vsakega očeta v Izraelu.

Zadostite materialnim potrebam družine

Prvič, imate sveto odgovornost, da zadostite materialnim potrebam družine.

Gospod je jasno določil vloge pri skrbi za potrebe in vzgoji pravičnega potomstva. Na začetku je Adam prejel napotek, naj kruh služi v potu svojega obraza. Ta napotek je prejel Adam in ne Eva.

Apostol Pavel možem in očetom svetuje: »Če kdo za svojce, posebno za domače, ne skrbi, je zatajil vero in je slabši od nevernika.« (1. Timotej 5:8)

Na začetku obnovljene Cerkve je Gospod moše zadalžil, naj skrbijo za svojo ženo in družino. Januarja 1832 je dejal: »Resnično vam pravim, naj vsak moški, ki je dolžan, da skrbi za svojo družino, zanjo skrbi in nikakor ne bo izgubil svoje krone.« (NaZ 75:28) Tri mesece kasneje je Gospod ponovno dejal: »Žene bodo od svojih mož lahko zahtevale, naj skrbijo zanje, dokler mož ne umre.« (NaZ 83:2) To je božanska pravica žene in matere. Medtem ko ona doma skrbi za otroke, njen mož služi za družino in ji omogoča, da lahko skrbi zanje.

V domu, kjer živi zdrav mož, se od njega pričakuje, da služi kruh. Včasih slišimo o možeh, ki so zaradi ekonomskih okoliščin izgubili službo, zato od žene pričakujejo, da bo zapustila dom in odšla v službo, čeprav so sami še vedno sposobni preskrbeti družino. V teh primerih moža spodbujamo, naj naredi vse, kar je v njegovi moči, da ženi omogoči, da ostane doma in vzgaja otroke, medtem ko sam po svojih najboljših močeh še naprej skrbi za družino, čeprav njegova nova služba morda ni najboljša in je potrebno okrniti družinski proračun.

Prav tako ne bi smeli odlašati z rojstvom otrok zaradi potrebe po izobraževanju ali materialnih rečeh, zaradi katerih bi žena morala preživljati družino.

Nasvet predsednika Kimballa

Spominjam se nasveta, ki ga je naš predragi prerok Spencerja W. Kimball namenil poročenim študentom. Dejal je: »Že nešteto študentom sem povedal, naj po poroki ne odlašajo z otroki, ker bi želeli zaključiti s šolanjem ali uresničiti svoje finančne želje. [...] Morali bi normalno živeti skupaj in imeti otroke...«

Predsednik Kimball je nadaljeval: »Ne poznam odlomkov iz svetih spisov, ki bi mladim ženam dovoljevali, da odlašajo z družino in hodijo v službo, da bi se njihov mož lahko izšolal. Nešteto je mož, ki so sami poskrbeli za svojo izobrazbo in hkrati vzgajali družino.« (*“Marriage Is Honorable”*, v *Speeches of the Year*, 1973, 1974, str. 263)

Materina vloga v domu

Bratje z duhovništvom, še naprej poudarjam, kako pomembno je, da matere ostanejo doma in skrbijo za otroke ter jih poučujejo o načelih pravičnosti.

Ko obiskujem cerkvene enote, opažam, da si velika večina mater svetih iz poslednjih dni želi slediti temu nasvetu. Toda vemo, da matere včasih delajo zunaj doma na pobudo ali celo pod prisilo svojega moža. On je tisti, ki si želi udobje, ki ga nudi dodatni dohodek. Bratje, ne le da bo v tem primeru trpela družina, ampak boste s tem ovirali lastno duhovno rast in napredek. Pravim vam, da je Gospod može zadolžil za to, da tako preskrbijo svojo družino, da mati lahko izpolnjuje svojo vlogo matere v domu.

Družinska pripravljenost je danes še nujnejša

Očetje, pomemben del skrbi za materialne potrebe družine je družinska pripravljenost na izredne razmere. Družinska pripravljenost je uveljavljeno socialno načelo. Danes ga potrebujemo še bolj.

Iskreno vas sprašujem, ste poskrbeli za letno zalogo hrane, oblačil in, kjer je to mogoče, tudi goriva za družino? Razodetje o proizvodnji in shranjevanju hrane je za naše posvetno blagostanje danes verjetno prav tako pomembno, kot je bilo v Noetovem času.

Ali živite v skladu s svojim dohodkom in varčujete?

Ali ste do Gospoda pošteni pri plačevanju desetine? Če boste živeli po tem nebeškem zakonu, boste pridobili duhovne in materialne blagoslove.

Da, bratje, kot očetje v Izraelu imate veliko odgovornost, da skrbite za materialne potrebe svoje družine in da priskrbite nujne potrebščine, ki bi jih potrebovali v izrednih razmerah.

Nudite duhovno vodstvo

Drugič, imate sveto odgovornost, da v družini nudite duhovno vodstvo.

V zgibanki, ki jo je pred leti objavil svet dvanajstih, smo dejali naslednje: »Očetovstvo je vodenje, najpomembnejša vrsta vodenja. Vedno je bilo tako in vedno bo. Očetje, ob pomoči, svetovanju in spodbudi svoje večne družabnice predsedujete v domu.« (*Father, Consider Your Ways*, zgibanka, 1973, str. 4–5)

Vendar pa s predsedujočim položajem prejmete tudi obveznosti. Včasih celo v Cerkvi slišimo o možeh, ki mislijo, da imajo kot glava družine pomembnejšo vlogo in pravico, da zapovedujejo svoji družini.

Apostol Pavel poudarja, da je »mož glava ženi, kakor je Kristus glava Cerkvi« (Pismo Efežanom 5:23; poševni tisk dodan). Temu vzoru bi morali slediti v vlogi, ki jo imamo kot predsedujoči v domu. Odrešenik pri vodenju Cerkve ni strog in neprijazen. Odrešenik do Cerkve ni nespoštljiv in je ne zanemarja. Odrešenik svojih ciljev ne uresničuje s silo in prisilo. Odrešenik vedno le uči, bodri, tolaži in povzdiguje Cerkev. Bratje, z vso treznostjo vam pravim, da je Odrešenik vzor, ki mu moramo slediti kot duhovni vodje v svoji družini.

To velja še posebej v odnosu do vaše žene.

Ljubite svojo ženo

Nasvet apostola Pavla je še posebej lep in še predvsem ustrezen v tem pogledu. S preprostimi besedami je dejal: »Možje, ljubite svoje žene, kakor je Kristus vzljubil Cerkev.« (Pismo Efežanom 5:25)

Gospod o tej obveznosti ponovno govori v poslednjih dneh. Dejal je: »Ženo ljubi z vsem srcem in drži se le nje.« (NaZ 42:22) Kolikor vem, nam je v svetih spisih zapovedano, naj bomo z vsem srcem zvesti le še nekomu, samemu Bogu. Pomislite, kaj to pomeni!

Takšno ljubezen lahko ženi izkazuje na različne načine. Predvsem si zapomnite, da nič, razen Boga, ni pomembnejše od vaše žene — ne delo, ne razvedrilo, ne konjički. Žena je vaša dragocena, večna družica — vaša družabnica.

Kaj pomeni, da nekoga ljubite z vsem srcem? Pomeni, da ljubite z vsemi čustvi in z vso predanostjo. Ko ženo ljubite z vsem srcem, je zagotovo ne ponižujete, ne grajate, ne iščete njenih napak, je besedno ne zlorablajte in do nje niste sovražno nastrojeni.

Kaj pomeni, da se »je držite«? Pomeni, da ostanete blizu nje, da ste ji zvesti in vdani, da se pogovarjate z njo in ji izražate ljubezen.

Ljubezen pomeni, da ste dovetni za njene občutke in potrebe. Želi, da jo opazite in cenite. Želi, da ji poveste, da je v vaših očeh lepa, privlačna in da vam veliko pomeni. Ljubezen pomeni, da največjo prednost v svojem življenju posvečate ženini dobrobiti in samozavesti.

Morali bi biti hvaležni, da je mati vaših otrok in kraljica vašega doma, da je izbrala gospodinjstvo in materinstvo kot najplemenitejši poklic — da bo rodila in vzgajala, imela rada in poučevala vajine otroke.

Možje, prepoznajte ženino inteligenco in sposobnost, da se z vami kot vaša prava partnerica posvetuje o družinskih načrtih, aktivnostih in proračunu. Ne skoparite s svojim časom ali s svojimi sredstvi.

Dajte ji priložnost za intelektualno, čustveno, družabno in duhovno rast.

Bratje, ne pozabite, da ljubezen gojimo in negujemo z majhnimi dejanji. Rože ob posebnih priložnostih so čudovita zamisel, čudovito pa je tudi, da ji pomagate pri pomivanju posode in menjavanju plen, da ponoči vstanete in pestujete jokajočega otroka in ugasnete televizijo ali odložite časopis in ji pomagate pri pripravi večerje. Takšna dejanja so tih izraz vaše ljubezni. Tako malo truda obrodi velike sadove.

Takšno ljubeče duhovniško vodenje velja tudi za vaš odnos z otroki tako kot za vaš odnos z ženo.

Očetova vloga v domu

Kot srce dóma ima mati pomembno vlogo, vendar pa vloga, ki jo ima oče kot glava družine pri vzgoji, poučevanju in izkazovanju ljubezni do svojih otrok zaradi tega ni nič manjša.

Kot patriarh v domu ste odgovorni, da prevzamete vodstvo pri delu z otroki. Pomagati morate ustvariti dom, kjer lahko biva Gospodov Duh. Vaša naloga je, da usmerjate družinsko življenje. Morali bi aktivno sodelovati pri oblikovanju družinskih pravil in vzgoje.

Vaš dom bi moral družini nuditi zavetje miru in radosti. Noben otrok se ne bi smel bati svojega očeta — še posebej če ima oče duhovništvo. Očetova dolžnost je, da ustvari srečen in radosten dom. Tega ne more narediti, če je v domu zbadanje, prepirljivost, sovražnost ali nepravilno vedenje. Za dobrobit otrok je nujno potrebno, da pravični oče s svojim mogočnim vplivom daje zgled, kaznuje poučuje, vzgaja in izkazuje ljubezen.

Nudite duhovno vodstvo

Dovolite, da z ljubeznijo, ki jo v srcu čutim do očetov v Izraelu, predlagam deset nasvetov, kako lahko očetje svojim otrokom nudijo duhovno vodstvo:

1. Otrokom dajte očetovske blagoslove. Krstite jih in potrdite. Sinove posvetite v duhovništvo. To bodo najbolj duhovne izkušnje v življenju vaših otrok.
2. Osebnostno vodite družinske molitve, vsakodnevno branje svetih spisov in tedenske družinske večere.

Otrokom boste z udeleževanjem pokazali, kako pomembne so te aktivnosti.

3. Ko je to mogoče, se cerkvenih sestankov udeležujte skupaj z družino. Družinsko čaščenje pod vašim vodstvom je pomembno za duhovno dobrobit vaših otrok.

4. Hodite na domenke s svojimi hčerami in na izlete s svojimi sinovi. Kot družina hodite na taborjenja, piknike, ogleda tekem ali recitalov, šolskih programov itd. Pomembno je, da je na teh dogodkih prisoten oče.

5. Ustvarite družinske običaje, kot so počitnice, izleti ali sprehodi. Otroci teh spominov ne bodo nikoli pozabili.

6. Redno se pogovarjajte z vsakim od otrok. Dovolite jim, da sami izberejo témo pogovora. Poučujte jih o evangelijskih načelih. Poučujte jih o pravih vrednotah. Povejte jim, da jih imate radi. Če boste našli čas za svoje otroke, jim boste pokazali, komu dajete največjo prednost.

7. Otroke učite delati in jim pokažite, kako pomembno je, da delajo za hvalevredne cilje. Če boste zanje uvedli sklad za misijon in izobraževanje, jim boste pokazali, kaj vam kot očetu veliko pomeni.

8. Spodbujajte jih, naj poslušajo dobro glasbo in se zanimajo za umetnost in literaturo. Dom, v katerem vlada duh prefinjenosti in lepote, bo večno blagoslovil vaše otroke.

9. Če bližina templja to dovoljuje, z ženo redno hodita v tempelj. Otroci bodo tako bolje razumeli pomembnost tempeljske poroke, tempeljskih obljub in večne družine.

10. Otrokom pokažite, da ste srečni in zadovoljni zaradi svojega služenja v Cerkvi. To navado bodo tudi sami prevzeli. Želeli bodo služiti v Cerkvi in imeli bodo radi kraljestvo.

Vaš najpomembnejši poklic

O, možje in očetje v Izraelu, toliko lahko naredite za odrešitev in povzdignjenje svoje družine! Vaše odgovornosti so zelo pomembne.

Ne pozabite na svoj sveti poklic očeta v Izraelu — svoj najpomembnejši poklic za čas in večnost — poklic, ki ga ne boste nikoli razrešeni.

Vedno poskrbite za materialne potrebe družine in skupaj z večno družabnico ob strani izpolnjujte svojo sveto odgovornost duhovnega vodstva v domu.

Iz govora predsednika Bensona z duhovniškega dela generalne konference Cerkve v oktobru 1987 (gl. Conference Report, okt. 1987, str. 59–63 ali *Ensign*, nov. 1987, str. 48–51).

SVETI VLOGI OČETA IN MATERE

11

2. DEL: MATERINA VLOGA

ZAMISLI ZA UDEJANJANJE

Glede na svoje potrebe in okoliščine sledite enemu ali obema predlogoma.

- Razglas o družini nam svetuje, da si »morajo očetje in matere medsebojno pomagati kot enakovredni partnerji« (gl. str. iv v tem vodiču). Z zakoncem preberita 10 predlogov za očete iz govora predsednika Bensa na str. 41–42 v tem vodiču in njegovih 10 predlogov za matere na str. 45–47. Pogovorita se, kako lahko sodelujeta in podpirata drug drugega v teh odgovornostih.
- Napišite pismo svoji materi ali babici.

BRALNA NALOGA

Preučite naslednja članka. Če ste poročeni, jih preberite skupaj z zakoncem in se pogovorite o vsebini.

»KER JE MATI«

starešina Jeffrey R. Holland
iz zbora dvanajstih apostolov

Posvetilo materam

Obstaja nekaj vrstic, ki jih pripisujejo Victorju Hugoju:

»Kruh je razlomila na koščke in jih dala svojim otrokom, ki so ga nestrpno pojedli. »Zase ni pustila ničesar,« je zamrmral narednik.

»Ker ni lačna,« je dejal vojak.

»Ne,« je dejal narednik, »ker je mati.««

V letu, ko praznujemo vero in pogum tistih, ki so se podali na zahtevno pot čez Iowo, Nebrasko in Wyoming, želim počastiti sodobne inačice pionirskih mater, ki so bdele nad svojimi otroki, molile zanje in jih vse prepogosto pokopale na dolgi poti. Ženskam, ki me danes slišite in bi rade postale matere, a ne morete, skozi vaše in naše solze pravim: Bog vam bo v dneh, ki sledijo, srce navdal z mirom¹. Kot so že s tega odra večkrat učili preroki, nazadnje zvesti »ne bodo prikrajšani za noben blagoslov«, tudi če jih ne bodo prejeli takoj². Zaenkrat pa se veselimo, da poziv k skrbi ne velja le za naše lastne otroke.

Ko govorim materam, pa ne želim zanemariti odločilne vloge očetov, še posebej ker je odsotnost očeta v sodobnem domu po mnenju nekaterih »osrednja težava današnje družbe³«. Odsotnost očeta predstavlja težavo celo v domu, kjer je oče še prisoten — je in spi tako rekoč »na daljavo«. Toda to je duhovniško sporočilo za kakšen drug dan. Danes bi

rad pohvalil tiste matere, ki so zibale zibko. Zaradi pravičnosti, ki so jo učile svoje otroke, so v središču Gospodovih ciljev za nas smrtnike.

Ob tem bi rad navedel Pavla, ki je hvalil Timotejevo »iskreno vero, [...] ki sta jo prej imeli tvoja stara mati Loida in tvoja mama Evnika«⁴. »Že od otroštva,« je Pavel dejal, »poznaš Sveto pismo.«⁵ Hvaležni smo za vse matere in babice, ki so otroke učile resnice že od njihove rane mladosti.

Žrtve mladih mamic

Ko govorim o materah na splošno, bi še posebej rad pohvalil *mlade* mamice. Materino delo je težko in pogosto ni pohvaljeno. Mož in žena se v svojih mladih letih pogosto še šolata in mož še ni povsem sposoben preživljati družine. Njuno finančno stanje vsak dan niha med najnižjim in neobstoječim. Stanovanje je pogosto opremljeno v enem od dveh modnih stilov — rabljenem ali neobstoječem. Avto, če ga imata, ima gladke gume in prazen rezervoar za gorivo. Toda ob nočnem hranjenju in zburanju otrok je najpogostejša težava mladih mamic preprosto utrujenost. Vsa ta leta matere žrtvujejo več spanca in se bolj razdajajo kot katera koli druga skupina ljudi in pri tem pozabijo nase. Ne bi nas smelo presenetiti, da so njihovi podočnjaki včasih veliki kot Rhode Island.

Seveda je ironično, da te sestre pogosto pokličemo oziroma moramo poklicati, da služijo v pomožnih organizacijah v oddelku in okolišu. Razumljivo. Kdo ne bi želel zglednega vpliva bodočih mladih Loid in Evnik? Bodite modri. Zapomnite si, da ima največjo prednost družina, predvsem mlada družina. Kljub te-

mu bodo mlade matere našle čudovite načine za zvesto služenje v Cerkvi, ko bodo drugi podobno služili njim in njihovi družini.

V teh letih naredite največ, kar lahko, toda pri drugih zaposlitvah spoštujte vlogo, ki je edinstveno vaša in zaradi katere nebesa pošljejo angele, da bdijo nad vami in vašimi malčki. Možje — predvsem možje — kakor tudi cerkveni voditelji in prijatelji povsod, bodite jim v pomoč, bodite sočutni in modri. Ne pozabite: »Vse ima svojo uro, vsako veselje ima svoj čas pod nebom.«⁶

Matere, priznavamo in cenimo vašo vero v vsem, kar delate. Vedite, da je to, kar delate, vredno vašega truda včeraj, danes in večno. In če ste se zaradi kakršnega koli razloga v teh pogumnih prizadevanj same, brez moža, ki bi vam stal ob strani, so naše molitve namenjene predvsem vam in še odločneje vam bomo pomagali.

Matere opravljajo Božje delo

Neka mlada mamica mi je pred kratkim pisala, da jo skrbi troje. Prvič, ko sliši govore o tem, kakšne matere naj bi bile članice SPD, jo skrbi, ker meni, da ji to ne uspeva ali da je ta naloga zanjo pretežka. Drugič, ima občutek, da drugi od nje pričakujejo, da bo otroke naučila brati, pisati, jih poučila o notranji opremi, latinščini, računanju in o svetovnem spletu — še preden malček reče nekaj povsem običajnega, kot je »da da«. Tretjič, pogosto čuti, da so drugi do nje pokroviteljski, čeprav pogosto nenamerno, ker v svojih nasvetih ali celo poklonih ne upoštevajo miselnih prizadevanj, duhovnega in čustvenega navora, dolgih noči in dni, zahtev, ki jo včasih popolnoma izčrpajo, ko se trudi, da bi bila mati po Božjih pričakovanjih.

Pravi, da vztraja le zaradi nečesa: »Ker v dobrem in slabem in ob občasnih solzah globoko v sebi vem, da opravljam Božje delo. Vem, da sem kot mati njegova večna družabnica. Močno sem ganjena, da Bog najvišji namen in pomen pripisuje svoji vlogi starša, čeprav ga nekateri njegovi otroci razžalostijo.

Tega se poskušam spomniti ob teh težkih dnevih, ko me vse preveč utruji. Morda se ravno zaradi svoje nezmožnosti in zaskrbljenosti obračamo nanj in mu omogočimo, da se nas dotakne. Morda skrivoma upa, da nas *bo* skrbelo in ga *bomo* prosili za pomoč. Verjamem, da lahko na ta način otroke poučuje neposredno, preko nas, a brez upora.« Svoje pismo zaključuje z izjavo: »Ta misel mi ugaja. Navdaja me z upanjem. Če sem pravična pred nebeškim Očetom, potem morda lahko neovirano vodi naše otroke. Morda sta potem to lahko dejansko *njegovo* delo in *njegova* slava.«⁷

Vaši otroci vas bodo imenovali »blagoslovljena«

V luči te izpovedi nam postane jasno, da nekaj podobnjakov v velikosti Rhode Islanda ni le posledica menjavanja plen in prevažanja otrok, ampak posledica vsaj nekaj neprespanih noči zaradi dušnega preišljevanja in iskrenega prizadevanja, da bi otroke vzgajale tako, da bi postali to, kar jim je namenil Bog. Ganjen zaradi takšne predanosti in odločnosti lahko materam v Gospodovem imenu rečem: Čudovite ste. Izredno dobro vam gre. Že samo dejstvo, da ste prejele takšno odgovornost, je večni dokaz o tem, da vam Oče v nebesih zaupa. Ve, da z rojstvom otroka ne postanete takoj vsevedne. Če se bosta z možem tudi sama trudila, da bosta imela rada Boga in bosta živela po evangeliju, če bosta prosila za vodstvo in tolažbo Svetega duha, ki ju je Bog obljubil zvestim, če bosta v templju sklenila obljube najbolj svetih zavez, ki jih ženska ali moški lahko skleneta na tem svetu in žanjeta njih sadove, če bosta drugim, vključno svojim otrokom, izkazovala enako skrb, sočutje in odpuščanje, ki ga želite prejemati z nebes, če si bosta po svojih najboljših močeh prizadevala biti kar najboljša starša, bosta naredila vse, kar bi lahko, in vse, kar od vaju pričakuje Bog.

Včasih boste zaradi otrokove ali vnukove odločitve zelo razočarani. Včasih se vaša pričakovanja ne bodo takoj uresničila. To skrbi vse matere in očete. Celó ljubljani in zelo uspešen starš, predsednik Joseph F. Smith, je rotil: »O, Bog, naj ne izgubim svojih.«⁸ To je molitev in strah vseh staršev. Toda če si boste vztrajno prizadevali in molili, vam ne bo spodletelo. Imate pravico do spodbude in do spoznaja, da vas bodo otroci na koncu imenovali blagoslovljena, kakor rodove mater pred vami, ki so imele iste želje in strahove.

Sledite zgledu Eve, matere vse človeške družine, ki je razumela, da *morata* z Adamom pasti, da bi »ljudje lahko bili« in da bi imeli radost. Sledite zgledu Sare, Rebeke in Rahele, brez katerih Abraham, Izak in Jakob ne bi prejeli veličastnih patriarhalnih obljub, ki blagoslovljajo vse nas. Sledite zgledu Loide in Evnike in mater 2000 mladih bojnikov. Sledite zgledu Marije, ki je bila izbrana in pred stvaritvijo sveta določena, da zanosi, nosi in rodi samega Božjega Sina. Vsem vam, kakor tudi svojim materam, se zahvaljujemo in vam pravimo, da na tem svetu ni ničesar, kar bi bilo pomembnejše od neposrednega sodelovanja v Božjem delu in slavi, v uresničevanju smrtnosti in zemeljskega življenja njegovih hčera in sinov, da bi se v nebeškem kraljestvu v višavah uresničila nesmrtnost in večno življenje.

Večno se zanašajte na Odrešenika

Ko krotko in ponižno pridete h Gospodu in, kot je dejala neka mati, »potrkate na nebeške duri in prosite, rotite, zahtevate vodstvo, modrost in pomoč za to čudovito nalogo«, se duri odpró, da bi prejele vpliv in pomoč vse večnosti. Terjajte obljube, ki jih je dal Odrešenik sveta. Prosite, da bi bile v tem, kar teži vas ali vaše otroke, deležne zdravnega balzama odkupne daritve. Vedite, da se bo z vero vse uredilo, navkljub vam ali bolje rečeno, zaradi vas.

Tega ne morete narediti same vendar *ste* deležne pomoči. Učenik nebes vam je na voljo, da vas blagoslovi — ta, ki se odločno poda za izgubljenimi ovčami, temeljito pomete, da najde izgubljeni kovanec, večno čaka na vrnitev upornega sina. Vaše delo je delo odrešitve. Ko se boste zares potrudile, najsi se vam to včasih zdi še tako neučinkovito, boste zato poveljane, nagrajene, povišane in postale boste boljše.

Kot mati nikoli ne pozabite: »Ne bi prišli tako daleč, če bi ne bilo po Kristusovi besedi z neomajno vero vanj, docela opirajoč se na zasluge njega, ki je mogočen odrešiti.«¹⁰

Zanašajte se nanj. V vsem se zanašajte nanj. Večno se zanašajte nanj. »Še naprej si prizadevajte s stanovitnostjo v Kristusu, s popolnoma svetlim upanjem.«¹¹ Opravljate Božje delo. Čudovito vam gre! Blagoslavlja vas in blagoslavljal vas bo, celo — ne, *predvsem* — ko se boste soočale z največjimi izzivi. Kot je Kristus dejal ženski, ki se je skrivoma, ponižno in morda celo obotavljajoče in v zadregi prebila skozi množico, da bi se dotaknila Učenikovega plašča, bo tudi ženskam, ki skrbijo, se sprašujejo in včasih jočejo zaradi odgovornosti, ki jih imajo kot matere, dejal: »Bodi pogumna, hči, tvoja vera te je rešila.«¹² Rešila pa bo tudi vaše otroke.

Iz govora starešine Hollanda z generalne konference Cerkve aprila 1997 (gl. Conference Report, apr. 1997, str. 46–49 ali *Ensign*, maj 1997, str. 35–37)

OPOMBE

1. Gl. »Izraelov Rešitelj«, Hvalnice in otroške pesmi. Gl. tudi 3. Nefi 22:1.
2. Gl. *Doctrines of Salvation*, Joseph Fieding Smith, zbral Bruce R. McConkie, 3 knjige, 1954–1956, 2:76; Harold B. Lee, *Ye Are the Light of the World: Selected Sermons and Writings of President Harold B. Lee*, 1974, str. 292 in Gordon B. Hinckley, v Conference Report, apr. 1991, str. 94.
3. Tom Lowe, "Fatherlessness: The Central Social Problem of Our Time", Claremont Institute Home Page Editorial, jan. 1996.
4. 2. pismo Timoteju 1:5.
5. 2. pismo Timoteju 3:15.
6. Pridigar 3:1.
7. Zasebno pismo.
8. Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5. izdaja, 1939, str. 462.
9. 2. Nefi 2:25.
10. 2. Nefi 31:19.
11. 2. Nefi 31:20.
12. Evangelij po Mateju 9:22.

MATERAM V SIONU

predsednik Ezra Taft Benson
13. predsednik Cerkve

Matere v Sionu, vloge, ki vam jih dodelil Bog, so tako pomembne za vaše povzdignjenje in za odrešitev ter povzdignjenje vaše družine. Otrok mater potrebuje bolj kot vse, kar je moč kupiti. Preživljanje časa z otroki je največji dar.

Z ljubeznijo, ki jo v srcu čutim do mater v Sionu, bi rad predlagal deset določenih načinov, kako lahko matere učinkovito preživite čas s svojimi otroki.

Vedno jim bodite na voljo. Prvič, vzemite si čas, da otroke pričakate, ko pridejo iz šole ali ko tja odhajajo, ko gredo na zmenke in ko se vračajo domov, ko prijatelje povabijo domov. Bodite jim na voljo, ko so stari šest ali šestnajst let. V Knjigi pregovorov bere-

mo: »Razpuščen otrok dela sramoto svoji materi.« (29:15) Največji razlog za skrb v naši družbi so milijoni otrok, ki so brez nadzora zaposlenih staršev in se vsak dan vračajo v prazne hiše.

Bodite njihova prava prijateljica. Drugič, matere, vzemite si čas in bodite prava prijateljica svojim otrokom. Resnično jim prisluhnite. Pogovarjajte, smejte in šalite se z njimi, pojte, igrajte se in jočite z njimi, objemite jih in jih iskreno pohvalite. Da, z vsakim od otrok preživite dovolj časa in naj se vam ne mudi. Svojim otrokom bodite prava prijateljica.

Berite jim. Tretjič, matere, vzemite si čas in berite svojim otrokom. Svojim sinovom in hčeram berite že, ko so še dojenčki. Ne pozabite pesnikovih besed:

Tudi ta, ki velike zaklade ima,
košare draguljev in skrinje zlata,
bogatejši od mene ni nihče,

saj imel sem mater, ki brala mi je.
(Strickland Gillilan, »Mati, ki brala mi je«)

Če boste redno brali svojim otrokom, bodo vzljubili dobro literaturo in svete spise.

Molite z njimi. Četrtrič, vzemite si čas in molite z njimi. Družina naj pod očetovim vodstvom moli vsako jutro in vsak večer. Naj otroci čutijo vašo vero, ko nanje priključite blagoslove z nebes. Če nekoliko spremenim Jakobove besede: »Veliko moč ima goreča molitev pravične [matere].« (Jakobovo pismo 5:16) Naj vaši otroci molijo z družino in sami in se veselijo v pogovoru z Očetom v nebesih.

Prirajajte tedenske družinske večere. Petič, vzemite si čas za učinkovite tedenske družinske večere. Z možem kot predsedujočim vsak teden sodelujte v duhovnih in povzdigujočih družinskih večerih. Vaši otroci naj dejavno sodelujejo. Poučujte jih o pravih vrednotah. Naj družinski večeri postanejo vaš najboljši družinski običaj. Ne pozabite na čudovito obljubo, ki jo je predsednik Joseph F. Smith dal, ko so v Cerkvi predstavili družinske večere: »Če bodo sveti sledili temu nasvetu, obljubljam, da bodo blagoslovljeni. V domu bo več ljubezni in otroci bodo bolj poslušni staršem. V srcu Izraelovih mladih bo rasla vera in pridobili bodo moč za soočanje z zli vplivi in skušnjavami, ki jih oblegajo.« (V *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 knjig, zbral James R. Clark, 1965–1975, 4:339.) Ta čudovita obljuba velja tudi danes.

Skupaj obedujte. Šestič, čim pogosteje obedujte skupaj. To je izziv, ko otroci odrastejo in postanete še bolj zaposleni. Toda če se matere, očetje in otroci potrudijo, so obroki čas vedrih pogovorov o načrtih in dogodkih, ki so se pripetili čez dan in čas posebnih trenutkov, ko starši lahko učijo otroke.

Vsak dan berite svete spise. Sedmič, vsak dan si vzemite čas, da z družino berete svete spise. Zasebno preučevanje svetih spisov je pomembno, družinsko preučevanje svetih spisov pa je nujno potrebno. Če boste z družino brali Mormonovo knjigo, bo v vašem domu še posebej zavlada večja duhovnost. Tako starši kot otroci bodo prejeli moč za upiranje skušnjavi in stalno spremstvo Svetega Duha. Obljubljam vam, da bo Mormonova knjiga spremenila življenje vaše družine.

Sodelujte kot družina. Osmič, vzemite si čas, da sodelujete kot družina. Naj bodo družinski izleti, pikniki, zabave za rojstni dan in družinska potovanja dogodki, ki se jih bodo z veseljem spominjali. Kadar koli je mogoče, se kot družina udeležite dogodka, kjer sodeluje eden od družinskih članov, kot so šolske

igre, košarka, odbojka, nogomet, govori ali recitali. Skupaj se udeležujte cerkvenih sestankov in sedite skupaj. Matere, ki družinskim članom pomagajo, da skupaj molijo in se igrajo, bodo za večno blagoslovile življenje svojih otrok.

Poučujte jih. Devetič, matere, vzemite si čas in poučujte otroke. Vsak trenutek izkoristite za poučevanje. To lahko počnete kadar koli čez dan — med obroki, v običajnih okoliščinah ali ob posebnih priložnostih, ob postelji ob zaključku dneva ali med jutranjim sprehodom. Matere, ste najboljše učiteljice otrok. Te dragocene priložnosti ne poskušajte predati vrtcem in varuškam. Materina ljubezen in skrb, ki jo spremlja molitev za otroke, so najpomembnejši dejavniki poučevanja.

Otroke poučujte o evangelijskih načelih. Učite jih, da je vredno biti dober. Učite jih, da v grehu ne bodo varni. Učite jih, da bodo vzljubili evangelij Jezusa Kristusa in pridobili pričevanje o njegovi božanskosti.

Sinove in hčere učite skromnosti in spoštovanja do moških in žensk. Učite jih o spolni čistosti, primernih merilih sestajanja, tempeljski poroki, misijonarskem služenju in o tem, kako pomembno je, da sprejmemo in povečujemo cerkvene poklice.

Učite jih, da bodo vzljubili delo in cenili dobro izobrazbo.

Učite jih, kako pomembno je primerno razvedrilo, vključno z izborom filmov, videokaset, glasbe, knjig in revij. Z njimi se pogovorite o zlu pornografije in mamil in jih učite, kako dragoceno je čisto življenje.

Da, matere, doma, ob lastnem ognjišču, jih poučujte o evangeliju. To je najučinkovitejši poduk, ki ga bodo kdaj koli prejeli. To je Gospodov način poučevanja. Cerkev ne more poučevati, tako kot poučujete vi. Tudi šola ne, niti vrtec. Toda vi lahko in Gospod vas bo blagoslovil. Vaši otroci se bodo vedno spominjali vaših naukov in tudi ko se postarajo, ne bodo pozabili nanje. Imenovali vas bodo blagoslovljena. Zanje boste angelska mati.

Matere, za takšno nebeško, materinsko poučevanje je potreben čas — veliko časa. Da bi rešili in povzdignili svoje otroke, jih ne smete poučevati le občasno, ampak nenehno. To je vaš božanski poklic.

Resnično jih imejte rade. Desetič in zadnjič, matere, vzemite si čas in imejte rade svoje otroke. Materina neomejena ljubezen je podobna Kristusovi ljubezni.

Sledi čudovito posvetilo, ki ga je sin napisal svoji materi: »Ne spominjam se njenih pogledov na volitve, niti njenega družbenega ugleda, niti njenih pogledov na vzgojo otrok, dieto in evgeniko. Tega se

resnično ne spominjam. Glavno, česar se spomnim iz plodnega zaledja svoje mladosti, je, da me je imela rada. Rada je z mano ležala na travi, mi pripovedovala zgodbe ali pa z nami tekla in se skrivala. Vedno me je objemala in to mi je bilo všeč. Imela je sijoč obraz. Zdel se mi je kot Bog in vsi blagri, s katerimi ga opisujejo sveti. In pojejo o njem! Od vseh užitkov v mojem življenju se nič ne more primerjati z navdušenjem, ki sem ga čutil, ko sem ji zlezel v naročje in zaspal, medtem ko se je gugala v svojem gugalniku in mi pela. Ko pomislim na to, se sprašujem, ali se ženske danes s svojimi velikimi nadzori in načrti zavedajo, kako zelo lahko prizadenejo svoje otroke. Sprašujem se, ali se zavedajo, koliko otrokom pomenita njihova ljubezen in pozornost.«

Matere, tudi vaši najstniki potrebujejo ljubezen in pozornost. Zdi se, da matere in očetje svojo ljubezen lažje izrazijo in kažejo mlajšim in težje odraslim otrokom. Pomagajte si z molitvijo. Ni potrebno, da med vami pride do generacijskega razdora. In ključ je ljubezen. Naši mladi potrebujejo ljubezen in pozornost in ne popuščanje. Od očeta in matere potrebujejo sočutje in razumevanje, ne brezbržnosti. Potrebujejo njihov čas. Mati lahko s svojimi dobrotnimi nauki in ljubeznijo dobesedno reši najstniškega sina ali hčer pred zli vplivi sveta.

Iz govora predsednika Bensona z ognjišča za starše 22. februarja 1987.

POUČEVANJE OTROK Z ZGLEDOM IN NAPOTKI

12

ZAMISLI ZA UDEJANJANJE

Glede na svoje potrebe in okoliščine sledite enemu ali obema predlogoma.

- Razmislite o potrebah svojih otrok in vnukov, nečakinj, nečakov ali drugih otrok, ki jih poznate. Načrtujte, kako jih boste poučevali s svojimi dejanji in besedami.
- Preberite gradivo o poučevanju v družini, ki ga boste našli v priročniku *Teaching, No Greater Call*

(Poučevanje, ni večjega poklica) (36123), str. 12–143 in v Družinskem vodiču (31180), str. 4–10. Če ste poročeni, se o gradivu pogovorite z zakoncem.

BRALNA NALOGA

Preučite naslednje članke. Če ste poročeni, jih preberite skupaj z zakoncem in se pogovorite o vsebini.

STARŠEVSTVO — NAJVEČJI IZZIV NA SVETU

starešina James E. Faust
iz sbora dvanajstih apostolov

Starševstvo je božanski poklic

Čutim, da moram spregovoriti o témi ki sem se jo odločil poimenovati največji izziv na svetu. Povezana je s privilegijem in odgovornostjo, ki ju imamo, da smo dobri starši. O tem obstaja toliko mnenj kot je staršev, kljub temu pa nekateri trdijo, da poznajo vse odgovore. Sam prav gotovo nisem med njimi.

Čutim, da je med nami več izrednih fantov in deklet kot kdaj koli poprej za časa mojega življenja. Po tem lahko sklepamo, da večina teh dobrih mladih ljudi prihaja iz dobrih domov in ima predane in skrbne starše. Vendar celo najbolj skrbni starši čutijo, da so morda naredili nekaj napak. Spominjam se, da je mati nekoč, ko sem naredil nekaj nepremišljene-ga, vzkliknila: »Kje mi je spodletelo?«

Gospod je dal napotek: »Svoje otroke vzgajajte v luči in resnici.« (NaŽ 93:40) Mislim, da ni pomembnejših človeških prizadevanj.

Biti oče oziroma mati ni le velik izziv, temveč božanski poklic. To je prizadevanje, ki zahteva, da se mu v celoti posvetimo. Predsednik David O. McKay je izjavil, da je starševstvo »največja naloga, ki je bila zaupana ljudem« (*The Responsibility of Parents to Their Children*, izroček, n. d., str. 1).

Ustvarjanje uspešnega doma

Le malo življenjskih izzivov se lahko primerja z vzgojo otrok in le malo priložnosti nudi večjo radost. Na svetu prav gotovo ni pomembnejšega dela od tega, da otroke pripravimo, da bodo postali bogaboječi, srečni, častivredni in uspešni ljudje. Starše ne bo nič bolj osrečilo, kot če bodo otroci spoštovali njih in njihove nauke. To je slava starševstva. Janez je pričeval: »Nimam večjega veselja, kakor je to, da slišim, kako moji otroci živijo v resnici.« (3. Janezovo pismo 1:4) Menim, da je za poučevanje, vzgojo in usposabljanje otrok potrebno več inteligence, intuitivnega razumevanja, ponižnosti, moči, modrosti, duhovnosti, vztrajnosti in trdega dela kot pri katerem koli drugem delu. To še posebej velja v času spodkopavanja moralnih temeljev časti in spodobnosti. Da bi imeli uspešen dom, moramo poučevati o vrednotah in postaviti pravila, merila in dokončne meje. Mnoge družbe staršev ne podpirajo pri poučevanju in spoštovanju moralnih vrednot. Številne kulture izgubljajo vrednote in mnogi mladi ljudje, ki živijo v takšni družbi, postajajo moralno zagrenjeni.

Ob razpadanju družbe, izgubi moralne identitete in ob uničenju številnih družin nam največje upanje nudi večji poudarek in prizadevanja v poučevanju naslednjega rodu — naših otrok. Najprej moramo podkrepiti prvenstvene učitelje otrok. Med njimi so vodilni starši in drugi družinski člani, najboljše okolje za to pa je dom. Nekako se moramo bolj potruditi

ti, da okrepiamo svoj dom, da bo postal svetišče pred škodljivo in prodorno moralno sušo, ki nas obdaja. Sožitje, sreča, mir in ljubezen v domu lahko otrokom pomaga, da se notranje okrepijo in lažje soočijo z življenjskimi izzivi. Barbara Bush, žena predsednika [Združenih držav] Georga Busha, je pred nekaj meseci diplomantom Wellesley Collega dejala:

»Ne glede na obdobje ali čas se nekaj ne bo nikoli spremenilo: očetje in matere, če imate otroke, morajo biti na prvem mestu. Morate jim brati, jih objemati in jih imeti radi. Uspešnost vaše družine in naše družbe ni odvisna od dogajanj v Beli hiši, ampak od dogajanj v vašem domu.« (*Washington Post*, 2. junij 1990, str. 2)

Da bi bili dober oče ali mati, moramo kot starši mnogo svojih potreb in želja podrediti potrebam svojih otrok. Skrbni starši zaradi te žrtve razvijejo plemenit značaj in se naučijo udejanjiti nesebične resnice, ki jih je poučeval sam Odrešenik.

Zelo spoštujem samske starše, ki si zelo prizadevajo, se žrtvujejo in se v skoraj nemogočih razmerah trudijo obdržati družino skupaj. Zaradi njihovih junaških prizadevanj bi jih morali spoštovati in jim pomagati. Materine oziroma očetove naloge so veliko lažje, kjer sta doma dejavna oba starša. Otroci so pogosto izziv že, če pri vzgoji moč in modrost prispevata oba starša.

Kako pogosto molite kot družina?

Pred leti je predsednik Spencer W. Kimball v razgovoru s škofom Stanleyjem Smootom vprašal: »Kako pogosto molite kot družina?«

Škof Smoot je odgovoril: »Poskušamo moliti dvakrat na dan, vendar ponavadi molimo le enkrat.«

Predsednik Kimball je odgovoril: »Do sedaj je morda zadostovalo, da ste molili enkrat na dan. Toda v bodoče to ne bo dovolj, da bi rešili svojo družino.«

Dvomim, da bodo nenačrtovani in neredni družinski večeri dovolj, da bi sebe in otroke moralno dovolj okrepili. Če ne bomo dovolj pogosto preučevali svetih spisov, sebe in otrok morda ne bomo dovolj zaščitili pred moralnim razpadom okolja, v katerem bodo živeli. Kje drugje v svetu se bodo otroci poučili o čistosti, dobrotljivosti, poštenju in osnovni človeški dostojnosti, če ne doma? Te vrednote bomo seveda okrepili v cerkvi, toda poučevanje staršev je bolj stanovitno.

Starši morajo dajati zgled

Ko starši svoje otroke poskušajo učiti, naj se izogibajo nevarnostim, ne bi smeli reči: »Izkušeni smo in

modri in poznamo svet, zato se lahko bolj približamo robu prepada.« Otroci lahko zaradi hinavščine svojih staršev postanejo cinični in nezaupljivi do njihovih nauk. Na primer, ko starši gledajo filme, ki jih prepovedujejo otrokom, se njihova verodostojnost zmanjšuje. Če starši od otrok pričakujejo, da bodo poštene, morajo biti tudi sami poštene. Če starši od otrok pričakujejo, da bodo krepostni, morajo biti tudi sami krepostni. Če od svojih otrok pričakujete, da bodo spoštljivi, morate biti takšni tudi sami.

Otroke bi morali poučevati tudi o drugih vrednotah, kot so spoštovanje do drugih, začenši z otrokovimi lastnimi starši in družinskimi člani, spoštovanje do simbolov vere in tujih domoljubnih prepričanj, upoštevanje zakona in reda, spoštovanje tuje lastnine in spoštovanje polnomočja. Pavel nas opominja, naj se otroci učijo »spoštovati domačo družino« (1. pismo Timoteju 5:4).

Kaznovanje otrok

Eden največjih izzivov, s katerim se soočajo starši, je primerno kaznovanje otrok. Vzgoja otrok je zelo osebna stvar. Vsak otrok je drugačen in edinstven. Kar se obnese pri enem, se morda ne obnese pri drugem. Ne poznam nikogar, ki bi bil dovolj moder, da bi vedel, kdaj je v vzgoji prestrog ali preveč popustljiv, razen staršev samih, ki imajo svoje otroke najbolj radi. Starši do te presoje pridejo s pomočjo molitve. Prevladujoče in temeljno načelo je, da nas mora kaznovanje otrok spodbuditi ljubezen in ne kazen. Brigham Young je svetoval: »Če morate kdaj koga grajati, nikoli ne grajajte bolj, kot ste zmožni potolažiti.« (*Discourses of Brigham Young*, izbral John A. Widtsoe, 1954, str. 278) Vendar so napotki in kaznovanje zagotovo nepogrešljiv del vzgoje otrok. Če starši ne kaznujejo svojih otrok, jih bo družba kaznuje na način, ki staršem ne bo ugajal. Otroci brez kazni ne bodo spoštovali ne družinskih ne družbenih pravil.

Glavni namen kaznovanja je poučevanje poslušnosti. Predsednik David O. McKay je izjavil: »Starši, ki otroke ne učijo poslušnosti, naj si zapomnijo, da bo družba od otrok terjala in dosegla poslušnost, če je otroci ne bodo razvili že doma. Zato je bolje, da otroke doma prijazno, sočutno in razumevajoče naučimo poslušnosti, namesto da jih nepremišljeno prepustimo kruti in nesočutni kazni, ki jim jo bo vsilila družba, če se je ne bodo naučili doma.« (*The Responsibility of Parents to Their Children*, str. 3)

Poučevanje otrok o delu

Pomemben del poučevanja otrok o samoobvladovanju in odgovornosti je, da jih naučimo delati. Ko odraščamo, smo mnogi podobni možu, ki je dejal: »Rad delam, navdušujem se nad delom. Več ur ga lahko sede opazujem.« (Jerome Klapka Jerome, v *The International Dictionary of Thoughts*, zbrali John P. Bradley, Leo F. Daniels in Thomas C. Jones, 1969, str. 782) Naj še enkrat poudarim, da načelo dela najbolje poučujejo starši. Sam sem v delu začel uživati, ko sem delal skupaj z očetom, dedkom, strici in brati. Prepričan sem, da sem jim bil večkrat v napoto kot v pomoč, toda ostali so mi prijetni spomini in dragocene lekcije. Otroci se morajo naučiti odgovornosti in neodvisnosti. Ali si starši vzamejo čas in sami pokažejo in pojasnijo, da otroci, kot je učil Lehi, »delujejo sami in ne da se deluje nanje«? (2. Nefi 2:26)

Luther Burbank, eden najboljših strokovnjakov za hortikulturo na svetu, je dejal: »Če bi se rastlinam posvečali toliko kot svojim otrokom, bi sedaj živeli v goščavi plevela.« (V *Elbert Hubbard's Scrap Book*, 1923, str. 227.)

Posebni izzivi staršev

Otroci imajo prav tako pravico do moralne svobodne volje, s katero vsi dobimo priložnost za napredek, rast in razvoj. Svobodna volja otrokom prav tako omogoča, da se odločijo za sebičnost, potratnost, razbrzdanost in samouničenje. Otroci svobodno voljo tako pogosto izražajo predvsem, ko so še mlajši.

Vestni, ljubeči in skrbni starši, ki so po svojih najboljših močeh živeli po načelih pravičnosti, naj bodo potolaženi in naj se zavedajo, da so kljub nekaterim dejanjem svojih otrok še vedno dobri starši. Otroci so sami odgovorni, da prisluhnejo, da so poslušni in da se učijo. Starši ne morejo vedno odgovarjati za slabo vedenje svojih otrok, saj ne morejo zagotoviti, da se bodo otroci lepo vedli. Nekateri otroci bi bili izziv še za starše s Salomonovo modrostjo in Jobovo potrpežljivostjo.

Starši, ki so premožni ali preveč popustljivi, se pogosto soočajo s posebnim izzivom. Nekateri otroci v takšnih okoliščinah starše izsiljujejo z neposlušnostjo pravilom, ki so jih določili starši, dokler le-ti ne popustijo njihovim zahtevam. Starešina Neal A. Maxwell je dejal: »Tisti, ki naredijo preveč za svoje otroke, bodo hitro ugotovili, da s svojimi otroki ne morejo nič narediti. Za mnoge otroke je dobrota njihovih staršev skoraj pogubna.« (V *Conference Report*, apr. 1975, str. 150 ali *Ensign*, maj 1975, str. 101.) Zdi se, da nam je v naravi, da v celoti ne cenimo materialnih stvari, ki si jih nismo sami prislužili.

Ironično dejstvo je, da nekatere starše skrbi, ali bodo njihovi otroci priljubljeni med vrstniki, hkrati pa je te iste starše strah, da bi njihovi otroci počeli to, kar delajo njihovi vrstniki.

Otrokom pomagajte ponotranjiti vrednote

Na splošno so otroci, ki se odločijo in se vzdržijo mamil, alkohola in spolnosti, posvojili in ponotranjili močne vrednote, po katerih so doma živeli njihovi starši. Ko se soočijo s težkimi odločitvami, bodo najverjetneje sledili naukom svojih staršev in ne zglodu vrstnikov ali izkrivljenim predstavam v sredstvih obveščanja, ki povečujejo pitje alkohola, prepovedane spolne odnose, nezvestobo in druge oblike nemoralnosti. So kakor dva tisoč Helamanovih mladih bojevnikov, ki »so jih matere učile, da jih bo Bog, če ne bodo dvomili, rešil« (Alma 56:47). »In ponovili so mi besede svojih mater, rekoč: Ne dvomimo, da so naše matere to vedele.« (Alma 56:48)

Zdi se, da trdno verovanje v Boga pripomore pri utrjevanju naukov in vrednot staršev v življenju otrok. Ko se to verovanje vtisne v njihovo dušo, se notranje okrepijo. Kateri so najpomembnejši nauki, ki bi jih morali starši poučevati? V svetih spisih bremo, da bi morali starši svoje otroke poučevati »o veri v Kristusa, Sina živega Boga, o krstu in o daru Svetega Duha« in o »nauku kesanja«. (NaZ 68:25) Te resnice moramo poučevati doma. Ne moremo jih poučevati v javnih šolah, ne morejo jih gojiti vlada ali družba. Seveda nam je v pomoč Cerkev s svojimi programi, toda najučinkoviteje poučujemo doma.

Tisoč niti ljubezni

Ni potrebno, da so trenutki, ko starši poučujemo, dramatični ali silni. O tem se poučimo od velikega Učenika. Charles Henry Parkhurst je dejal:

»Izpopolnjena lepota Kristusovega življenja je le lepota majhnih neopaznih lepih dejanj — pogovor z žensko ob vodnjaku, [...] poučevanje mladega vladarja o prikitem častihlepju, ki ga je oviralo na poti do nebeškega kraljestva, [...] poučevanje skupinice privržencev o molitvi, [...] skrb za ogenj in priprava ribe, da bi njegove učence zjutraj, potem ko bi se po nočnem ribolovu premraženi, utrujeni in malodušni vrnili na obalo, čakal zajtrk. Vse to nam pritajeno pričuje o pravi vrednosti in značaju Kristusovih interesov, ki so bili tako izraziti, osredotočeni, posvečeni majhnemu in zatopljeni v navidez nepomembno.« (”Kindness and Love”, v *Leaves of Gold*, 1938, str. 177)

Tako je tudi s starševstvom. Majhne stvari so velike stvari, ki jih s tisočimi nitmi ljubezni, vere,

samoobvladovanja žrtvovanja, potrpežljivosti in dela izvezemo v družinsko tapiserijo.

Otroci zaveze

Staršem v cerkvi bodo morda v pomoč velike duhovne obljube. Otroci, ki so za večno pečateni k staršem, prejmejo božanske obljube, ki so jih prejeli pogumni predniki, ki so plemenito spolnjevali svoje zaveze. Bog se bo spominjal zavez, ki so se jih spominjali starši. Otroci lahko kot otroci zaveze postanejo koristniki in dediči teh velikih zavez in obljub

(gl. Orson F. Whitney, v Conference Report, apr. 1929, str. 110–11).

Naj Bog blagoslovi prizadevne, požrtvovalne in častivredne starše tega sveta. Naj še posebej spoštuje zaveze, ki jih spolnjujejo zvesti starši med našimi člani, in bdi nad otroki zaveze.

Iz govora starešine Fausta z generalne konference Cerkve oktobra 1990 (gl. Conference Report, okt. 1990, str. 39–43 ali *Ensign*, nov. 1990, str. 32–35).

MIZA, KI JO OBDAJA LJUBEZEN

starešina LeGrand R. Curtis
od sedemdeseterih

O pomembnosti doma je bilo napisanega že veliko. Starešina Marion G. Romney nam je povedal, da »je glavni razlog za pogubno stanje, v katerem se nahaja družba, nestabilnost družine«¹. Vemo, da imajo nekateri velik, lepo in celo razkošno opremljen dom. Spet drugi imajo majhen, skromen in pomanjkljivo opremljen dom. Toda naša priljubljena hvalnica nas opominja, da je vsak »dom lahko košček nebes na Zemlji, če v nas preveva ljubezen«².

Eden pomembnejših kosov pohištva, ki se nahaja v večini domov, je kuhinjska miza. Lahko je majhna, velika ali pa le majhen pult, na katerega le stežka spravimo vso hrano in pribor. V glavnem služi kot prostor, kjer se vsi družinski člani nahranijo.

Ob tej posebni priložnosti vas želim opozoriti na globlji, pomembnejši namen kuhinjske mize, kjer lahko prejmemo več kot le telesno hrano.

Za mizo se pogovarjamo o evangeliju

V družini so ponavadi dva ali trije člani različne starosti, ki bi se morali večkrat zbrati — ne le da bi jedli, ampak da bi skupaj molili, se pogovarjali, si prisluhnili, se učili in skupaj rasli. Predsednik Gordon B. Hinckley je dobro povedal:

»Moja prošnja — in želim si, da bi jo lahko lepše izrazil — je prošnja, naj rešimo otroke. Preveč otrok živi z bolečino in v strahu, samoti in obupu. Otroci potrebujejo svetlobo. Potrebujejo srečo. Potrebujejo ljubezen in nego. Potrebujejo prijaznost, spodbudo in nežnost. Ne glede na materialno vrednost hiše lahko v vsakem domu vlada ljubeče vzdušje, ki bo vzdušje odrešitve.«³

Na večino družinskih članov vpliva mnogo posvetnih sil zunaj doma, nanje pa prav tako močno vplivajo radio, televizija, videokasete in mnogo drugih stvari, ki jih prinesemo v dom.

Predstavljajte si družino, ki se zbere za mizo, morda kuhinjsko mizo. Pogovarjajo se o evangeliju, o zakramentnem sestanku, sporočilih, zadnji izdaji *Ensigna* ali *New Ere*, o šoli in o vsem, kar je povezano z njo, o generalni konferenci, lekcijah v Nedeljski šoli, poslušajo dobro glasbo in se pogovarjajo o Jezusu Kristusu in njegovih naukih. Lahko bi še našteval. Ne le starši, ampak vsi člani naj se prepričajo, da imajo vsi prisotni dovolj priložnosti za sodelovanje.

Za mizo molimo kot družina

Pomislite, kako lahko družina, ki skupaj poklekne okoli mize (brez televizije) in moli, prosi za pomoč, se nebeškemu Očetu zahvali za blagoslove, družinske člane vseh starosti pouči, kako pomemben je ljubeči Oče v nebesih. Če kot družina molimo z majhnimi otroci, bodo le-ti nekoč tudi sami molili s svojo družino.

Starešina Thomas S. Monson je dobro povedal:

»Gospod nam je naročil, naj molimo kot družina, ko je dejal: ›V družini vselej molite k Očetu v mojem imenu, da bodo vaše žene in otroci blagoslovljeni.‹ (3. Nefi 18:21)

Predstavljajmo si tipično družino svetih iz poslednjih dni, ki moli h Gospodu. Oče, mati in vsi otroci klečijo s sklonjeno glavo in zaprtimi očmi. V domu zavлада duh ljubezni, sloge in miru. Menite, da bo očetu težko upoštevati molitev svojega dragega sina, ki Boga prosi, naj oče naredi to, kar je prav in naj bo poslušen Gospodovim napotkom? Mar ne bo najstniška hči, ki sliši svojo mater prositi Gospoda, naj

bo njena hči navdihnjena pri izboru partnerja in naj se pripravi za tempeljsko poroko, upoštevala te ponižne prošnje svoje matere, ki jo ima tako rada? Mar ne vidimo, kako sinovi v družini, za katere oče, mati in otroci molijo, da bi živeli vredno, da bi ob pravem času prejeli poklic za služenje cerkvenega misijona kot Gospodovi ambasadorji, rastejo v mlade može, ki si silno želijo služiti kot misijonarji?«⁴

Kot so že mnogi dejali: »Kako bi lahko starše in otroke vsak dan poslali v svet, ne da bi jih prej zbrali in skupaj govorili z Gospodom?« Modri starši bodo pregledali svoj urnik in načrtovali, da bodo vsaj enkrat na dan zbrali družinske člane in prejeli blagoslove molitve. Mladi člani se prav kmalu naučijo izmenjevati pri molitvi in se poučijo o dragocenih vrednotah, ki jih najdemo v družinski molitvi.

Naj vaš dom postane srečen

Že večkrat sem dejal, da bi »dom moral biti srečen, ker si vsi prizadevajo, da bi bil takšen. Pravijo, da si srečo ustvarimo sami. Prizadevati bi si morali, da naš dom postane srečen in prijeten za nas in naše otroke. Srečen dom se osredotoča na evangelijske nauke. To je mogoče le, ko se za to neprestano in skrbno trudijo vsi družinski člani.«⁵

Zaposlen najstnik v dokaj veliki družini se je pritoževal nad tem, koliko časa so namenili družinski molitvi. Ko je naslednjega dne mati molila, najstnika namenoma ni omenila v molitvi. Po molitvi je najstnik dejal: »Mati, nisi me omenila v molitvi!« Ljubeča mati je pojasnila, da se je le odzvala na njegovo pritožbo. Zaposleni najstnik je potožil: »Ne pozabi me omeniti.«

Za mizo preučujemo svete spise

Predstavljajte si družinske člane, ki sedijo za mizo z odprtimi svetimi spisi in se pogovarjajo o mnogih resnicah in lekcijah. To je resnično miza, ki jo obdaja ljubezen!

Učitelji so mnenja, da morajo otroci več brati zunaj šole. Otroke blagoslovimo, če z njimi vsak dan beremo svete spise — za kuhinjsko mizo.

Da bi se za kuhinjsko mizo zbrala vsa družina, bo morda potrebno veliko prilagajanja in skrbnega načrtovanja, toda kaj bi lahko bilo pomembnejše za složnost in duhovno rast družine, za vezi, ki se bodo spletle med družinskimi člani, ko se bodo pogovarjali, prisluhnili drug drugemu in se odzvali v krogu lju-

bezni? Naš največji uspeh je, če vedno znova poskušamo.

Okrepite družinske vezi

V svetu je veliko sil, ki poskušajo omalovaževati družino in dom. Modri starši si bodo prizadevali okrepiti družinske vezi, povečati duhovnost v domu in se osredotočiti na Jezusa Kristusa in tempelj. Predsednik Howard W. Hunter je dejal:

»Molim, da bi bili v medsebojnih odnosih bolj prijazni, uslužni, ponižni, potrpežljivi in dopuščajoci. [...]

Člane Cerkve v istem duhu vabim, naj Gospodov tempelj zanje postane simbol njihovega članstva in nebeški kraj, kjer sklenemo najsvetejše zaveze. Močno si želim, da bi bil vsak član Cerkve vreden odhoda templja.«⁶

Napotek, ki ga je dal predsednik Hunter, lahko znatno udejanjimo s tem, kar se zgodi za kuhinjsko mizo.

Doma bi se morali poučiti o tem, kako naj ravnamo z drugimi. Goethe je dobro povedal: »Če z nekom ravnate, kakršen je, bo takšen tudi ostal, če pa z njim ravnate, kakršen bi lahko postal, bo postal, kakršen bi moral postati.«⁷

Dom naj postane kraj vdanosti

Starešina Boyd K. Packer je dejal: »Če v dom prinesemo nekatere nebeške stvari, zagotovimo, da bodo družinski člani dejavni v cerkvi. Za to je seveda najbolj pripraven družinski večer — sestanek, ki ga priredimo doma in prilagodimo vsakršnim potrebam. Tudi družinski sestanek je cerkveni sestanek, prav kakor tisti, ki se jih udeležimo v kapeli.«

Ta nasvet prav tako sovпада z izjavo starešine Deana L. Larsena: »Naše cerkvene stavbe niso edini kraj, kjer lahko častimo. Tudi naš dom naj bo kraj vdanosti. Dobro bi bilo, če bi se lahko vsak dan »domov vrnili v cerkev«. Nikjer drugje ne bi smel Gospodov Duh biti bolj dobrodošel in bolj dosegljiv kot v našem lastnem domu.«⁹

Ko se trudimo vse to doseči v svojem domu, bi si morali zapomniti pomembno izjavo predsednika Harolda B. Leeja: »Ne pozabite, da najpomembnejše Gospodovo delo opravljamo doma.«¹⁰

Moja prošnja danes je, da bi vsi pazljivo pogledali svoj dom in kuhinjsko mizo ter se vedno trudili v dom privedi nebesa in priti k Jezusu Kristusu.

Iz govora starešine Curtisa z generalne konference Cerkve aprila 1995 (gl. Conference Report, apr. 1995, str. 109–11 ali *Ensign*, maj 1995, str. 82–83).

1. "Scriptures As They Relate to Family Stability", *Ensign*, feb. 1972, str. 57.
2. "Home Can Be a Heaven on Earth", *Hymns*, št. 298.
3. V Conference Report, okt. 1994, str. 74–75 ali *Ensign*, nov. 1994, str. 54.
4. *Pathways to Perfection*, 1973, str. 26–27.
5. V Conference Report, okt. 1990, str. 13 ali *Ensign*, nov. 1990, str. 12.
6. V »President Howard W. Hunter: Fourteenth President of the Church", *Ensign*, julij 1994, str. 4–5
7. V Emerson Roy West, *Vital Quotations*, 1968, str. 171.
8. "Begin Where You Are — At Home", *Ensign*, feb. 1972, str. 71.
9. V Conference Report, okt. 1989, str. 78 ali *Ensign*, nov. 1989, str. 63.
10. *Strengthening the Home*, zgibanka, 1973, str. 7.

POUČEVANJE OTROK O EVANGELIJSKIH NAČELIH

13

1. DEL

ZAMISLI ZA UDEJANJANJE

Glede na svoje potrebe in okoliščine sledite enemu ali obema predlogoma.

- Preberite odlomek iz Nauka in zavez 68:25–28. Med branjem bodite pozorni na načela in uredbe, za katere je Gospod zapovedal, da o njih poučujete otroke. Načrtujte nekaj stvari, ki jih lahko naredite, da bi o teh načelih in uredbah poučevali svoje otroke, vnuke, nečake ali druge otroke.
- Med branjem naslednjega članka starešine Roberta D. Halesa izberite enega ali dva predloga, na katera se boste osredotočili. Ko boste dobili priložnosti za to, se osredotočite še na druge predloge iz članka.

BRALNA NALOGA

Preučite naslednji članek. Če ste poročeni, ga preberite skupaj z zakoncem in se pogovorite o vsebini.

NAŠA SVETA DOLŽNOST, DA KREPIMO DRUŽINO

starešina Robert D. Hales
iz sбора dvanajstih apostolov

Duh okrepi družino

Starši, otroci, sorodniki, voditelji, učitelji in člani Cerkve imamo sveto dolžnost, da krepimo družino.

Sveti spisi jasno učijo, kako pomembno je, da duhovno krepimo družine. Oče Adam in mati Eva sta svoje sinove in hčere poučevala o evangeliju. Gospod je sprejel Abelova darovanja, saj ga je Abel imel rad. Kaj pa je »Satana ljubil bolj kot Boga« in je zagrešil resne grehe. Adam in Eva »sta žalovala pred Gospodom zaradi Kajna in njegovih bratov«, vendar jih nikoli nista nehala učiti o evangeliju (gl. Mojzes 5:12, 18, 20, 27; 6:1, 58).

Razumeti moramo, da imajo naši otroci različne darove in talente. Zdi se, da je nekaterim, kakor Ablu, dar vere prirojen. Drugi se borijo z vsako odločitvijo, ki jo morajo sprejeti. Če naši otroci begajo in se borijo, kot starši ne smemo nikoli omahovati ali izgubiti vere v Gospoda.

Alma mlajši se je potem, ko ga je »mučil spomin na [njegove] grehe«, spomnil, da ga je oče poučeval o prihodu »Jezusa Kristusa, Božjega Sina, ki bo odkupil grehe sveta« (Alma 36:17). Očetove besede so ga privedle do spreobrnitve. Podobno se bodo tudi naši otroci spominjali naših nauk in našega pričevanja.

2000 pogumnih bojevnikov v Helamanovi vojski je pričevalo, da so jih njihove pravične matere z veliko močjo poučevale evangelijska načela (gl. Alma 56:47–48).

Enoš je v času velike duhovne zmede dejal: »Besede, katere sem bil očeta pogosto slišal govoriti o večnem življenju, [...] so mi globoko potonile v srce.« (Enoš 1:3)

V Nauku in zavezah Gospod pravi, naj starši svoje otroke učijo »o nauku kesanja, veri v Kristusa, Sina živega Boga, o krstu in o daru Svetega Duha s polaganjem rok, ko dopolnijo osem let...«

In otroke naj prav tako učijo moliti in pokončno hoditi pred Gospodom« (NaZ 68:25, 28).

S poučevanjem evangelija krepimo družino

Ko otroke z napotki in zgledom poučujemo evangelij, družino duhovno okrepimo.

Živi preroki so jasno govorili glede naše svete dolžnosti, da duhovno krepimo svojo družino. Leta 1995 sta prvo predsedstvo in svet dvanajstih apostolov izdala razglas svetu, da je »družina poglavitni del v Stvarnikovem načrtu za večno usodo njegovih otrok. [...] Mož in žena imata svečano odgovornost, da ljubita ter skrbita drug za drugega in za svoje otroke. [...] Starši imajo sveto dolžnost, da svoje otroke vzgajajo v ljubezni in pravičnosti, da poskrbijo za njihove telesne in duhovne potrebe, da jih učijo medsebojne ljubezni in služenja, izpolnjevanja

Božjih zapovedi.« (»Družina: Razglas svetu«, *Ensign*, nov. 1995, str. 102)

Prvo predsedstvo je februarja letos vse starše pozvalo, »naj si po svojih najboljših močeh prizadevajo poučevati in vzgajati svoje otroke v evangelijskih načelih, zaradi katerih bodo ostali blizu Cerkve. Dom je osnova za pravično življenje in nobena druga ustanova ga ne more nadomestiti ali izpolniti njegovega namena pri izpolnjevanju odgovornosti, ki jo je za dom določil Bog.«

Prvo predsedstvo je februarja izdalo pismo, v katerem je učilo, da lahko starši s poučevanjem in vzgojo otrok v evangelijski družini zaščitijo pred uničujočimi vplivi. Staršem in otrokom so prav tako svetovali, »naj največjo prednost posvečajo družinski molitvi, družinskim večerom, preučevanju evangelija, naukom in koristnim družinskim aktivnostim. Najsi bodo drugi opravki in aktivnosti še tako pomembni, ne smejo izriniti dolžnosti, ki nam jih je zaupal Bog in jih lahko primerno izpolnjujejo le starši in družine.« (Pismo prvega predsedstva, 11. feb. 1999; navedeno v *Cerkvenih novicah*, 27. feb. 1999, str. 3.)

Z Gospodovo pomočjo in s pomočjo njegovega nauka lahko družina razume in premaga vse škodljive vplive, s katerimi se sooča. Če sledimo nasvetu prerokov, lahko okrepimo družino ne glede na potrebe družinskih članov.

Družino okrepimo tako, da v dom povabimo Gospodovega Duha. Cilj naše družine je, da ostanejo na ravni in ozki poti.

Zamisli za krepitev družine

Družino doma okrepimo na nešteto načinov. Naj povem nekaj zamisli, ki vam bodo v pomoč pri odkrivanju področij, na katerih bi morali okrepiti družino. Ker se zavedam, da je vsaka družina in vsak družinski član edinstven, vam jih nudim v duhu spodbude.

Dom naj bo varen kraj

- Vaš dom naj postane varen kraj, kjer vsak družinski član čuti ljubezen in pripadnost družini. Zavedajte se, da ima vsak otrok različne darove in sposobnosti ter da kot tak potrebuje posebno ljubezen in skrb.
- Ne pozabite: »Mil odgovor pomirja togoto.« (Knjiga pregovorov 15:1) Ko sva se z drago pečatila v Templju v Salt Laku, nama je starešina Harold B. Lee modro svetoval: »Ko v jezi povzdignete glas, Duh zapusti vaš dom.« Nikoli ne smemo v jezi zakleniti vrat našega doma ali svojega srca

pred svojimi otroki. Naši otroci morajo, kot izgubljeni sin, vedeti, da se lahko nadejajo naše ljubezni in nasveta, ko spoznajo svojo zмотo.

- Preživite nekaj časa sami z vsakim od svojih otrok. Dovolite jim, da sami izberejo aktivnost in temo pogovora. Odstranite vse, kar bi vas pri tem oviralo.

Otroke učite moliti, brati svete spise in poslušati dostojno glasbo

- Otroke spodbujajte k razvijanju samostojnih verskih navad, kot so samostojno preučevanje svetih spisov, molitev in post z določenim namenom. Njihovo duhovno rast ocenjujte po njihovem vedenju, načinu izražanja in odnosu do drugih.
- Vsak dan molite z njimi.
- Skupaj berite svete spise. Spominjam, kako sta nam mati in oče kot otrokom brala svete spise, mi pa smo sedeli na tleh in poslušali. Včasih sta nas vprašala: »Kaj vam pomeni ta odlomek?« ali »Kaj občutite ob tem?« Prisluhnila sta nam, mi pa smo jima odgovorili s svojimi besedami.
- Berite besede živih prerokov in druge navdihujoče članke v cerkvenih revijah za otroke, mlade in odrasle.
- Svoj dom lahko napolnimo z dostojno glasbo, če skupaj pojemo hvalnice in otroške pesmi.

Prirajajte družinske večere in družinske posvete

- Vsak teden prirajajte družinske večere. Kot starše nas je včasih strah poučevati otroke ali jim pričevati. Tudi sam sem kriv tega. Otroci potrebujejo to, da jim govorimo o svojih duhovnih občutkih, jih poučujemo in jim pričujemo.
- Na družinskih posvetih se pogovarjajte o družinskih načrtih in težavah. Najbolj učinkovite družinske posvete boste opravili v pogovorih s posameznimi družinskimi člani. Otrokom dajte vedeti, da so njihove zamisli pomembne. Prisluhnite jim in se učite od njih.

Oznanjajte evangelij, podpirajte cerkvene voditelje in sodelujte kot družina

- Misijonarje povabite, naj v vašem domu poučujejo manj dejavne člane ali nečlane.
- Pokažite, da izkazujejo podporo cerkvenim voditeljem in jih podpirate.
- Ko je to mogoče, skupaj jejte in se pogovarjajte med obroki.
- Skupaj delajte kot družina, čeprav bi sami morda hitreje in lažje opravili delo. Med delom se pogo-

varjajte s sinovi in hčerami. Z očetom sva to počela vsako soboto.

Otroke učite, naj bodo dobri prijatelji in naj se pripravijo na prihodnost

- Otrokom pomagajte, da bodo sklepali dobra prijateljstva in njihove prijatelje toplo sprejmite v svojem domu. Spoznajte starše prijateljev svojih otrok.
- Otroke z zgledom učite, kako naj upravljajo s časom in sredstvi. Pomagajte jim, naj se naučijo neodvisnosti in pomembnosti priprav za prihodnost.

Otroke seznanite z njihovo dediščino in družinskimi običaji

- Otroke poučite o zgodovini prednikov in o lastni družinski zgodovini.
- Ustvarite družinske običaje. Skupaj načrtujte in se odpravite na počitnice. Pri tem upoštevajte potrebe, talente in sposobnosti otrok. Pomagajte jim, da si bodo ustvarili srečne spomine, razvijali talente in si okrepili občutke samozavesti.

Poučujte jih, kako pomembno je, da so poslušni zapovedim in da opravijo uredbe

- Z napotki in zgledom jih poučujte o moralnih vrlinah in obvezi do poslušnosti zapovedim.
- Po krstu me je mati poklicala na stran in me vprašala: »Kaj čutiš?« Po svojih najboljših zmožnostih sem ji opisal toplino, mir, tolažbo in veselje, ki sem ga čutil. Mati je pojasnila, da sem čutil dar, ki sem ga takrat prejel, dar Svetega Duha. Dejala mi je, da ga bom vedno imel, če ga bom vreden. Tega poučnega trenutka nisem nikoli pozabil.

Otroke poučujte, kako pomembno je, da se krstijo, sprejmejo potrditev, prejmejo dar Svetega Duha, vzamejo zakrament, spoštujejo duhovništvo in sklenejo ter spolnjujejo tempeljske zaveze. Morajo vedeti, kako pomembno je, da živijo vredni tempeljske dovolilnice in se pripravijo na tempeljsko zakonsko zvezo.

- Če se z zakoncem in otroki še niste pečatili v templju, si z družino prizadevajte, da bi prejeli tempeljske blagoslove. Zastavite si družinske cilje.
- Bratje, bodite vredni duhovništva, ki ga imate, in ga uporabljajte za blagoslov svoje družine...

Bodite pozorni na aktivnosti v skupnosti, šoli in cerkvi

Na voljo imate vire zunaj doma. Če jih boste modro uporabljali, boste okrepili družino.

- Otroke spodbujajte k služenju v Cerkvi in skupnosti.

- Z učitelji, trenerji, svetovalci in cerkvenimi voditelji vaših otrok se pogovorite o tem, kaj vas skrbi in o tem, kaj potrebujejo vaši otroci.
- Seznanite se s tem, kaj vaši otroci delajo v prostem času. Usmerjajte jih pri izboru filmov, televizijskih programov in videokaset. Če so na svetovnem spletu, se seznanite, kaj delajo. Pomagajte jim, da bodo vedeli, kako pomembno je zdravo razvedrilo.
- Spodbujajte jih h koristnim šolskim dejavnostim. Seznanite se z otrokovo učno snovjo. Pomagajte jim pri domači nalogi. Pomagajte jim, da se bodo zavedali, kako pomembna je izobrazba in priprava na zaposlitev in neodvisnost.
- Mladenke: Ko dopolnite osemnajst let, se udeležite sestankov Društva za pomoč. Morda boste nekatere od vas nerade opravile ta prehod. Morda vas je strah, da ne boste sodile v Društvo. Moje mlade sestre, to ni res. V Društvu za pomoč boste veliko pridobile. Društvo za pomoč vas lahko vse življenje blagoslovlja.
- Mladenci: Spoštujte Aronovo duhovništvo. To je pripravljalo duhovništvo, ki vas bo pripravilo na Melkizedekovo duhovništvo. Ko boste posvečeni v Melkizedekovo duhovništvo, postanite dejavni v zboru starešin. Zaradi bratstva, napotkov, ki jih boste prejeli v zboru in priložnosti za služenje boste vse življenje blagoslovljeni, blagoslovljena pa bo tudi vaša družina.

Sledite Gospodovemu zgledu ljubezni

Vsaka družina se lahko okrepi na nešteto načinov, če v domu vlada Gospodov Duh in če učimo po njegovem zgledu.

- Delujte v skladu z vero in se ne odzivajte na osnovi svojih strahov. Ko najstniki začnejo preizkušati družinske vrednote, morajo starši pri zadostitvi potreb posameznih družinskih članov iskati Gospodovo vodstvo. Izkazovati jim morajo še več ljubezni, jih še bolj podpirati in jih ponovno poučiti, kako naj se odločajo. Strah vzbujajoče je otrokom dopuščati, da se učijo iz lastnih napak, vendar pa so bolj pripravljeni izbrati Gospodovo pot in družinske vrednote, če si tega sami želijo, kot pa če jim jih poskušajo drugi vsiliti. Gospodov način ljubezni in odobravanja je boljši od Satanovega načina prisile in nasilja, zlasti pri vzgoji najstnikov.
- Ne pozabite besed preroka Josepha Smitha: »Ljudi od greha nič ne odvrne učinkoviteje kot to, da jih povedemo za roko in ljubeče bdimo nad njimi. O, kako me prevzame, ko mi ljudje izkazujejo prijaznost in ljubezen, medtem ko nasprotno postopa-

nje vzbudi osornost in potre človeški um.«
(*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, izbral Joseph Fielding Smith, 1976, str. 240)

Otroci, ki zatavajo, se bodo vrnil

- Ko po vsem, kar lahko naredimo, nekateri otroci zaidejo s poti pravičnosti, nas tolažijo besede Orsona F. Whitneyja: »Čeprav nekatere ovce zaidejo, nad njimi bdi Pastir, in prej ali slej bodo čutili, da jih v čredo vabijo roke božanske previdnosti. Vrnili se bodo, najsi v tem življenju ali v življenju, ki sledi. V skladu s pravico bodo plačali svoj dolg, trpeli bodo za svoje grehe, morda bo njihova pot trnova, toda če jih nazadnje, kot izgubljenega sina, vodi v srce in dom odpustljive matere ali očeta, boleča izkušnja ne bo zaman. Molite za svoje nepremišljene in neposlušne otroke, oklenite se jih z vero. Še naprej upajte in zaupajte, dokler ne vidite Božje odrešitve.« (Navedek Josepha Smitha v Conference Report, apr. 1929, str. 110.)

Pomagajo vam lahko tudi samski odrasli in sorodniki

- Kaj pa če ste samski ali niste bili blagoslovljeni z otroki? Ali tudi za vas velja nasvet o družinah? Da. To je nekaj, o čemer se moramo vsi poučiti v zemeljskem življenju. Samski odrasli člani lahko pogosto na poseben način okrepijo družino, postanejo neverjeten vir pomoči, odobravanja in ljubezni za svojo družino in druge družine.
- Tudi mnogi odrasli sorodniki lahko pomagajo pri vzgoji otrok. Stari starši, tete in strici, bratje in sestre, nečaki in nečakinje, sestrične, bratranci in drugi družinski člani lahko zelo vplivajo na družino. Želel bi se zahvaliti svojim sorodnikom, ki so me vodili s svojim zgledom in pričevanjem. Včasih sorodniki lahko rečejo nekaj, česar starši ne morejo, ne da bi zanetili prepira. Neko mlado dekle je po iskrenem pogovoru z materjo dejalo: »Bilo bi grozno, če bi morala tebi in očetu povedati, da sem naredila napako. Toda še slabše bi bilo,

če bi morala povedati teti Susan. Ne bi je mogla razočarati.«

Polnih družin ni

Ker vemo, da je namen tega življenja, da se učimo in razvijemo vero, bi morali razumeti, da bomo v vsem izkusili nasprotja. Žena mi je med družinskim posvetom dejala: »Ko misliš, da ima nekdo popolno družino, jih morda še ne poznaš dovolj dobro.«

Uredite dom in družino

Bratje in sestre, kot starši bodimo poslušni opominu in celo graji, ki jo je Gospod leta 1833 namenil Josephu Smithu in cerkvenim voditeljem: »Uredite [svojo] hišo.« (NaZ 93:43) »Zapovedal sem vam, da otroke vzgajate v luči in resnici.« (NaZ 93:40) »Uredite svojo družino in poskrbite, da bodo marljivejši in skrbnejši doma in da bodo vedno molili, ali pa jih bom odstranil z njihovega mesta.« (NaZ 93:50)

Preroki so v današnjem času na podoben način posvarili starše, naj uredijo svojo družino. Upam, da bomo blagoslovljeni z navdihom in ljubeznijo, da se bomo v svoji družini soočili z nasprotovanjem z vero. Potem bomo vedeli, da se bomo s preizkušnjami le približali h Gospodu in drug k drugemu. Prisluhnimo prerokovemu glasu in uredimo svoj dom (gl. NaZ 93:41–49). Družino okrepimo, ko se približamo Gospodu. Vsakega družinskega člana okrepimo, ko se medsebojno spodbujamo, krepimo, ko se imamo radi in skrbimo drug za drugega. »Povzdigni me in jaz bom povzdignil tebe in skupaj se bova dvignila.« (Kvekerski pregovor)

Upam, da bomo sprejeli in ohranili Gospodovega Duha v svojem domu, da bomo okrepili svojo družino. Molim, da bi vsak član naše družine ostal na »tesni in ozki poti, ki vodi v večno življenje« (2. Nefi 31:18).

Iz govora starešine Halesa z generalne konference Cerkve aprila 1999 (gl. Conference Report, apr. 1999, str. 39–44 ali *Ensign*, maj 1999, str. 32–34).

POUČEVANJE OTROK O EVANGELIJSKIH NAČELIH

14

2. DEL

ZAMISLI ZA UDEJANJANJE

Glede na svoje potrebe in okoliščine sledite enemu, dvema ali vsem predlogom.

- Kot družina načrtujte nalogo, s katero boste skupaj služili.
- Skupaj z enim od svojih otrok, vnukom, nečakom ali drugim otrokom v družini opravite gospodinjsko oz. hišno opravilo. Med delom se pogovarjajte z otrokom. Izkoristite učne priložnosti, ne da bi grajali otrokova prizadevanja.
- Preberite naslednja poglavja v knjižici *Za moč mladih* (34285 177): »Sredstva obveščanja: filmi, televizija, radio, videokasete, knjige in revije« (str. 17–19), »Glasba in ples« (str. 20–21) in »Spolna čistost« (str. 26–27). Potem ko preberete gradivo, se odločite, od katerih delov bi otroci največ pridobili, in jih preberite skupaj z njimi.

BRALNA NALOGA

Preučite naslednji članek. Če ste poročeni, ga preberite skupaj z zakoncem in se pogovorite o vsebini.

POUČUJTE OTROKE

predsednik Boyd K. Packer
vršilec dolžnosti predsednika zbora dvanajstih apostolov

Število zbranih v tej dvorani in na drugih mestih je dokaz neutešljive žeje po resnici, ki je značilna za člane Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni.

Ko sem molil o tem, katera téma bi vam največ pomenila, sem se spomnil, da imam čez tri tedne 75. rojstni dan in bom stopil v *višja srednja leta*, kakor jih sam rad imenujem.

Več kot 50 let sem poučeval. To, kar sem se naučil, vam bo gotovo v pomoč.

Tega sem se naučil iz izkušenj. Življenje nas bo poučilo o nekaterih stvareh, za katere nismo prepričani, da jih želimo vedeti. Te lekcije so običajno najbolj dragocene.

Na poti v *višja srednja leta* pa sem se naučil še nečesa. Predstavljajte si pogovor med zdravnikom in bolnikom:

Zdravnik: »Kako vam lahko pomagam? V čem je težava?«

Bolnik: »Moj spomin, zdravnik. Nekaj sem prebral, vendar se ne spominjam kaj. Ne spominjam se, zakaj sem prišel v sobo. Ne spominjam se, kje puščam stvari.

Zdravnik: »No, povejte, kako dolgo se vam to dogaja?«

Bolnik: »Kaj se mi dogaja?«

No, če se vam to zdi smešno, potem ste mlajši od 60 let ali pa se smejite sebi.

Poučevanje otrok, ko so še mlajši

Ko se postarate, se ne morete učiti, si zapomniti ali študirati tako, kot ste se, ko ste bili mlajši. Je zato prerok Alma svetoval: »V mladosti se uči modrosti; da, v mladosti se nauči spolnjevati Božje zapovedi.«¹

Vedno težje si zapomnim odlomke iz svetih spisov in kitice iz poezije. Ko sem bil še mlad, sem si stvar zapomnil že, če sem jo enkrat ali dvakrat ponovil. Če sem nekaj večkrat ponovil ali še posebej če sem si zapisal, se mi je to trajno vtisnilo v spomin.

Mladost je čas, ko se z lahkoto učimo. Zato so učitelji otrok in mladih že od samega začetka v središču pozornosti voditeljev Cerkve.

Ključnega pomena je, da otroke in mlade učimo evangelij in življenjske lekcije.

Gospod največjo odgovornost odmerja staršem in jih svari:

»Če imajo starši otroke v Sionu [...] in jih ne učijo, da bi razumeli nauk kesanja, vere v Kristusa, Sina živega Boga, krsta in daru Svetega Duha s polaganjem rok, ko so stari osem let, je greh nad glavo staršev.«²

Osnovni cilj Cerkve je, da uči mlade: najprej doma, nato v cerkvi.

Kopičenje znanja

Drugo, kar sem se naučil, je povezano z nauki, ki smo se jih naučili v otroštvu. Znanje, ki ga imajo otroci, morda več leta čaka, da na dan privre ob pravem trenutku, ko ga potrebujejo.

Naj ponazorim. Zelo me skrbi, da so nekateri člani nagnjeni k temu, da ne upoštevajo škofovih nasvetov oziroma postanejo preveč odvisni od njih, kar je druga skrajnost.

Odločil sem se, da na generalni konferenci govorim o škofu.

Med pripravami sem molil in se spomnil pogovora izpred petdesetih let. Pogovor mi je odlično služil kot učni pripomoček. Pogovor navajam prav kakor sem ga navedel na generalni konferenci:

»Pred leti sem služil v velikem svetu v okolišju skupaj z Emeryjem Wightom. Emery je deset let služil kot škof kmetijskega oddelka Harper. Njegova žena Lucille je postala naša predsednica Društva za pomoč.

Lucille mi je povedala, da se je nekega pomladanskega dne na njenem pragu pojavil sosed in vprašal, ali lahko govori z Emeryjem. Povedala mu je, da orje na polju. Sosed je nato začel zaskrbljeno pripovedovati. Istega jutra je šel mimo polja in opazil Emeryjeve konje z vprego, ki so stali v na pol zoranem polju, jermeni pa so viseli na plugu. Emeryja ni bilo nikjer. Soseda sprva to ni skrbelo, dokler se ni vrnil na polje in videl, da se konji niso premaknili. Preplezal je ograjo in se približal konjem. Emeryja ni bilo nikjer. Pohitel je k njegovi hiši, da bi o tem povprašal Lucille.

Lucille je mirno odgovorila: »Oh, naj te ne skrbi. Verjetno je kdo v težavah in je prišel po škofa.«

Prizor s konjsko vprego, ki več ur čaka na polju, simbolizira predanost škofov v Cerkvi in svetovalcev, ki jim stojijo ob strani. Vsak škof in svetovalac v prenesenem pomenu zapusti svojo konjsko vprego na napol zoranem polju, ko kdo potrebuje pomoč.«

Te prisprodebe še nikoli nisem uporabil v govoru. Nikoli nisem pomislil na to.

Preden bi jo uporabil v govoru na konferenci, sem si jo hotel dobro zapomniti, zato sem poklical hči Emeryja Wighta. Pristala je, da se z mano sreča v njihovi stari hiši in mi pokaže polje, kjer je takrat oral njen oče.

Tja me je nekega nedeljskega jutra odpeljal eden od mojih sinov. Posnel je veliko slik.

Bilo je čudovito pomladansko jutro. Polje je bilo pravkar zorano, prav kakor mnogo let pred tem. Galebi so se hranili na sveže zorani zemlji.

Tega dne in pogovora se zelo dobro spominjam. Potrjuje resničnost odlomka iz svetih spisov, ki sem se ga po naključju na pamet naučil že v mladosti:

»Niti ne skrbite, kaj boste rekli, ampak v mislih neprestano cenite besede življenja in v tisti uri boste prejeli del, ki bo dodeljen vsakomur.«⁴

Sledi obljuba tistim, ki cenijo znanje:

»Kdor sprejme vas, tam bom tudi jaz, kajti hodil bom pred vami. Bom na vaši desnici in na vaši levici in v srcu boste imeli mojega Duha in obdajali vas bodo angeli, da vas podprejo.«⁵

To je bila dobra lekcija, vendar to še ni vse.

Ko sem bil še mlad, sem slikal in izdeloval lesoreze. Bil sem samouk. Ko so moji otroci odraščali, sem jih poučeval o tem, kar sem se o življenju, o lesorezu in slikanju naučil, ko sem bil še mlad fant.

Ko so otroci odrasli, mi je izdelovanje lesorezov predstavljalo sprostitev. Izrezoval sem ptice in za to porabil več ur. Ko so me drugi vprašali: »Koliko ur si porabil za ta lesorez?« sem jim odgovoril: »Ne vem. Ko bi vedel, bi nehal.«

Ko sem v teh dolgih urah razmišljal o čudesih stvarjenja, sem bil deležen velikega navdiha. Ko sem izdeloval lesoreze, sem izdeloval govore.

Izrezovanje me je pomirjalo. Ko sem nemiren in nejevoljen, mi žena včasih reče: »Morda bi bilo bolje, da začneš nov lesorez.«

Verjetno bi vam lahko ob vsakem lesorezu povedal, kateri govor predstavlja, če bi le izostril svoj spomin *pozni*h srednjih let. Spoznal sem, da sem v tistih tihih trenutkih lahko opravljal kar dvoje hkrati.

Sad poučevanja

Ne morem več izdelovati lesorezov. Takšno delo je preveč natančno zame, saj imam visoko dioptrijo, moji prsti pa so rahlo otrdeli zaradi otroške paralize. Poleg tega pa zaradi vedno večjega pritiska, ki ga čutim v svojem poklicu, ne morem hkrati izdelovati lesorezov in pripravljati govorov.

Ne morem več izdelovati lesorezov, z otroki pa je drugače. Učila sva jih, ko so bili še mladi.

Nikoli nisem pozabil prizora konjske vprege na polju. Razmišljal sem, da bi morda lahko naslikal škofove konje z jermeni na plugu.

Omahoval sem, ker že devet let nisem slikal. Pomoč sta mi ponudila prijatelja z nenavadnim ta-

lentom in navdihom. Ker v juliju nisem načrtoval potovanj, sem lahko začel.

Prijatelja sta me temeljito poučila in v veliki meri sta del slike. Še bolj pa sta mi pomagala sinova. Eden od njiju je fotografiral polje. Ko izdelujem lesoreze, slike ali pišem govore, poskušam prizore vedno natančno prikazati.

To je že druga lekcija. Moji otroci so mi pomagali z znanjem, ki so ga pridobili v mladosti.

Drugi sin se je odločil, da bo izdelal bronast kip škofovih konj, ki bi spremljal sliko. Več plodnih ur smo si medsebojno pomagali.

Iz hleva je vzel staro jermenje, ki je tam nedotaknjeno viselo že več kot 50 let. Z njega je obrisal prah in ga prinesel domov. Del jermenja je nadel zelo potrpežljivemu konju, ki je mirno stal, medtem ko je sin izdelal natančne risbe.

Njegov sosed je zbral nekaj starih plugov. Med njimi je bil plug primerne starosti. Tudi tega je narisal.

Tako se nama je povrnilo to, kar sva jima dala v mladosti. Kakor najini drugi otroci sta tudi sinova izpopolnila to, kar sva jih naučila v mladosti. In če smo na Zemlji dovolj dolgo, ponovno žanjemo zaradi svojih vnukov in morda žanjemo še tretjič.

Prebujanje talentov

Ponovno sem se naučil še nečesa. Nekoč sem naslikal sliko, ki so jo navdihnile misli, ki sem jih slišal kot otrok. Naslikal sem Willard Peaks. Starejši ljudje so te vrhove imenovali *Predsedstvo*. Ti trije vrhovi, ki so mogočno stali v ozadju neba, so simbolizirali voditelje Cerkve.

To je bilo pred devetimi leti. Sin me je odpeljal v Willard v Utahu in fotografiral vrhove. Vrnila sva se, ko so bile sence in kontrasti izrazitejši.

Po teh letih sem moral prebuditi pritajeno. Sprva je bilo težko. Večkrat sem grozil, da bom nehal. Eden od prijateljev mi je dejal: »Kar odnehaj. Na dnu je še vedno dovolj prostora.«

Nisem odnehal, preprosto zato ker mi žena ni dovolila. Sedaj sem vesel, da nisem odnehal. Morda bom sedaj, ko sem spet začel, še kaj naslikal — kdo ve.

Verjetno je oživljanje slikarskih sposobnosti podobno oživljanju dejavnosti nedejavnega člana, ki se po mnogih letih odloči, da se vrne v Cerkev. Sprva je težko, saj mora ponovno doživeti pritajene, a nikoli izgubljene občutke. Pomaga mu lahko prijatelj ali dva.

Za učenje je pomemben še en dejavnik — učenje iz vsakdanjih življenjskih izkušenj.

Kmalu bom končal sliko *Škofova konjska vprega*. Sinov kip je v livarni, kjer ga bodo vlili v bron.

Sicer pa je sinov kip veliko boljši kot moja slika. Tako je tudi prav. Njegovi mladi prsti in um se odzivajo hitreje od mojih.

Ko se pomaknemo v *višja srednja leta*, spoznamo, da stare kosti niso tako prožne in da stari udi niso tako urni. Ko se približujete sedemdesetim, si težko zavežete čevlje. Takrat se tla zdijo precej nižje, kot so bila nekoč.

Takrat ponovno prejmemo nauk: »V mladosti se uči modrosti; da, v mladosti se nauči spolnjevati Božje zapovedi.«⁶

»Božja slava je inteligenca ali z drugimi besedami: luč in resnica.«⁷

»Toda zapovedal sem vam, da svoje otroke vzgajate v luči in resnici.«⁸

Otroci veliki dar Svetega Duha prejmejo že, ko dopolnijo osem let.

»Tolažnik pa, Sveti Duh, ki ga bo Oče poslal v mojem imenu, on vas bo učil vsega in spomnil vsega, kar sem vam povedal.«⁹

Bodite pozorni na besedi *učiti* in *spomniti*.

Poučevanje otrok je nagrada že sama po sebi. Mar še niste spoznali, da se s poučevanjem naučite več, kot se vaši otroci, ki jih poučujete?

Črpanje moči iz duhovnih spominov

Obstaja razlika med pridobivanjem posvetnega in duhovnega znanja. Študentje to spoznajo na preizkusih znanja. Težko se spomnimo nečesa, česar se nismo naučili.

To velja za posvetno znanje, toda v duhovnem smislu lahko črpamo iz spominov, ki segajo daleč pred rojstvo. Postanemo lahko dovetnejši za to, česar nismo razumeli, ko smo bili mlajši.

Pesnik Wordsworth je vedel nekaj o predzemeljskem svetu, ko je zapisal:

*Naše rojstvo je spanec in pozaba le,
a naša duša, ki z nami vzhaja,
nastala je drugje,
od daleč sem prihaja.
Z nami spomin ostaja,
da nekoč prišli iz daljnega smo kraja,
prebrodili smo oblake slave,
zdoma, od Boga, z višave.¹⁰*

Teh verzov sem se spomnil z ur angleščine, ko sem še hodil na fakulteto.

Najpomembnejših lekcij se naučimo ob povsem običajnih življenjskih dogodkih.

Nekateri čakajo na globoke duhovne izkušnje, s katerimi bi potrdili svoje pričevanje. Ne gre tako. Zagotovilo naše istovetnosti Božjih otrok so tihe spodbude in vtisi o povsem običajnih stvareh. Ko si prizadevamo, da bi videli znamenja in gledamo »mi-mo cilja«¹¹ po čudovitih dogodkih, živimo daleč pod svojimi privilegiji.

Smo Božji otroci, kajti z njim smo živeli v predzemeljskem življenju. Občasno se ta zavesa razpre in takrat spoznamo, kdo smo in kje je naše mesto v večnem načrtu. Najsi temu pravite spomin ali duhovni navdih, to je eno od pričevanj, da evangelij Jezusa Kristusa govori resnico. Takšna razodetja prejmemo, ko poučujemo.

Nekoč sem slišal, kako je predsednik Marion G. Romney (1897–1988) dejal: »Vedno vem, ko govorim pod vplivom Svetega Duha, ker se iz izrečenega vedno nekaj naučim.«

Gospod je starešinam dejal:

»Nisem vas poslal, da bi vas učili, ampak da človeške otroke učite tega, kar sem vam položil v roke z močjo Duha.

Nauke prejemajte z višav. Posvetite se in obdarjeni boste z močjo, da boste dajali, kakor sem govoril.«¹²

Tudi ko misijonarji ne spreobrnejo veliko ljudi, se lahko skupaj s Cerkvijo duhovno okrepijo, saj se učijo, ko poučujejo.

Predsednik zbora diakonov naj predseduje svētu in poučuje svoje diakone.¹³ Predsednik zbora starešin naj člane svojega zbora poučuje v skladu z zavezami.¹⁴

Pavel je Timoteju dejal: »Kar si slišal od mene pred mnogimi pričami, izroči zanesljivim ljudem, takim, ki bodo zmožni tudi druge poučiti.«¹⁵

Z enajstimi besedami je pojasnil, kako je poučevanje nagrada sama po sebi:

Če torej poučuješ druge, kako to, da ne poučiš sam sebe? Kako to, da oznanjaš: »Ne kradi,« pa kradeš?

Da praviš »Ne prešuštvuj«, pa prešuštvuješ?«¹⁶

Voljan učenec

Pred dnevi sem, kot mnogokrat poprej, prejel pisno opravičilo. Ne vem, kdo ga je poslal. V pismu je pojasnil, kako mi je zameril nek govor, ki sem ga imel pred leti. V njem sem pozival k odpuščanju.

Sem zelo odpuščajoč. Ko govorim o odpuščanju in ko odpuščam, sem le zastopnik.

V svetih spisih je veliko zapisov o tem, kako »težko« so Izraelci in Nefijci sprejeli nauke prerokov in apostolov. Lahko se je upirati naukom in zameriti učitelju. To je že od samega začetka breme prerokov in apostolov.

Eden od blagrov uči:

»Blagor vsem, kadar vas bodo zaradi mene zasramovali, preganjali in vse hudo o vas lažnivo govorili.

Veselite in radujte se, kajti vaše plačilo v nebesih je veliko. Tako so namreč preganjali že preroke, ki so bili pred vami.«¹⁸

Ponavadi v teh pisnih opravičilih piše: »Nisem razumel, zakaj ste čutili potrebo po tem, da ste me navdali z občutki neugodja in krivde.« Potem pa so v gnevu prišli do spoznanja, navdiha, razumevanja vzrokov in posledic. Nazadnje spoznajo in razumejo, zakaj je evangelij takšen, kot je.

Naj omenim le eno od mnogih tem. Sestra morda končno spozna, zakaj poudarjamo, da je pomembno, da matere ostanejo doma z otroki. Razume, da se nobeno služenje ne more primerjati z vzvišenim oplemenitjenjem, ki izhaja iz nesebičnega materinstva. Ni pa se ji potrebno odreči niti intelektualnemu niti družbenemu oplemenitjenju. Ob primernem času ju vključi v svoje dejavnost, saj spremljata večno vrlino, ki izhaja iz vzgoje otrok.

Nobeno poučevanje se ne more primerjati z materinim poučevanjem otrok, nobeno delo se duhovno bolj ne obrestuje in nobeno delo ni bolj vredno povzdignjenja. Mati morda čuti, da ni dovolj poučena o svetih spisih, ker je preveč zaposlena s poučevanjem otrok. Ne bo prejela manjše nagrade.

Predsednik Grant Bangerter se je s predsednikom Josephom Fieldingom Smithom, ki je bil na obisku v njegovem misijonu v Braziliji, pogovarjal o naukih. Sestra Bangerter je prisluhnila, nato pa dejala:

»Predsednik Smith, vzgajala sem otroke in nisem imela časa, da bi postala takšen učenjak, kot je moj mož. Ali bom v nebeškem kraljestvu z Grantom?«

Predsednik Smith je za trenutek pomislil, nato pa dejal: »No, mogoče, če mu boste spekli torto.«

Mož se bo le težko primerjal z duhovnim oplemenitjenjem, ki ga njegova žena naravno pridobi s poučevanjem otrok. In če razume evangelij, potem ve, da brez nje ne bo deležen povzdignjenja.¹⁹ Njegovo največje upanje je, da kot pozoren in odgovoren partner vodi poučevanje svojih otrok.

Blagoslovi, ki jih prejmejo učitelji

Razmislite o tej obljubi:

»Marljivo poučujte in deležni boste moje milosti, da boste [kot učitelj, mati, oče] popolneje poučeni v teoriji, načelu, nauku, evangelijski postavi, v vsem, kar se nanaša na Božje kraljestvo, kar morate razumeti [kot matere in očetje].«²⁰

Ste opazili, da je obljuba namenjena učiteljem in ne učencem.

»Marljivo poučujte in [vsi, ki poučujete svoje otroke, otroke v Osnovni, Nedeljski šoli, Mladenkah, Mladeničih, v Duhovništvu ali Društvu za pomoč], boste deležni moje milosti«, da bi poznali:

»To, kar je v nebesih, na Zemlji in v Zemlji; to, kar je bilo, kar je in kar se bo kmalu zgodilo: to, kar je doma in kar je v tujini; vojne in nemire med narodi ter sodbe, ki so v deželi; in znanje o deželah in kraljestvih —

da bi bili [vi, ki poučujete], pripravljene v vsem, ko vas ponovno pošljem, da povelečujete poklic, ki sem vam ga dodelil, in poslanstvo, za katerega sem vas pooblastil.«²¹

Pavel je mlademu Timoteju prerokoval, »da bodo v poslednjih dneh nastopili hudi časi«²². Dejal je: Hudobni ljudje in sleparji pa bodo prišli v vedno večje zlo, varali bodo in bodo varani.«²³

Toda kljub temu smo lahko varni. Varnosti bomo deležni, če bomo poučevali otroke:

»Vzgajaj otroka primerno njegovi poti, tudi ko se postara, ne bo krenil z nje.«²⁴

Pavel je Timoteju svetoval:

»Ostani pri tem, česar si se naučil in v veri sprejel, ker veš, od koga si se naučil.

Že od otroštva poznaš Sveto pismo in to ti more po veri v Kristusa Jezusa dati modrosti, ki pelje v rešitev.«²⁵

To je Cerkev Jezusa Kristusa. To je njegova Cerkev. On je naš vzornik in Odkupitelj. Zapovedano nam je, naj bomo »kakor je on«²⁶.

Učil je otroke. V Jeruzalemu je svojim učencem zapovedal: »Pustite otroke in ne branite jim priti k meni, kajti takšnih je Božje kraljestvo.«²⁷

Iz zapisa o Odrešenikovem delovanju med Nefijci lahko v njegovo dušo vidimo globlje kot kjerkoli drugje v svetih spisih:

»In zgodilo se je, da je zapovedal, naj pripeljejo majhne otroke.

Torej so pripeljali majhne otroke in jih posedli okrog njega na tla in Jezus je stopil mednje; in množica se je umikala, dokler niso k njemu pripeljali vseh. [...]

[...] Zajokal je in množica je temu pričevala in drugega za drugim je vzel majhne otroke in jih blagoslovil in molil zanje k Očetu.

In ko je bil to storil, je ponovno zajokal; in spregovoril je množici in jim dejal: Poglejte svoje male!

In ko so pogledali, da bi videli, so se ozrli proti nebesom in videli, kako so se nebesa razprla in videli so angele, ki so se spuščali z nebes, kakor bi bilo sredi ognja; in spustili so se in obdali te male in obdajali jih je ogenj; in angeli so jih poučevali.

In množica je videla in slišala in pričevala; in vedo, da je njihovo pričevanje zanesljivo, kajti vsi od njih so videli in slišali.«²⁸

Vem, da zapis izpričuje resnico. O njem pričujem in blagoslavljam vse vas, ki v njegovem imenu poučujete njegove otroke.

Iz govora starešine Packerja z duhovnega sestanka med tednom izobraževanja na Univerzi Brigham Younga 17. avgusta 1999 (gl. *Ensign*, feb. 2000, str. 10–17).

OPOMBE

1. Alma 37:35.
2. Nauk in zaveze 68:25.
3. "The Bishop and His Counselors", *Ensign*, maj 1999, 57.
4. Nauk in zaveze 84:85.
5. Nauk in zaveze 84:88.
6. Alma 37:35.
7. Nauk in zaveze 93:36.
8. Nauk in zaveze 93:40.
9. Evangelij po Janezu 14:26; poševni tisk dodan.
10. "Ode: Intimations of Immortality", 5. kitica
11. Jakob 4:14.
12. Nauk in zaveze 43:15–16.
13. Gl. Nauk in zaveze 107:85.
14. Gl. Nauk in zaveze 107:89.
15. 2. pismo Timoteju 2:2.
16. Pismo Rimljanom 2:21–22; poševni tisk dodan.
17. Gl. Evangelij Janezu 6:60; 1. Nefi 16:2; 2; 2. Nefi 9:40; Helaman 14:10.
18. Evangelij po Mateju 5:11–12; gl. tudi Evangelij po Luku 21:12; Evangelij po Janezu 15:20; 3. Nefi 12:12.
19. Gl. Nauk in zaveze 131:1–4, 132:19–21.
20. Nauk in zaveze 88:78; poševni tisk dodan.
21. Nauk in zaveze 88:79–80.
22. 2. pismo Timoteju 3:1.
23. 2. pismo Timoteju 3:13.
24. Pregovori 22:6.
25. 2. pismo Timoteju 3:14–15; poševni tisk dodan.
26. 1. Janezovo pismo 3:7.
27. Evangelij po Mateju 19:14.
28. 3. Nefi 17:11–12, 21–25.

ZAMISLI ZA UDEJANJANJE

Glede na svoje potrebe in okoliščine sledite enemu ali obema predlogoma.

- Starešina M. Russell Ballard v naslednji bralni nalogi navaja štiri predloge, ki nam bodo v pomoč pri »gradnji trdnjave vere v svojem domu in pri spodbujanju mladih k čistosti, brezmadežnosti in vrednemu življenju, kar jih bo privedlo v tempelj. Preberite njegove predloge in načrtujte, kako jih boste upoštevali v svojem domu.
- Razmislite o morebitnih odločitvah, s katerimi se vsak od vaših otrok sooča v šoli, doma in drugje. Razmislite, kako jim boste pomagali pri sprejemanju pravičnih odločitev.

BRALNA NALOGA

Preučite naslednji članek. Če ste poročeni, ga preberite skupaj z zakoncem in se pogovorite o vsebini.

KOT NEUGASLJIVI PLAMEN

starešina M. Russell Ballard
iz zbora dvanajstih apostolov

Radost tempeljske poroke

Občasno imam priložnost, da v templju službujem, ko se vredni mladi pari poročijo in pečatijo v Gospodovi hiši. To je vedno poseben čas za družino in prijatelje. Ob takšnih trenutkih nastopijo občutki zemeljske sreče in večne radosti, ki se kažejo v solznih očeh mater, ki so z vsem srcem molile za ta dan. Vidimo jih v očeh očetov, ki prvič po dolgem času ne razmišljajo o tem, kako bi plačali račune. Vidimo pa jih predvsem v očeh vrle neveste in ženi, ki sta zvesta evangelijskim naukom in sta se odvrnila od posvetnih skušnjav. Deležna sta posebnih in nespornih občutkov, ki jih občutijo tisti, ki ostanejo čisti in brezmadežni.

Moralna merila so dokončna

Preveč mladih podleže pritiskom sveta, ki je prežet z zli sporočili in nemoralnim vedéjem. Lucifer bi je hud boj z dušami mladih in starih in število žrtev narašča. Merila sveta se spreminjajo kot pesek puščavskih sipin. To, kar je bilo včasih nezaslišano in nesprejemljivo, je sedaj povsem običajno. Svetovni nazori so se tako dramatično spremenili, da ostali tiste, ki se odločijo, da bodo sledili tradicionalnim merilom, štejejo za čudne in od njih pričakujejo, da bodo upravičili svojo željo po poslušnosti Božjim zapovedim.

Toda nekaj je gotovo: zapovedi se niso spremenile. V to nikar ne dvomite. Prav je še vedno prav. Narobe je še vedno narobe, ne glede na to, kako častno ali politično pravilno izgleda. Verjamemo v nemadeževanost pred zakonsko zvezo in popolno zvestobo po poroki. To merilo je absolutno merilo resnice. Ni podrejeno javnemu mnenju niti ni odvisno od položaja ali okoliščin. Ni potrebno, da razpravljamo o njem ali katerih drugih merilih.

Doma zgradimo trdnjavo vere

Starši, voditelji in učitelji morajo našim mladim pomagati, da se naučijo razumeti, ljubiti in ceniti evangelijska merila ter po njih živeti. Starši in mladi se morajo skupaj braniti pred pretkanim in zlonamerinim nasprotnikom. Prizadevati si moramo živeti po evangelijski prav tako predano, učinkovito in odločno, kakor si on prizadeva uničiti evangelij — in nas.

Pred nami je velik izziv. Ogrožene so duše tistih, ki jih imamo radi. Naj vam dam štiri predloge, ki nam bodo v pomoč pri gradnji trdnjave vere v svojem domu in pri spodbujanju mladih k čistosti, brezmadežnosti in vrednemu življenju, ki jih bo privedlo v tempelj.

Otroke poučujte o evangeliju

Prvič, poučevanje evangelija. Najpomembnejši podatek, ki nam spremeni življenje, je spoznanje, da smo resnično otroci Boga, našega večnega Očeta. Ne le, da je to pravilno z vidika nauka, pomembno je tudi za našo duhovnost. Odrešenik je v silni priproš-

nji molitvi dejal: »Večno življenje pa je v tem, da spoznavajo tebe, edinega resničnega Boga, in njega, ki si ga poslal, Jezusa Kristusa.« (Evangelij po Janezu 17:3) Poznati nebeškega Očeta in razumeti naš odnos z njim kot z našim Očetom in Bogom pomeni najti smisel v tem življenju in upanje v življenje, ki sledi. Naši družinski člani morajo vedeti, da je resničen, da smo resnično njegovi sinovi in hčere in dediči vsega, kar ima, sedaj in večno. Če bodo družinski člani to zagotovo vedeli, ne bodo iskali peklenskega razvedrila in bodo gledali k Bogu in živeli (gl. Numeri 21:8).

Živite v skladu z zavezo in ne v skladu s tem, kar je prikladno

V srce si moramo vcepiti mogočno pričevanje o evangeliju Jezusa Kristusa, kakršnega so imeli naši pionirski predniki. Spomnite se, ko je septembra leta 1846 padel Nauvoo in so sveti postavili skromne tabore in živeli v neznosnih razmerah. Ko je novica dosegla Winter Quarters, je Brigham Young nemudoma sklical brate. Ko jim je pojasnil položaj in jih opomnil na zavezo, ki so jo sklenili v templju v Nauvooju, da ne bodo nikogar, ki bo želel priti, ne glede na to, kako reven bo, pustili za seboj, jim je dal naslednji neverjetni izziv:

»Sedaj je čas za delo. *Naj ogenj zaveze*, ki ste jo sklenili v Gospodovi hiši, *gori v vašem srcu kot neugasljivi plamen*.« (To the High Council at Council Point, 27. sept.; poševni tisk dodan) Kljub obupnim razmeram v taboru Winter Quarters se je v nekaj dneh veliko vozov odpravilo na vzhod na pomoč svetim v taborih ob reki Mississippi.

Pogosto slišimo o trpljenju in žrtvah, ki so jih utrpeli sveti. Sprašujemo se: Kako jim je uspelo? Od kod so črpali moč? Odgovor deloma najdemo v izjavi predsednika Younga. Zgodnji sveti iz poslednjih dni so z Bogom sklenili zaveze, ki so kot neugasljiv plamen gorele v njihovem srcu.

Včasih nas premami, da bi živeli v skladu s tem, kar je prikladno in ne v skladu z zavezo. Življenje po evangelijskih merilih, zagovarjanje resnice in pričevanje o obnovi ni vedno prikladno. Ponavadi ni prikladno, da z drugimi govorimo o evangeliju. Nikoli ni prikladno, da sprejmemo cerkveni poklic, še posebej takšnega, ki je izziv za naše sposobnosti. Priložnosti za pomembno služenje drugim, k čemur smo se zavezali, redko dobimo ob primernem času. Vendar pa v prikladnem življenju ne bomo pridobili duhovne moči. Moč pridobimo, ko spolnujemo svoje zaveze. Ko pogledamo življenje teh zgodnjih svetih, vidimo, da so bile njihove zaveze prvenstvena gonilna sila v njihovem življenju. Njihov zgled in pričevanje sta bila dovolj močna, da so vplivali na vse naslednje rodove njihovih otrok.

Otroke poučujte o moralnosti

Otroci v dobi odraščanja potrebujejo neposredne in jasne napotke o tem, kaj je primerno in kaj ni. Starši morajo otroke učiti, naj se izogibajo pornografskim fotografijam ali zgodbam. Otroci morajo od staršev slišati, da je vsakršna pornografija hudičevo orodje in če se kdo spogleduje z njo, ga lahko zasvoji, naredi nedovzetnega in celo uniči njegovega duha. Učiti jih morajo, naj ne uporabljajo vulgarnih izrazov in ne skrunijo Gospodovega imena. Nikoli ne bi smeli ponavljati nespodobnih šal. Družinske člane učite, naj ne poslušajo glasbe, ki slavi poltenost. Jasno jih poučite o spolnosti in evangelijskih naukih glede čistosti. Te podatke naj doma na primeren način posredujejo starši. Vsi družinski člani morajo poznati pravila in se duhovno okrepiti, da bi jih lahko spolnjevali. In ko naredijo napako, morajo razumeti in sprejeti čudežno odkupno daritev Gospoda Jezusa Kristusa, da bi s popolnim in včasih težkim postopkom kesanja pridobili odpuščanje in nadaljnje upanje za prihodnost. Kot posamezniki in družine si ne smemo nikoli prenehati prizadevati za večno življenje.

Na žalost pa je vse preveč staršev v današnjem svetu opustilo odgovornost poučevanja otrok o teh vrednotah in drugih cerkvenih naukih, ker verjamejo, da bodo to naredili drugi: vrstniki, šola, cerkveni voditelji in učitelji ali celo sredstva obveščanja. Naši otroci se vsak dan učijo, svoj um in srce polnijo z izkušnjami in pogledi, ki močno vplivajo na sistem njihovih osebnih vrednot.

Drug drugega okrepite pred zlom

Bratje in sestre, drug drugega moramo poučevati in v srce vcepiti globljo vero, da bi se v svetu rastočega zla okrepili s pogumom za izpolnjevanje zapovedi. Morali bi se globoko spreobrniti h Kristusovemu evangeliju, da bi ogenj zaveze v našem srcu gorel kot neugasljivi plamen. In s takšno vero bomo naredili to, kar je potrebno, da ostanemo zvesti in vredni.

Z otroki se odkrito pogovarjajte

Drugič, sporazumevanje. Za odnos med družinskimi člani je najpomembnejše odkrito sporazumevanje. To predvsem velja za starše, ki si prizadevajo, da bi svoje otroke poučevali o evangelijskih načelih in merilih. Zmožnost, da se posvetujemo z mladimi — in še pomembneje, da prisluhnemo njihovim težavam — je temelj uspešnega odnosa. Pogosto bomo več izvedeli, če jim bomo pogledali v oči in prisluhnili svojemu srcu, kot pa če bomo le poslušali in govorili. Še nasvet otrokom: Nikoli ne bodite nepoštljivi do staršev. Tudi vi se morate naučiti prisluhniti, predvsem nasvetom matere in očeta in

spodbudam Duha. Izkoristiti moramo posebne učne trenutke, na katere naletimo v svojih družinski odnosih, in sedaj se moramo odločiti, da bomo vsak ponedeljkov večer prirejali družinske večer.

Družinska molitev in družinsko preučevanje svetih spisov nudijo nepozabne trenutke sporazumevanja. S pomočjo svetih spisov boste določili družinske vrednote in cilje, pogovor o njih pa bo družinskim članom pomagal, da se bodo naučili, kako se lahko utrdijo, postanejo duhovno močni in neodvisni. Za to je potreben čas, zato se moramo skupaj posvetovati, koliko gledanja televizije, koliko filmov, videokaset, računalniških igrice, časa na svetovnem spletu ali dejavnosti izven doma bomo dovolili.

Starši in voditelji bi morali posredovati

Tretjič, posredovanje. Dolžnost staršev je, da posredujejo, ko vidijo, da se otroci nagibajo k napačnim odločitvam. To ne pomeni, da jim odvzamejo dragoceni dar svobodne volje. Ker je svobodna volja Božji dar, se bodo vedno sami odločali o svojih dejanjih, vedenju in verovanju. Toda kot starši se moramo prepričati, da razumejo, kakšno vedenje je sprejemljivo in kakšne so posledice napačnih odločitev. Ne pozabite, da imate doma pravico do cenzuriranja. Filmi, revije, televizijski programi, videokasete, splet in druga sredstva obveščanja so vaši gostje, ki jih smete sprejeti le, če so primerni za družinsko razvedrilo. Vaš dom naj postane pristan miru in pravičnosti. Ne dovolite, da bi zli vplivi zmotili vaše posebno duhovno vzdušje. Bodite prijazni, pozorni, vljudni in razumevajoči v besedah in medsebojnih odnosih z družinskimi člani. Tako bodo otroci zaradi družinskih ciljev, ki bodo osnovani na evangelijskih merilih, lažje sprejemali pravilne odločitve.

Škofje, učitelji in drugi voditelji v Cerkvi, isto načelo se nanaša tudi na vas, ko pomagate družinam. Ni potrebno, da mirno gledate, kako tisti, za katere skrbite, sprejemajo slabe moralne odločitve. Ko eden vaših mladih stoji na moralnem razpotju, je ponavadi vedno kdo — starš, voditelj, učitelj — ki bi lahko vplival nanj z ljubečimi in prijaznimi napotki.

Otrokom dajte dober zgled

Četrtyč, zgled. Prav kakor izmučen mornar težko pluje po neznanih morjih brez kompasa, tako tudi otroci in mladi ne morejo pluti po morjih življenja brez vodstva dobrega zgleda. Od njih ne moremo

pričakovati, da se bodo izognili temu, kar je neprijetno, če njihovi starši ne spoštujejo načel in ne živijo po evangeliju.

Kot starši, učitelji in voditelji imamo svečano dolžnost, da dajemo vpliven in osebni zgled pravične moči, poguma, žrtvovanja, nesebičnega služenja in samoobvladanja. To so lastnosti, ki bodo našim mladim pomagale, da se bodo oprijeli železnega droga in ostali na tesni in ozki poti.

Če živimo po evangeliju, se lažje izognemo napakam

Želim si, da bi vam lahko rekel, da boste, če se boste osredotočili na podatke, sporazumevanje, posredovanje in zgled, vedno ustvarili popolno družino s popolnimi otroki, ki se nikoli ne bodo oddaljili od evangelijskih meril. Na žalost ni tako. Toda družine, ki poznajo in učijo evangelijska merila ter živijo po njih, se bodo lažje izognile bolečini, ki je posledica resnih napak. Ko prevladajo ustaljeni vzorci pozitivnega sporazumevanja in zvestega zgleda, se lažje posvetujemo o osebnih težavah in sprejememo potrebne spremembe, ki bodo blagoslovile vsakega družinskega člana.

Prisluhnite pomembnemu nasvetu kralja Benjamina:

»Ne morem vam povedati vsega, s čimer lahko grešite; saj so raznolike poti in načini, in sicer jih je toliko, da jih ne morem naštetii.

Toliko pa vam lahko povem, če ne boste bedeli nad seboj in svojimi mislimi in svojimi besedami in svojimi dejanji in se ne boste držali Božjih zapovedi in ne nadaljevali v veri v to, kar ste slišali o Gospodovem prihodu, prav do konca svojega življenja, morate biti pogubljeni. In sedaj, o človek, pomni in se ne pogubi.« (Mozijska 4:29–30)

Bratje in sestre, naj nas Bog blagoslovi, da nam bo ogenj naše zaveze gorel v srcu kot neugasljivi plamen. Želim, da bi bili duhovno pripravljene, da bomo pri zakramentu vsak teden obnovili svoje svete zaveze. Ponižno molim, da bomo spoštovali Gospoda, zavzeto opravljali svoje delo v teh razburljivih in velikih dnevih in da bomo krepili svojo družino in s tem gradili njegovo Cerkev.

Iz govora starešine Ballarda z generalne konference Cerkve aprila 1999 (gl. Conference Report, apr. 1999, str. 111–15 ali *Ensign*, maj 1999, str. 85–87).

DRUŽINSKA MOLITEV, DRUŽINSKO PREUČEVANJE SVETIH SPISOV IN DRUŽINSKI VEČER

16

ZAMISLI ZA UDEJANJANJE

Glede na svoje potrebe in okoliščine sledite enemu ali več predlogom.

- Če z družino redno molite, preučujete svete spise in prirejate družinske večere, s pomočjo molitve razmislite, kako bi se lahko izboljšali v teh dejavnostih. Če tega ne počnete, razmislite, kako bi doma uvedli te dejavnosti.
- Kot družina načrtujte skupno nalogo. Razmislite, da bi izvedli katero od zamisli na str. 265–340 v priročniku *Family Home Evening Resource Book* (31106).
- Preglejte gradivo na str. 137–39 v priročniku *Teaching, No Greater Call* (36123).

BRALNA NALOGA

Preučite naslednje članke. Če ste poročeni, jih preberite skupaj z zakoncem in se pogovorite o vsebini.

BLAGOSLOVI DRUŽINSKE MOLITVE

predsednik Gordon B. Hinckley
prvi svetovalec v prvem predsedstvu

Apostol Pavel je Timoteju razglasil:

»Tole pa vedi, da bodo v poslednjih dneh nastopili hudi časi.

Ljudje bodo namreč samoljubni, lakomni, bahavi, prevzetni, preklinjevalci, neposlušni staršem, nehvaležni in nesveti, brez srca, nespravljeni, obrekljivi, brez samoobvladanja, divji, brez ljubezni do dobrega, izdajalski, predrzni, napihnjani. Raje bodo imeli naslade kakor Boga.« (2. pismo Timoteju 3:1–4)

V današnjem času moramo znova poudariti poštenje, integriteto in pravičnost. Šele ko bomo v svoje življenje vtkali vrline, ki so bistvo prave civilizacije, se bo vzorec našega časa spremenil. Pred nami je vprašanje: Kje naj začnemo?

Prepričan sem, da moramo začeti s priznavanjem Boga kot večnega Očeta in odnosa, ki ga imamo z njim kot njegovi otroci, s sporazumevanjem z njim in priznavanjem njegovega suverenega položaja in z vsakodnevnimi prošnjami za njegovo vodstvo.

Vračanje k starim vzorcem zasebne in družinske molitve v domovih ljudi je eno od osnovnih zdravil, ki bi odpravilo strašno bolezen, ki razjeda značaj naše družbe. Do čudeža ne bo prišlo čez noč, ampak v času več rodov.

Rod ali dva nazaj je bila vsakodnevna družinska molitev v domu krščanskih ljudi povsod po svetu tako običajna kot prehranjevanje. Ko je ta običaj zamrl, je nastopil moralni razkroj, o katerem je govoril apostol Pavel.

Prepričan sem, da ni zadovoljivega nadomestila za jutranjo in večerno molitev, ko oče, mati in otroci skupaj pokleknejo. To bo dom izboljšalo in polepšalo bolj kot mehke preproge, lepe zavese in barvno usklajena oprema.

Nekaj v poklekneni drži nasprotuje vedenju, ki ga je opisal Pavel: »Prevzetni, [...] predrzni, napihnjani.«

Nekaj v tem, da oče in mati poklekneti z otroki, prežene lastnosti, ki jih je opisal: »neposlušni staršem, [...] brez srca«.

Nekaj v naslavljanju Boga nas odvrne od tega, da bi postali preklinjevalci in da bi imeli naslade raje kakor Boga.

Nagnjenost k nesvetemu, kot je to opisal Pavel, k nehvaležnosti izgine, ko se družinski člani Gospodu skupaj zahvalijo za življenje, mir in vse, kar imajo. In ko se Gospodu zahvalijo drug za drugega, v družini razvijejo novo hvaležnost, novo spoštovanje, novo medsebojno naklonjenost.

V svetih spisih beremo: »Gospodu, svojemu Bogu, se zahvaljuj v vsem.« (NaZ 59:7) In še: »Človek v ničemer ne žali Boga oziroma Bog se ne razsrdi nad nikomur, razen nad tistimi, ki ne priznavajo njegove roke.« (NaZ 59:21)

Ko se pred Gospodom skupaj spomnimo revnih, pomoči potrebnih in zatiranih, nezavedno, a resnično razvijemo nesebično ljubezen in spoštovanje do drugih ter željo po služenju drugim. Boga ne moremo prositi, naj pomaga sosedu, ne de bi tudi sami čutili spodbudo, da mu tudi sami pomagamo. Kakšni čudeži bi se zgodili v življenju otrok sveta, če bi se otresli sebičnosti in se predali služenju drugim. Seme, iz katerega bo zraslo varovalno in plodno drevo, najlažje posadimo in negujemo v vsakodnevni prošnji, ki jih izreče družina.

Ne poznam boljšega načina, kako bi starši otrokom privzgojili ljubezen do domovine, kot je ta, da pred njimi molijo za deželo, v kateri živijo, in nanjo kličejo blagoslove Vsemogočnega, da bi obvaroval njeno svobodo in mir. Ne poznam boljšega načina, kako bi v srcu otrok razvili spoštovanje do polnomočja, kot je ta, da se starši v vsakodnevni prošnji, ki jih izrečejo pred družino, spomnijo voditeljev, ki nosijo breme vodenja države.

Spominjam se, da sem na oglasni deski videl napis: »Narod, ki moli, je narod, ki živi v miru.« V to verjamem.

Ne poznam ničesar, kar bo bolj omililo napetost v družini, kar bo otroke spodbudilo k spoštovanju staršev in jih navedlo na poslušnost, kar bo spodbujalo k duhu kesanja, ki bo izbrisal pogubo uničenih domov, kot to, da skupaj molimo, pred Gospodom skupaj priznamo svoje šibkosti in na dom ter na vse, ki v njem živijo, kličemo Gospodove blagoslove.

Že dolgo me navdušuje izjava moža, ki je preminil dolgo tega. James H. Moyle je vnukom pisal o družinski molitvi v svojem domu. Dejal je: »Pred spanjem smo vedno pokleknili in molili, da bi prejeli Božje vodstvo in odobravanje. Tudi v najboljših družinah se družinski člani razhajajo v mnenju, toda razlike se bodo razblinile [...] zaradi duha molitve. [...] Sama njegova psihologija nas spodbuja k pravičnemu življenju, složnosti, ljubezni, odpuščanju in k služenju.«

Polkovnik Thomas L. Kane, dober prijatelj članov Cerkve v času nemirov v Iowi in v času prihoda vojske v dolino Slanega jezera, se je leta 1872 vrnil na zahod z ženo in dvema sinovoma. V St. George so potovali z Brighamom Youngom in se na poti vsako noč ustavili v domu članov Cerkve. Gospa Kane je

napisala več pisem svojemu očetu v Filadelfiji. V enem od njih je napisala:

»V vsakem domu, kjer smo se ustavili med potovanjem, smo molili takoj po večerji in spet pred zajtrkom. Vsi so bili prisotni. [...] Mormoni [...] skupaj pokleknejo, medtem ko gospodar družine ali častni gost moli naglas. [...] Le malokrat naštevajo lastnosti Boga, ampak prosijo za to, kar potrebujejo, in se mu zahvalijo za to, kar so prejeli. [...] Samoumevno jim je, da nas Bog pozna poimensko. Prosijo ga, naj blagoslovi [določenega posameznika poimensko]... Ko sem se tega navadila, mi je postalo všeč.«

O, da bi gojili to navado, ki je tako veliko pomenila našim pionirskim prednikom. Družinska molitev je bila toliko del njihovega čaščenja kakor sestanki v templju. Z vero, ki so jo prejeli ob vsakodnevni prošnji, so porezali trnje, do suhe zemlje napeljali vodo, puščavo spremenili v vrt, ljubeče vodili svoje družine, živeli v miru in se s služenjem Bogu za vedno zapisali v zgodovino.

Družina je osnovna enota družbe. Družina, ki moli, je upanje boljše družbe. »Iščite Gospoda, dokler se daje najti.« (Izaija 55:6)

Ali lahko še polepšamo svoj dom? Da, tako da kot družina govorimo z virom vseh pravih lepot. Ali lahko okrepimo družbo in izboljšamo okolje, v katerem živimo? Da, tako da okrepimo vrlino družinskega življenja in skupaj pokleknemo ter Vsemogočnega prosimo v imenu njegovega ljubljene Sina.

S tem povratkom k družinskemu čaščenju, ki bi se širil po deželi in po svetu, bi v naslednjem rodu v veliki meri zajezili našo pogubo. V srcu ljudi bi obnovili pravičnost, vzajemno spoštovanje in hvaležnost.

Učenik je razglasil: »Prosrite in vam bo dano! Iščite in boste našli! Trkajte in se vam bo odprlo!« (Evangelij po Mateju 7:7)

Pričujem vam, da z iskreno molitvijo, ki jo boste udeležali, ne boste ostali brez nagrade. Spemembe morda ne bodo razvidne takoj. Morda bodo skoraj neopazne. Vendar bodo resnične, kajti Bog »poplača tiste, ki ga iščejo« (Pismo Hebrejcem 11:6).

Želim, da bi bili v tem verni zgled svetu in da bi k temu spodbujali tudi druge.

Iz revije *Ensign*, februar 1991, str. 2–5.

»[BIL SEM] POUČEN«

starešina L. Tom Perry
iz zbora dvanajstih apostolov

Dobri starši

Mormonova knjiga se začne z naslednjimi besedami: »Jaz, Nefi, sem se rodil dobrim staršem in sem bil zato nekoliko poučen o vsem učenju mojega očeta.« (1. Nefi 1:1) Kako drugačen bi bil ta svet, če bi se dnevnikarji vseh otrok nebeškega Očeta začeli s podobnimi besedami: rodil sem se dobrim staršem in bil poučen.

Živimo v tako posebnem času, ko je bil Gospodov evangelij obnovljen v vsej polnosti. Naša misijonarska sila raste v številu in v kakovosti; zato evangelij poučujemo v več jezikih, med več narodi in večje število ljudi kot kdaj koli prej. Ker smo po skoraj vseh delih sveta ustanavljali oddelke in okoliše, so ustvarjalni ljudje prejeli navdih, da razvijejo naprave za sporazumevanje, ki napotke prerokov ponesejo vedno večjemu številu ljudi. Dobre evangelijske novice se sedaj hitreje širijo in v srca ljudi prinašajo upanje večnega miru.

Družinsko življenje je ogroženo

Eden največjih evangelijskih sporočil je nauk o večni naravi družinske enote. Svetu razgllašamo dragocenost in pomembnost družinskega življenja, toda velik del zmede in težav v svetu danes povzroča razpad družine. Vedno manj je primerov, ko ljubeči starši doma poučujejo in vzgajajo otroke.

Družinsko življenje, v katerem otroci in starši skupaj preučujejo, se igrajo in delajo, so nadomestile hitre večerje, pripravljene v mikrovalovni pečici, ki jih družinski člani pojedjo ločeno, in večeri pred televizorjem. Člani zveze National Association of Counties so na sestanku leta 1991 v Salt Lake Cityju ugotovili, da se je naš narod zaradi vedno manjšega vpliva, ki ga ima dom na življenje družinskih članov, znašel v zelo težkem položaju. Na sestanku so se pogovarjali o tej problematiki. Našteli so pet osnovnih konceptov, ki bi prispevali k večji uspešnosti družine.

Prvič, družinske odnose krepite z družinskimi dejavnostmi; drugič, določite sprejemljiva pravila in pričakovanja; tretjič, razvijajte samozavest; četrto, zastavite izvedljive cilje in petič, redno ocenite družinske krepitve in potrebe.

Svarila, ki jih preroki izrekajo že od začetka časa, nenadoma dobijo poseben pomen. Kot so nam svetovali in nas spodbudili, moramo biti pozorni do svoje družine in pospešiti svoja misijonarska prizade-

vanja ter druge seznaniti z resnico in pomembnostjo družinske enote.

Adam in Eva sta se učila starševskih dolžnosti

Gospod je Adama in Evo na samem začetku poučil o njunih starševskih odgovornostih. Njuni vlogi sta bili jasno določeni. Ko ju je Gospod poučil, sta sledila njegovemu nasvetu in dejala sta:

»In Adam je tistega dne blagoslovil Boga in bil prevzet. Začel je prerokovati o vseh družinah na Zemlji, rekoč: Blagoslovljeno bodi Božje ime, kajti zaradi mojih pregreškov sem uvidel. V tem življenju se bom radostil in v mesu bom spet videl Boga.

Njegova žena, Eva, je vse to slišala in se razveselila, rekoč: Če ne bi bilo najinih pregreškov, nikoli ne bi imela potomstva in ne bi poznala dobrega in zla ter radost najine odrešitve in večnega življenja, ki ga Bog nakloni vsem, ki so mu poslušni.

Adam in Eva sta blagoslovljala Božje ime in vse to povedala svojim sinovom in hčeram.« (Mojzes 5:10–12)

Poučujte in usposablajte otroke

Da, Gospod je prve zemeljske starše že na samem začetku poučil, da je odgovornost staršev poučevanje otrok.

Razodetja, ki smo jih prejeli ob obnovi Cerkve v tem času, starše ponovno spodbujajo k njihovim dolžnostim pri poučevanju in usposabljanju otrok. V triindevetdesetemu razdelku Nauka in zavez Gospod kara nekaj bratov, ker niso opravljali svojih družinskih odgovornosti. V svetih spisih piše:

»Toda zapovedal sem vam, da svoje otroke vzgajate v luči in resnici. [...]

Svojih otrok niste poučevali luči in resnice v skladu z zapovedmi; in hudobni ima moč nad vami in to je vzrok vaših preizkušenj.

Sedaj vam dajem zapoved — če boste rešeni, boste uredili svojo hišo, kajti v vaši hiši je veliko tega, kar ni prav.« (NaZ 93:40, 42–43)

Pomembnost družinskega večera

Pred leti je Cerkev vse starše opomnila, naj vsak teden priredi družinski večer. Danes se to svarilo ustadlano izvaja v domovih članov Cerkve. Ponedeljkovi večeri so prihranjeni za čas z družino. Ob teh večerih ne bi smeli prirejati nobenih drugih cerkvenih dejavnosti ali opravljati drugih opravil. Obljubljeno nam je bilo, da bomo prejeli velike blagoslove, če bomo zvesti v tem.

Predsednik Harold B. Lee nam je nekoč svetoval:

»Ne pozabite, da Elijevo poslanstvo pomeni, da se bo srce otrok obrnilo k očetom in srce očetov k otrokom. Nanaša se tako na to kot na drugo stran tančice. Če zanemarimo svojo družino in ne prirejamo družinskih večerov, če ne izpolnjujemo svojih odgovornosti, kakšna bi bila nebesa, če bi jih nekaj izgubili iz malomarnosti? Nebesa niso nebesa, dokler ne naredimo vsega, kar je v naši moči, da rešimo tiste, ki jih je Gospod določil našemu rodu.«

V nadaljevanju je dejal:

»Če imate Elijevega duha, se mora srce vaših očetov in mater že *sedaj* obrniti k otrokom, in ne smete misliti, da se nanaša le na tiste, ki so onstran tančice. Naj se vaše srce obrne k vašim otrokom in učite jih; vendar to delajte, ko so še dovolj mladi za poučevanje. In če zanemarjate družinske večere, zanemarjate začetek Elijevega poslanstva in raziskovanje rodoslovja.« (V *Relief Society Courses of Study, 1977–78, 1977*, str. 2; poševni tisk dodan.)

Pogosto pomislim na srečne trenutke, ko so bili najini otroci še majhni in so še živeli doma. Razmislil sem o teh časih in o tem, kaj bi spremenil, če bi dobil priložnost, da še enkrat živim to obdobje svojega življenja. Če bi v svojem domu še enkrat imel majhne otroke, bi se izboljšal na dveh področjih.

Prvič, več časa bi porabil za sestanke družinskega izvršnega odbora, kjer bi se z ženo učila, se pogovarjala, načrtovala in organizirala, da bi bolje izpolnila svoji vlogi kot starša.

Drugič, če bi še enkrat dobil to priložnost, bi več časa preživel z družino. Prirejal bi bolj redne in učinkovite družinske večere.

Mladi prispevajo k uspehu

Breme načrtovanja in priprav na družinske večere naj ne bo le na starših. Na najuspešnejših družinskih večerih, ki sem jim bil priča, so sodelovali mladi.

Vse vas, dobre diakone, učitelje in duhovnike ter dekleta v razredih Mladenk, pozivam, da znatno prispevate k uspešnosti družinskih večerov. V mnogih domovih ste lahko vest družine. Nenazadnje lahko iz te izkušnje največ pridobite prav vi. Če želite živeti v svetu, kjer vladajo mir, varnost in priložnosti, lahko družina, h kateri prispevate, doprinese k dobrobiti vsega sveta.

Spominjam se primera, ki se je pripetil med božičnimi prazniki, ko sva bila na izletu z vnuki. Da bi bila to resnično prijetna izkušnja, smo najeli velik avto, da smo lahko potovali skupaj. V avtu smo bili dedek, babica, najin sin in njegov trije starejši otroci. Snaha je ostala doma z mlajšimi člani družine. Na vrsti sem bil, da vozim in žena je sedela poleg mene in me usmerjala. Iz ozadja sem slišal, kako se je

Audrey, najstarejša med otroki, posvetovala z očetom. Dejala je: »Oče, to leto smo si zadali cilj, da v času družinskega preučevanja preberemo Mormonovo knjigo. To je zadnji dan v letu. Zakaj ne preberemo še zadnja poglavja. Tako bomo končali pravočasno.«

Posebna izkušnja je bila, ko sem sinu in njegovim trem otrokom prisluhnil, ko so prebrali zadnjih nekaj poglavij v Moroniju in izpolnili svoj cilj. Ne pozabite, da je to predlagalo dekle in ne njeni starši.

Izziv mladim

Ste izbrani rod — prihranjeni ste bili za ta poseben čas v zgodovini človeštva. Toliko lahko prispevate k rasti in razvoju družin, ki jim pripadate. Pozivam vas, da v družini s posebnim zanosa polnim mladostnim duhom poskrbite, da bo evangelij resnično zaživel v vašem domu. Ne pozabite nasveta predsednika Josepha F. Smitha, ki je dejal:

Rad, bi da bi moji otroci in vsi otroci v Sionu spoznali, da na svetu ni nič dragocenejšega kot znanje o evangeliju, kakor je bil preko preroka Josepha Smitha razodeto na Zemlji v poslednjih dneh. Nič ne more nadomestiti njegove izgube. Nič na Zemlji se ne more primerjati z vrlino znanja o Jezusu Kristusu. Naj torej vsi starši v Sionu skrbijo za svoje otroke in jih učijo evangelijskih načel, se po svojih najboljših močeh prizadevajo, da bi njihovi otroci izpolnili svoje dolžnosti — ne mehansko, ker so jih k temu spodbudili drugi, ampak naj v njihovo srce poskušajo vcepiti duha resnice in trajno ljubezen do evangelija, da ne bi le opravljali svoje dolžnosti, ker je to vseh njihovim staršem, ampak ker je to vseh njim samim.« (V *Collected Discourses Delivered by President Wilford Woodruff, His Two Counselors, the Twelve Apostles, and Others*, zbral Brian H. Stuy, 5 knjig, 1987–1992, 5:436.)

Oživite družinski večer

Družinski večeri so za vsakogar, tako za družine z obema staršema kot za družine z enim staršem ali družine z enim samim članom. Hišni učitelji, pozivamo vas, da med obiski spodbujate člane in ponovno obudite družinske večere.

Naš današnji prerok, predsednik Ezra Taft Benson, nas je opomnil na nujnost družinskih večerov in na vse, kar uspešni družinski večeri vključujejo. Dejal je:

»Cerkveni program družinskih večerov je namenjen kreptitvi in varovanju družine. V sklopu programa naj bi oče in mati doma enkrat na teden zvečer zbrala sinove in hčere. Izrečejo molitev, pojejo hvalnice ali druge pesmi, berejo svete spise, pogovarjajo se o družinskih zadevah, predstavljajo svoje talente, učijo se evangelijskih načel, pogosto se igrajo in se sladkajo z doma narejeno sladico.« (V *Conference*

Report, Philippine Islands Area Conference, 1975, str. 10.)

Upamo, da boste zapisali prerokove nasvete o vsebini družinskih večerov.

Dodal je še: »Sledijo blagoslovi, ki jih je Božji prerok obljubil vsem, ki imajo družinske večere: »Če bodo sveti sledili temu nasvetu, obljubljam, da bodo obilno blagoslovljeni. V domu bo več ljubezni in otroci bodo bolj poslušni staršem. Mladi v Izraelu bodo v srcu razvili vero in pridobili moč za soočanje z zli vplivi in skušnjavami, ki jih oblegajo.« (V Conference Report, Philippine Islands Area Conference 1975, str. 10, gl. tudi *Improvement Era*, junij 1915, št. 734.)

Spodbujamo vas, da sledite prerokovemu nasvetu. Vse družine v Cerkvi naj ocenijo svoj napredek pri družinskih večerih. Če boste sledili temu programu, boste zaščiteni pred zlom svojega časa in kot posamezniki in kot družina boste izkusili večjo radost sedaj in v večnosti.

Naj nas Bog blagoslovi, da bi obudili in okrepili ta neznansko pomemben program, ko se posvetujemo kot družine.

Iz govora starešine Perryja z generalne konference Cerkve aprila 1994 (gl. Conference Report, apr. 1994, str. 47–51 ali *Ensign*, maj 1994, str. 36–38.)

CERKEV
JEZUSA KRISTUSA
SVETIH
IZ POSLEDNJIH DNI

